wij vlaams nationaal

shape naar ons land !

Vliegtuigen en vlaggen boven Brussel naar aanleiding van de Navo-konferentie. En in het kielzog van die konferentie : het « nieuwe stijl »-maneuver van de regering V.d.B. om, met een grenzeloze minachting voor de publieke opinie en het parlement, de vestiging van Shape aan het land op te dringen. Na een eindeloze reeks halve waarheden en hele leugens moest Harmel bekennen dat wat iedereen al lang vermoedde, juist was : er is van meet af alléén aan België als vestigingsland voor Shape gedacht en de beslissing was al lang gevallen toen de regering haar belachelijk verstoppertje nog volop aan het spelen was. De wijze waarop over een dergelijke vérstrekkende en belangrijke kwestie werd beslist door een cenakeltje van fantazieloze en onderdanige gestroomlijnden, heeft niets meer te zien met demokratie en werpt een schril licht op de voortschrijdende politieke verwording onder de regering V.d.B. En op ons «traditioneel» buitenlands beleid !

DE VOLKSUNIE EN HET WETS-VOORSTEL VERROKEN

De heer Verroken heeft dan toch eindelijk « zijn draai genomen » : volgende week dinsdag wordt de Kamer verzocht, zich uit te spreken over de inoverwegingneming van zijn wetsvoorstel. Welke kansen maakt de aanvaardiging ? Het ziet er niet naar uit, dat een meerderheid zal gevonden worden om zich uit te spreken ten voordele van de inoverwegingneming. De Vlaamse C.V.P. beschikt in de Kamer over 54 en de Volksunie over 12 stemmen; dat maakt samen dus 66 op het totaal van 212. De P.V.V. heeft, onder druk van haar voorzitter zélf, reeds laten weten dat ze tegen zal stemmen; wellicht zullen een paar Vlaamse liberalen thuis of in de wandelgangen blijven, maar méér is er uit die hoek niet te verwachten. De B.S.P. heeft zich nog niet vastgelegd; het is echter totaal onwaarschijnlijk dat er veel socialistische liefhebbers zijn om in deze « klerikale » aangelegenheid een Vlaamse houding aan te nemen. Enkele ja-stemmen zullen waarschijnlijk nog gevonden worden in de Waalse federalistische hoek. En daarmee zijn we rond.

Wat gaan de Vlaamse C.V.P.-ministers doen ? Dat lijkt ons een zéér interessante vraag en als er ergens een element van spanning en verrassing in de stemming rond de inoverwegingneming zit, dat is het juist dáár. Gaat de Vlaamse C.V.P. de komedie zo ver drijven dat, wanneer haar ministers negatief stemmen, zij deze regering toch nog zou blijven steunen ?

Want komedie wordt er gespeeld, dat voelt zelfs de man in de straat met de ellebogen aan. Men moet zich immers voor ogen houden dat inoverwegingneming en goedkeuring van een wetsontwerp twee totaal verschillende dingen zijn. Zelfs indien het wetsvoorstel Verroken in overweging wordt genomen, dan beschikt de C.V.P. nog over een zee van tijd om deze voor haar met dynamiet geladen tekst te ontscherpen. De hele herrie die rond de stemming van volgende dinsdag wordt gemaakt moet alleen maar dienen om de Vlaamse goegemeente er van te overtuigen dat de Vlaamse C.V.P. « iets doet ». Het maneuver Verroken heeft van meet af aan de stempel gedragen van een paniekerige improvisatie met als enige bedoeling de Volksunie te beletten om al te veel Leuvense wind in de zeilen te vangen.

Wij zinj daar heel tevreden mee ! Het is een bevestiging van wat wij steeds voorspeld hebben en wat een der belangrijkste bestaansredenen der Volksunie is : de Vlaams-nationale druk, het Volksunie-alternatief bij de verkiezingen, dwingt de Vlaamse C.V.P. om véél verder te gaan dan zij eigenlijk wel zou willen. In dat perspektief is het overigens tamelijk onbelangrijk, welk lot er verder aan het wetsvoorstel Verroken zal beschoren worden. Reeds nu heeft de druk van de Volksunie er voor gezorgd, dat de federalistische tendenz in het Vlaamse land én in de Vlaamse C.V.P. er met reuzesprongen op vooruitgegaan is. Dat is ontzettend belangrijker dan dat het wetsvoorstel Verroken in de loop van de eerstkomende paar jaar stilaan omgebouwd wordt tot het zoveelste kompromis, waarbij de C.V.P. zichzelf tracht te redden en zeker Leuven-Vlaams verliest. De strijd om Leuven-Vlaams zal elders en anders uitgevochten worden; daarom ook zijn wij optimistisch wat de uiteindelijke afloop er van betreft.

Hoe zouden wij trouwens morgen het nodige vertrouwen in de Vlaamse C.V.P. kunnen opbrengen, als dat vertrouwen eergisteren en gisteren steeds werd beschaamd. Vandaag opnieuw en op tergende wijze wéér wordt beschaamd ! De Vlaamse C.V.P heeft zopas voor de zoveelste maal op schandelijke wijze gekapituleerd, door te aanvaarden — tegen haar aanvankelijke verzekeringen en dreigementen in — dat de kommissie Vanderpoorten (de vroegere kommissie Vranckx) haar zeg heeft over de taalwet en de daaruit voortvloeiende toepassingsbesluiten.

Het weinige dat ons in Hertoginnedal gelaten werd, geeft de Vlaamse C.V.P. thans onderdanig en vrijwillig uit de hand.

We hebben de stellige indruk echter, dat steeds breder lagen van de Vlaamse openbare mening totaal geïmmuniseerd blijken te zijn voor het schimmenspel van de Vlaamse C.V.P. Dàt en de voortschrijdende federalistische bewustwording zijn stevige waarborgen voor de toekomst !

Weekblad - 12e jaarg. - nr 25 - 18 juni 1966

VOLKSUNIE

Beheer : M. Lemonnierlaan 82, Brussel 1 Tel. : 11.82.16; pcr. : 1711.39, Wij, Vlaamsnationaal, Brussel 1 — Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, Brussel 7. Tel. : 23.11.89. Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers. Losse nummers : 8 fr.

Wij en gij

vlaams nationaal

DRAAISCHIJF

Het ziet er naar uit dat de evolutie van de Belgische staatsvorm op een draaischijf is komen te staan met het geval Leuven. Het wel-doordacht plan van de unitaristen met o.a. le grand Bruxelles van de heer Woitrin, is zeker tot stand gekomen om het federalisme met twee (Vlamingen en Walen) van zijn inhoud te beroven. Leuven is nu onbetwistbaar de toetssteen voor het unitaire België geworden. Het unitaire België is niet meer leefbaar. Dat weten de unitaire gezagsdragers best. Het federalisme kan niet meer ontweken worden. Dat ook weten deze heren. Maar de militaire strategie leert hen dat men nieuwe stellingen moet bezetten, zo de vroegere onhoudbaar geworden zijn. Dat is dan ook hetgeen de unitaristen doen. Le tout grand Bruxelles zou namelijk het derde element moeten worden van het uit unitair denken geboren « federalisme » met drie. Hier zouden de drie traditionele patijen ook ruimschoots hun deel krijgen : de C.V.P. Vlaanderen (of wat overblijft), de B.S.P. Wallonië en de P.V.V. le grand Bruxelles. En Brussel, machtiger dan ooit, zou de rol van scheidsrechter spelen met de gevolgen van dien. De strijd om Leuven krijgt dan ook zijn volle en ware betekenis. De slag om Leuven zal een mijlpaal worden in de geschiedenis van het Vlaamse volk. Daar moeten de Vlamingen zegevieren. Leuven moet het Stalingrad worden van het unitaire België. En wij kunnen de Vlaamse studenten niet genoeg dankbaar wezen en vooral onze steun blijven betuigen en medewerking verlenen. Zij hebben zich in de strijd geworpen met een volledige overgave en een geloof dat ons voor de toekomst het beste laat verhopen.

K.B., Houthalen.

ALLEMAAL !

Ik verschoot me haast een bult toen ik in « Wij » nr. 22 las : « Stop niet alle bisschoppen in uw tank ». Hoezo ? Als Desmet niet akkoord gaat met Suenens — en dat is niet zeker, want waarop baseert U uw stukje ? Alleen op praatjes — dat hij zich dan distancieert, dat hij dan tegenstemt ! Zoals een lezer heel terecht opmerkte in de « Gazet van Antwerpen » : moeten we bij ieder herderlijk schrijven ons afvragen : zouden ze het wel menen ?

In nr. 23 noemt Walter Luyten het een « dwaas », die een voetzoeker deed ontploffen in de St.-Romboutskerk. De daad is, oppervlakkig gezien, inderdaad dwaas (niet de persoon). Maar zeg me, wat is dwazer : de Verordnung of de voetzoeker ? En ik las nergens een zo krachtig woord als « dwazen » over « onze » bisschoppen. En bedenk dat de bisschoppen lang hebben kunnen nadenken, dat ze het rapport van de kommissie Leemans hadden... terwijl die voetzoeker ongetwijfeld in een vlaag van (gerechtvaardigde) verontwaardiging werd geworpen.

Het ontgoochelt me dat de V.U. nu eens helemaal niet van zich heeft laten horen. Leuven is nochtans een uiterst belangrijke kwestie : het is de krachtproef.

D.V., Middelkerke.

OVERWEGINGEN

In « Brief aan een Waalse vriend » (« Gazet van Antwerpen ») schrijft de heer Kiebooms een overtuigend pleidooi ten gunste van de splitsing der Leuvense universiteit.

Hij en met hem de Vlaamse C.V.P. treden het wetsvoorstel Verroken bij en verdedigen dit hartstochtelijk. Proficiat !

Het weze mij echter toegelaten hierover een paar overwegingen te maken.

1) Waarom heeft de heer Kiebooms en de ganse Vlaamse C.V.P. te Hertoginnedal de huidige toestand helpen voorbereiden ?

2) De heer Kiebooms en de Vlaamse C.V.P. zijn verdedigers van de grondwetsherziening en stellen die voor als een Vlaamse overwinning. Welnu, had de grondwetsherziening een feit geweest dan was door het vetorecht der Walen het voorstel Verroken een totale onmogelijkheid geweest.

Het wetsvoorstel Verroken is eigenlijk geen wetsvoorstel Verroken, want het voorstel werd reeds in 1963 ingediend door de V.U.

T.G., Edegem.

TWEE ARGUMENTEN

Twee argumenten worden door Franstaligen aangewend om de eenheid van de Universiteit Leuven te handhaven : het onbetwistbaar recht van de francofonen om aan de grote katolieke hogeschool te mogen studeren en de uitstraling van de Alma Mater dank zij de Franse kultuur.

Het eerste argument berust op het beginsel volgens hetwelk in België twee taalgemeenschappen worden erkend, geen geografische eenheden. De taalgrensafbakening heeft de Vlaamse gemeenten nu echter wettelijk gelokaliseerd en meteen werd het principe der taalhomogeniteit aanvaard, zodat het zgn. recht van de franstaligen om in onze gewesten in hun taal te komen studeren juridisch gezien geen steek meer houdt en trouwens door de Vlaamse intellektuelen hoe langer hoe meer als een vernedering wordt aangevoeld.

Van heel andere aard is het tweede argument : de uitstraling van de Alma Mater. Als we objektief willen blijven, dan moeten we ook erkennen dat de faam der Leuvense hogeschool die der andere universiteiten overtreft. Doch die beroemdheid heeft de universiteit te danken aan haar eerbiedwaardige ouderdom en niet aan een grotere voortreffelijkheid op zichzelf.

Blijft nog het bezoek over van de vreemde studenten aan de aula's voor franstalige leergangen. Dat zijn meestal Kongolezen. Ik wil me niet lastig maken over die mensen, maar als de Alma Mater haar Franse vleugel wil bewaren om op die heren te kunnen uitstralen, dan is haar zon al erg verbleekt !

H.V., Brussel.

GEEN ATOOMMARS ?

Het is niet goed voor een vlaams - nationale groepering, haar voor Vlaanderen zo kostbare tijd, te verspillen in een nutteloze internationale strijd om de atoombom, strijd die volens nolens in het politiek vaarwater terechtkomt. Deze afzijdigheid is des te meer gewenst daar de atoombom tot nog toe het militair evenwicht in de wereld verzekerde.

In 1939 waren er in de Verenigde Staten tientallen vredesgezinde verenigingen waarvan het bijzonderste oogmerk was Noord-Amerika buiten de oorlog te houden, maar zij steunden hun slogans niet op een voldoende werkelijkheidsbasis, zoals de mannen van de oorlogspartij wel deden. Samen vertegenwoordigden zij de « Peace Party » die zeer vooraanstaande figuren telde, o.m. Herbert Hoover en William Randolph Hearst. Daartegenover stond Franklin D. Roosevelt die tot op het laatste ogenblik ook beloofde Amerika buiten de oorlog te houden, maar inmiddels trapsgewijze het land dichter en dichter bij de oorlog bracht. Hij was de grote man in de « War Party ».

De vredesgezinde organisaties gingen stilaan over naar de oorlogspartij.

Welk was nu het uiteindelijk, verborgen, doel van Roosevelt ? Hij wilde met een slag de Duitse militaire en ekonomische macht vernietigen, het Britse Imperium alsmede de Franse macht in Afrika en Azië en ook de Nederlandse bezittingen oplossen. Toen de Duitse ineenstorting voltrokken was, konden de twee overwinnaars Europa in twee verdelen : het westelijk gedeelte onder de invloed van Amerika, het oostelijk onder deze van de Sovjetunie.

Maar het gebeuren blijft niet stilstaan en de toestand in de wereld heeft zich spoedig en grondig ontwikkeld. Nu moeten de Amerikanen buiten hun grenzen treden.

Zuid-Vietnam en Noord-Vietnam worden gesteund, het ene door Amerika, het andere door China. De twee grote landen beproeven daar hun krachten op beperkt terrein en geen van beide zal zijn aktie stopzetten. Indien men nu vraagt waarom Amerika in Zuid-Vietnam, China in Noord-Vietnam, de Sovjetunie in Polen ,Hongarije, Bulgarije, Roemenië zijn, kan men daar enkel op antwoorden, met een onderzoek van vijftig jaren internationale betrekkingen.

Vlaams-nationale doeleinden moeten noch rechtstreeks noch onrechtstreeks aan vreemde nationalismen verbonden worden.

De Anti-atoommars is geen vredesaktie en het doel waarnaar gestreefd moet worden, kan door geen gemakkelijke slogans bereikt worden. Het innig verlangen naar vrede en verbroedering zal de atoombom onschadelijk maken, maar hiervoor is er bij ieder mens een inwendige revolutie noodzakelijk. Door waarheid alleen zullen de volkeren dichter bij elkaar gebracht worden en de bewuste volksmassas zullen de bewindvoerders in Rusland en Amerika de haat, enige oorzaak van de oorlog, uit het hart rukken, ofwel ze door andere regeerders vervangen. Doch hiervoor zijn vele jaren en de verdere ontwikkeling van de toestanden in de wereld nodig.

Inmiddels beschermt ons de atoombom tegen een nieuwe algemene oorlog.

F.S., Brussel 1.

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersrubriek wordt geen briefwisseling gevoerd.

NATIONALE LOTERIJ

NIEUW PLAN + 20 %

EEN SUPERHOOG LOT VAN

7 MILJOEN !

1 lot	van 2.000.000 F	84 loten van	25.000 F
1 lot	van 1.000.000 F	240 loten van	10.000 F
1 lot	van 500.000 F	420 loten van	5.000 F
2 loten	van 200.000 F	600 loten van	2.500 F
12 loten	van 100.000 F	3.600 loten van	1.000 F
42 loten	van 50.000 F	12.000 loten van	500 F

60.000 loten van 300 F

+ 50 troostprijzen van 10.000 F

IN HET TOTAAL - 50.400.000 F - IN 77.054 LOTEN

Het biljet : 140 F Het tiende : 15 F

TREKKING OP 27 JUNI

van de redaktie

Brussel, 16 juni 1966.
Betreft : "Geuzenlied".

Heel wat lezers vroegen ons naar de tekst van 't "Geuzenlied" dat Miel Cools op het Zangfeest zong. Hier volgt hij dan :

Men wil ons doen geloven,
dat als Kristus nu zou door Leuven gaan,
Hij met het gezag tegen 't volk zou staan
Dat Hij niet zou meestappen in de straat,
maar dat Hij als purperen prelaat
zou zetelen daar binnenin,
zou zetelen in het sanhedrin.
Men wil ons doen geloven
dat de wijsheid en kristelijke genâ
slechts bloeien in 't vaderland van papa :
men legt de toog af voor een broek,
maar draait het blad niet om in het boek.
Doch niemand drinkt nog braaf en mak
die zure wijn uit die nieuwe zak.
Wij hebben niet vergeten
dat sabel, matrak en waterkanon
eens de wil dienden van de nobiljon
en daarna die van de katoenbaron
en altijd weer die van de franskiljon
en dat, toen priester Daens begon,
hij op 't sanhedrin niet rekenen kon.
Wij zullen niet versagen,
want voor 't volk kwam er nooit een straal zon
die het niet door strijd en zege won.
Voor ons de kerker, voor ons de straat
en uit zijn erker kijkt de prelaat.
Wij vechten te Leuven en overal,
tot we winnen en de kardinaal ons zegenen zal !
(Tekst : Bert Broes - Muziek : Miel Cools).

De « lastigaard » op de ministeriële NAVO-konferentie : Couve de Murville, Frans minister van Buitenlandse Zaken. « U krijgt van ons de SHAPE aan een spotprijsje », schijnt hij te zeggen.

● *Tweetaligheidstoeslag te Brussel.*

premie voor incivisme

(m. v. thournhout) Wij vernemen dat de gemeenteraad van Brussel besloten heeft, met ingang van 1 juli 1966 een tweetaligheidstoeslag uit te keren aan tweetalige ambtenaren en bedienden wegens het gebruik van beide landstalen, inzonderheid voor het gebruik in verslagen, meldingen, nota's en briefwisseling van de tweede landstaal.

De syndicaten hebben zich onmiddellijk achter deze beslissing geschaard en vragen de uitbreiding ervan tot al de gemeenten van Brussel-Hoofdstad.

Normaal gezien zou het gemeentepersoneel dit initiatief moeten toejuichen. De nederlandstalige ambtenaren en bedienden kunnen dit nochtans niet. Ze stellen immers vast, in welke mate ze als tweederangspersoneel bejegend worden.

Inderdaad, in mei 1958 hield ik in mijn toenmalige hoedanigheid van voorzitter van de kommissie Brusselse agglomeratie van het V.V.O., een lezing voor de mikro van de B.R.T. Ik vroeg, een tweetaligheidstoeslag uit te keren aan het met het publiek in kontakt staande personeel. Het V.V.O. steunde die eis bij de gemeentebesturen en voerde besprekingen met de syndikaten.

De gemeentebesturen weigerden. De toekenning van de vergoeding noemde men onverantwoord daar het personeel geacht was, de twee landstalen machtig te zijn. De syndicaten traden de mening van de besturen bij. De ware reden van die weigering liet zich nochtans gemakkelijk raden : het ging om een toeslag die grotendeels aan het nederlandstalig personeel zou ten goede komen.

Thans eist het franstalig personeel de tweetaligheidstoeslag voor iedereen. En met de slag bekommeren én raden én syndicaten zich welwillend om die eis. Nu door de taalwet van 2 augustus 1963 het Nederlands en het Frans gelijkwaardige binnendiensttalen geworden zijn, doen de gemeenteraden en de syndicaten gelden dat iedereen het Frans en het Nederlands gebruikt en bijgevolg recht heeft op genoemde toeslag.

En meteen zijn ze vergeten, wat de taalwet van 28 juni 1932 voorschreef en hetgeen ze in 1958 als verweermiddel tegen de toekenning van een tweetaligheidstoeslag aanvoerden : de betrekkingen bij de gemeentebesturen waren wettelijk aan tweetalige elementen voorbehouden.

Dat deze wetsbepalingen door de gemeentebesturen toen eigenmachtig geïnterpreteerd werden en dat franstaligen oogluikend toegelaten werden in dienst te treden zonder een woord Nederlands machtig te zijn daar waar de nederlandstaligen het Frans meer dan voldoende moesten beheersen wilden ze aanvaard worden, is een bewijs te meer van eenzijdige Franse oriëntering.

Aan deze wetsverkrachtingen trachten de gemeentebesturen nu nog beloningen te koppelen, door aan die franstaligen een tweetaligheidstoeslag te schenken.

We verzetten ons dan ook krachtdadig tegen het nieuwe initiatief.

Geen 2 % van het franstalig personeel is het Nederlands elementair machtig, zoals de wet het bepaalt. Waar halen de gemeentebesturen en syndicaten het bijgevolg om voor iedereen een tweetaligheidstoeslag te vragen ? Of rekenen ze, net als in 't verleden, op de welwillendheid van de Vlamingen om vertalingen te doen ?

Laten we de zaken eens en voor altijd op punt stellen. Volgens artikel 16 van de wet van 2 augustus 1963 heeft men het recht, vertaalwerk te weigeren. Krijgen de franstaligen hun tweetaligheidstoeslag, zo zullen ze in de praktijk moeten bewijzen het Nederlands machtig te zijn.

De vraag is, of de voogdijoverheid dergelijke partijdige raadsbeslissingen zal goedkeuren. Ze heeft hier haar veto te stellen. Degenen die aanspraak wensen te maken op de toeslag, moeten het bewijs van de daartoe vereiste tweetaligheid leveren. Derhalve staat het hen vrij een bijzonder taalexamen af te leggen voor de secretaris van het vast wervingssecretariaat. Zonder dit examen, geen recht.

Indien de hogere overheid echter tegen alle logica in de beslissingen van de gemeenteraden goedkeurt, vragen wij dat de nederlandstaligen van de toeslag zouden genieten niet met ingang van 1 september 1963 (datum van inwerkingtreding van de wet van 2 augustus 1963), doch vanaf hun indiensttreding. Waar voor 1 september 1963 inderdaad het Frans de binnendiensttaal was, waren uitsluitend de nederlandstalige personeelsleden verplicht alle verslagen, mededelingen, nota's, briefwisseling, enz. in de tweede landstaal te stellen.

In beide gevallen is de eis van het nederlandstalig personeel billijk en gerechtvaardigd.

De tweetaligheidstoeslag dient op een ernstige basis toegekend te worden. Die basis is : werkelijke tweetaligheid van het personeelslid.

● *« Kontakt » sluit het front.*

een belangrijke verklaring

(h. schiltz) Zaterdag 4 juni ll. vergaderde te Leuven de groep « Kontakt », koördinerend orgaan van de Vlaamse bezinningsgroepen. Deze groeperen in het Vlaamse land honderden vooruitstrevende katolieke intellektuelen, waarvan zeer velen behoren tot de hoogstudentengeneraties die na de oorlog aktief waren in Universitas, het Leuvens hoogstudentenverbond voor katolieke aktie.

Talrijke lezers en medewerkers aan het tijdschrift « De Maand » behoren eveneens tot deze groep.

Tot dusver had « Kontakt » in de zaak Leuven nog geen stelling ingenomen. Zwaarder dan elders wogen in deze groep eerlijke bekommernissen door om het behoud van de kerkelijke rol van de Leuvense Universiteit, rol die wel gezien werd in funktie van een diep aangevoelde herwaardering van de rol van de leek in de Kerk.

Des te pijnlijker werd door deze groep de beslissing van de bisschoppen aangevoeld als een uiting van een voorbijgestreefd konservatisme en een moeilijk te aanvaarden toegeving aan de gevestigde machten.

De massale reaktie van de Vlaamse bazis heeft deze wel zeer intellektuele groep tevens duidelijk bewust gemaakt van zijn verantwoordelijkheid tegenover het eigen volk.

De vergadering van 4 juni ll. werd dan ook besloten met een verklaring waarin ook de groep « Kontakt » zich aansluit bij het algemeen Vlaams protest tegen de verklaring van 13 mei en vaststelt dat de uiteindelijke overheveling van de franstalige afdeling als een vaststaand feit moet beschouwd worden, waarover niet verder meer hoeft gediskussieerd te worden.

Belangrijk is de pozitieve konkluzie die aan deze vaststelling wordt verbonden, nl. (wij citeren) « van nu af aan geldt als opgave voor alle Vlaamse intellektuelen, gestalte te geven aan een Vlaamse katolieke universiteit van internationaal formaat, aangepast aan de universitaire behoeften van deze tijd ».

Deze opgave vereist volgens de groep het invoeren van demokratische vormen van besluitvorming en een herziening van het kerkelijk statuut van de universiteit in dezelfde zin.

De rustige beslistheid van deze verklaring is kenschetsend voor het flamingantisme dat groeit uit de jongere universitaire generaties die uiteindelijk, in grotere mate dan vroeger, met hun volk verbonden blijven, minder spektakulair wellicht dan vroeger maar niet minder efficiënt.

Ook de positieve vertaling van de slogan « Walen buiten » is belangwekkend omdat hier een perspektief geboden wordt dat het jonge intellektuele Vlaanderen kan begeesteren.

De door de bisschoppen ongewild in Vlaanderen losgeslagen energie kan aldus omgezet worden in een duurzame verwezenlijking die ons volk kan helpen, goed gewapend de Europese toekomst tegemoet te zien.

● *Paardekooper en Kennedy.*

waar ergens zit het verschil ?

(n.) De Zuid-Afrikaanse universiteiten zijn natuurlijk niets vergeleken met de universeel-uitstralende die te Leuven ligt. Zuid-Afrika is een politiestaat en Leuven ligt in het vaderland van de vrijheid en van de gerechtigheid. Om deze vrijheid te bewaren en die gerechtigheid te bevorderen werd reeds meer dan eens de hulp van het ministerie van buitenlandse zaken én van binnenlandse zaken én, als het nodig werd, ook van justitie ingeroepen om de universele geesten te beschermen tegen de misdadige praat van een internationale onruststoker, dr. Paardekooper.

Het is meestal gelukt, ook al moest Pierre Vermeylen zich in zijn hart (als dat orgaan aanwezig is) doodschamen over het feit dat hij op dezelfde avond zélf zat te luisteren naar een buitenlander die zich mengde in Belgische binnenlandse aangelegenheden, en nog wel zo delikate als het verhogen van het aantal geboorten in Wallonië. Maar de spreker was een waardig Frans professor, de heer Sauvy.

Zuid-Afrika heeft niet verboden dat Robert Kennedy, die zijn eigen kiespropaganda aan het voeren is, op tocht ging door het land, er meerdere keren sprak en samenscholingen veroorzaakte. Het spreken werd beschermd, de samenscholingen werden niet uit elkaar geranseld, niet met traangas en niet met verfgranaten bestookt. Want er is in Zuid-Afrika blijkbaar geen minister Van der Poorten. Daarom worden vrijheid en vooruitgang in dit land ook niet beschermd.

(Vervolg blz. 4)

Opening van de NAVO-ministerkonferentie in het gotisch kader van het Brussels stadhuis. Toen V.d.B. er zijn toespraak hield, wist hij reeds dat SHAPE naar ons land kwam. Maar de komedie werd verder gespeeld...

Waarom zou men de heer minister niet eens vragen waaruit dit verschil eigenlijk voortkomt : ofwel is Paardenkoper zoveel belangrijker en gevaarlijker dan Kennedy; ofwel is de toestand in België zoveel meer explosief dan in Zuid-Afrika; ofwel hebben de Vlaamse burgers in dit land minder rechten en minder gelijkheid dan de Bantoe's en de kleurlingen in Zuid-Afrika. Rarara, wat is het, meneer de minister ?

● *Rond het Borms-debat.*

een noodzakelijke rechtzetting

(dr. r. ballet) Diametraal tegenover elkaar staande reakties en echos die me de jongste dagen bereikten op mijn interpellatie in de Senaat op 27 april 1966 over de verboden Bormsherdenking, nopen mij ertoe de zaken recht te zetten.

Van talrijke Vlaams-nationalisten, vooral dan van mensen die het Beknopt Verslag of de Annalen lezen en dus de juiste inhoud van mijn rede kenden, mocht ik gelukwensen ontvangen « over de moedige, waardige en objektieve wijze » waarop ik in dat vijandig milieu van de Senaat Borms heb getekend. Hoe vijandig het milieu is, bewijst de stemming die uitgebracht werd over de moties die ingediend werden als gevolg op mijn interpellatie : tegen alle parlementaire tradities in werd door een monsterverbond Leemans-Gillon de motie der regeringspartijen ingetrokken om aan alle partijen (inbegrepen de kommunisten) toe te laten blok te vormen tegen ons.

Het moet gezegd, dat een 8-tal C.V.P.-ers geweigerd hebben daaraan mee te doen.

Nu is mij gebleken hoe in eigen rangen soms een verwrongen beeld van mijn interpellatie werd gegeven, ja zelfs beweerd werd dat ik Borms in de rug had geschoten. Al wie die mening waren toegedaan, hadden ze opgedaan door verslagen in de dagbladpers.

Anderzijds heeft Vanaudenhove enkele dagen geleden tijdens een T.V.-uitzending van het Liberaal Vlaams Verbond beweerd, dat zijn onmenselijke verklaring voor de B.B.C. hem ingegeven was geworden door de verontwaardiging over mijn interpellatie, waarin ik niet alleen de repressie had afgetakeld maar de kollaboratie op elk gebied zou hebben verdedigd.

Geen enkele van die twee tegenover mekaar staande beweringen is juist. Van de eerste heb ik gezegd dat zij meestal te goeder trouw werd naar voor gebracht. Over Vanaudenhove kan ik enkel zeggen dat hij liegt (een woord dat in de Senaat niet toegelaten is, maar ik kan hier geen ander gebruiken) en dat hij weet dat hij liegt, want hij was bij mijn interpellatie aanwezig en heeft mij enkele keren onderbroken.

Welk is dan de juiste toedracht ? Ik kan wegens plaatsgebrek niet de volledige tekst van mijn rede weergeven. Maar ik wil door enkele uittreksels uit de Annalen de juiste strekking weergeven.

« Noch in de geest van het herdenkingskomitee, noch in de geest van de overgrote meerderheid der deelnemers betekent deze herdenking een goedkeuren van de politieke houding van Borms gedurende de laatste oorlog ». Dus geen goedkeuring, ook geen afkeuring !

« Zij betekent een erkenning van het onbaatzuchtig idealisme van die man in dienst van de Vlaamse strijd en een protest tegen het feit, dat de oude krukkevent — zoals de socialistische Willem Elschot hem noemt in zijn gedicht aan Borms — dat de oude krukkevent die bijna zeventig jaar oud was, die kreupel was en niet zonder krukken kon rechtstaan zodat hij met koorden aan de executiepaal moest worden vastgebonden, werd terechtgesteld ».

Na geprotesteerd te hebben tegen het verbod van de burgemeester van Merksem, tegen het brutaal optreden van de Rijkswacht [illegible] tegen het stelselmatig verbieden van Vlaamse betogingen, heb ik over Borms het oordeel aangehaald van weerstanders als mej. Arets, de heren Verbist en van Essche, die verklaren : « de waardeoordelen over Borms liggen anders in Vlaanderen dan in het unitaire België. Men moet niet akkoord gaan met de politiek, die hij gevolgd heeft; men kan die politiek zelfs bestreden hebben, maar om hem als mens te situeren, denken wij aan gans het leven van Borms ».

Ik heb verder gezegd : « Het woord verraad werd in Vlaanderen gedevalueerd sinds men tijdens de laatste repressie door wat de heer Pholien in deze Senaat une justice de rois nègres heette, de elite van ons volk als verraders heeft bestempeld : mensen als een Ernest Claes, een De Pillecijn, een Felix Timmermans, een Servaes en zovele anderen die de roem van ons volk tot ver over de grenzen gebracht hebben ».

Ik herinnerde aan de 83.000 stemmen voor Borms in 1928 en haalde een rede aan van de heer Ruys de Beerenbrouck in de Tweede Kamer van Nederland op 16.12.46 : « op één lijn staan wel Borms en Masarijck en Soekarno — leden van een nationaliteit, die naar hun mening geen deel behoorde uit te maken van het staatsverband waartoe zij behoorden ».

Verder citeerde ik L.D.L. in de « Standaard » van april 1955 : « Borms was niet de verrader, waarvoor men hem heeft laten doorgaan; hij was een moreel hoogstaand man ». Ik haalde trouwens nog andere gelijkaardige verklaringen aan uit die jaren, o.a. « De Linie », enz.

Nu wens ik een objektief antwoord op de vraag : heb ik Borms aangevallen of gekleineerd ? En anderzijds : heb ik de ganse kollaboratie verdedigd ?

Ik wil er bijvoegen : de grote idealist die Borms was, heeft noch de ophemeling van de kollaboratie nodig, noch kan zijn deelneming aan die kollaboratie (ook in de ogen van wie ze afkeuren) iets afdoen aan de glans van zijn leven van zuiver Vlaams idealisme.

● *Oude strijdbijl in het « Belang... ».*

deze week in het land

- *Zoals alles (behalve de verzekeringen en toezeggingen der « nieuwe stijl »-regering) liet veronderstellen, was de vestiging van Shape in België reeds vóór de Navo-konferentie een uitgemaakte zaak.*
- *De V.V.B. neemt stelling tegen de vestiging van Shape in België. De B.S.P. is grondig verdeeld over dit vraagstuk.*
- *Het wetsvoorstel Verroken zou volgenden dinsdag in de Kamer voorgesteld worden voor inoverwegingneming.*
- *Staking en lock-out bij de Sabena slepen aan.*

piet de somer

Van de nieuwe pro-rektor hebben wij al lang een lepel binnen. In de letterlijke zin dan, bedoelen we.

Piet De Somer is namelijk de man die naam maakte o.m. door zijn verbeteringen aan het vaccin van Salk, dat hij (om het eens absoluut onwetenschappelijk te zeggen) geschikt maakte voor konsumptie.

Toen enkele jaren terug over heel het land een kampanje voor massale anti-polio-inenting werd gevoerd, marsjeerden wij aan het hoofd van ons gezin naar het bewaarschooltje op de hoek van onze boswegel om er een lepel met de geneeskrachtige zoetigheid van Piet De Somer te slikken : bij ons weten de enige keer dat wij van staatswege iets gratis kregen dat nuttig én verteerbaar was.

De thans 49-jarige pro-rektor is een bolleboos in zijn vak. Dat geeft iedereen grif toe, zelfs de « Libre » die maar al te graag geen spaander aan Piet zou heel laten. De kwezel van de Warmoesberg gooide het dan maar over een andere boeg en merkte schamper op dat le flamingant pointu blijkbaar niet vies is van francofoon geld; hij stelt immers zijn wetenschappelijke bagage ten dienste van een gekend Waals farmaceutisch bedrijf. Dit « argument » op het peil van Marolliaans klappeienvenijn mag wel eens omgedraaid worden : hoe is het in godsnaam mogelijk dat een Waals bedrijf zijn toevlucht moet zoeken tot een Menapisch brein, daar waar Louvain francophone onafzienbare heerscharen van universele uitstralers telt ?

Het wetenschappelijk werk bracht professor De Somer aanzien en welstand : twee dingen die het een onafhankelijke geest gemakkelijker maken om zich de weelde van eigen standpunten te veroorloven. Verre van alleen maar een wetenschapsman en alleen maar een organisatorisch talent te zijn, heeft de geboren Nielenaar steeds een hoge dunk gehad over de maatschappelijke verantwoordelijkheid van de intellektueel. Degenen die hem kennen, schrijven hem een levendige belangstelling toe voor alles was de res publica betreft. Ook wie hem slechts van reputatie kent, aanvaardt zulks grif : het feit dat Piet De Somer stichter en sinds jaren direkteur is van het allerminst banale tijdschrift « De Maand », is niet de geringste van zijn adelbrieven.

Piet De Somer is een overtuigd vlaamsgezinde. In zijn studententijd behoorde hij tot de kringen van Universitas — hij is trouwens een jaar voorzitter geweest van deze universitaire K.A.-groep; het bezinningstijdschrift «De Maand» ligt zowat in de verlengenis van deze lijn. In dit op vlaamsgezind gebied soms nogal « afgerond » midden is Piet De Somer stellig steeds een dwarsdoorse flamingant geweest. Hij speelde in het Vlaams professorenfront tegen de Acapsul te Leuven een belangrijke rol en was in 1964 een der initiatiefnemers bij de stichting van de Vereniging der Vlaamse Professoren, die sindsdien reeds heel wat verdienstelijk Vlaams werk verzette.

De benoeming van Piet De Somer tot pro-rektor begroeten wij dus met veel vreugde en vertrouwen. Een moderne, efficiënte, demokratische, jonge Vlaamsgezinde leek krijgt de kans om te tonen wat hijzelf, de Vlaamse studenten en de hele Vlaamse gemeenschap terecht zouden kunnen brengen van een Nederlandse K.U.L.

Piet De Somer zal het nochtans niet onder de markt hebben. Hij beschikt over heel weinig speelruimte om zijn opvattingen te verwezenlijken.

Aan de ene kant botst hij op de middeleeuwse verordening waarin bepaalt wordt dat, zelfs indien een splitsing van Leuven politiek en financieel mogelijk blijkt, ze toch niet zal doorgevoerd worden en dat deze opvatting geldt als een bevel voor wie het universitaire brood uit de bisschoppelijke handen eet. Aan de andere kant staat het njet van intellektueel Vlaanderen en de overtuiging van Piet De Somer zelf.

Hoe de nieuwe pro-rektor op deze beperkte ruimte zal manoevreren, weten wij niet. Sinds zijn benoeming legde hij een verklaring af aan een radioreporter van « Aktueel » : te beknopt om houvast te bieden. Piet De Somer zegde alvast, dat hij voorstander blijft van de splitsing.

We rekenen op hem om, voor zover dit nodig en mogelijk is, het Vlaamse standpunt aan de top te vertegenwoordigen. En om, zoals hij in « Aktueel » toezegde, er voor te zorgen dat vanuit de bazis — in casu de studenten en achter hen de Vlaamse gemeenschap — de besluitvorming kan groeien.

De benoeming van Piet De Somer is dus een verheugend feit; een « toegeving » is ze echter in géén geval. Ze verandert niets aan de essentie van het mandement, ze verandert dus ook niets aan de Vlaamse houding tegenover dit mandement. Indien de bisschoppen denken dat ze door ballast uit te gooien hun unitaire ballon drijvende kunnen houden, dan vergissen ze zich schromelijk. De Vlamingen zijn verstandig genoeg om twee dingen zorgvuldig uiteen te houden. Ten eerste het feit dat Leuven-Nederlands slechts volwaardig kan en zal zijn na de verhuis der Walen. En ten tweede dat Piet De Somer inmiddels de kans heeft, om een prefiguratie van dat moderne, volwaardige Leuven-Nederlands op poten te zetten. De benoeming van een Vlaamse leek tot hoofd van Leuven-Nederlands kan alleen haar volle omvang en betekenis krijgen, nadat Leuven-Frans de biezen heeft gepakt naar Namen !

dio Genes.

de schone ziel van 't kind

(c. raskin) In « Wij » van 21 mei schreef volksvertegenwoordiger Coppieters naar aanleiding van het bisschoppelijk mandement, dat de katolieke Vlaamse jongeren die universitaire studies wensen te doen, niet alleen op Leuven zijn aangewezen.

Het « Belang van Limburg » van 23 mei heeft zich hieraan geërgerd. En dit op de klassieke manier. Volgens de anonieme kroniekschrijver van dit blad zou het nu duidelijk zijn dat de Volksunie in het algemeen en volksvertegenwoordiger Coppieters in het bijzonder alléén maar de vernietiging van een katolieke onderwijsinstelling op het oog hebben. Dit verwijt is hoogst oneerlijk, vooral als men er rekening mee houdt dat de bisschoppen in hun mandement het volgende hebben geschreven : « Wat de studenten betreft, die deze schikkingen niet zouden kunnen onderschrijven: zij moeten zelf de gevolgen trekken uit de door hen gedane keuze ».

Intussen heeft volksvertegenwoordiger Coppieters in de Kamerkommissie van Nationale Opvoeding en Kultuur voorgesteld, de staatstoelagen aan de universiteiten van Leuven en Brussel op de helft terug te brengen. Dit om hen te dwingen, over te gaan tot de uitbouw van volkomen autonome nederlandstalige afdelingen.

Ook hierop is er van de kant van « Het Belang van Limburg » reaktie gekomen (6 juni). Dezelfde anonieme kroniekschrijver maakt melding van het voorstel van volksvertegenwoordiger Coppieters, maar laat na te zeggen dat het niet alleen op Leuven doch ook op het (vrijzinnige) Brussel slaat. Dit moest hem immers toelaten te schrijven : « Leuven moet kapot, dat is het opzet ».

Deze twee feiten, samen met bepaalde artikels van de hoofdredacteur van « Het Belang van Limburg », senator Leynen, maken duidelijk welke weg een aantal mensen in de C.V.P. wensen in te slaan. De algemene verbreide reaktie tegen het bisschoppelijk diktaat van 13 mei heeft hen angst aangejaagd. Hun unitaire partij en de unitaire staat zijn aan een gevaarlijke krizis onderhevig. Dan maar weer de oude beproefde strijdbijl opgegraven. De « schone ziel van het kind » moet het nog eens doen.

Of deze politiek enige kans op lukken heeft, durven wij in hoge mate betwijfelen !

WIJ nazijn

vlaams nationaal

VAN DEN BOSCH

De Vaste Taalkommissie heeft dezer dagen haar advies uitgebracht inzake de benoeming van baron van den Bosch tot ambassadeur te Londen. Ze is van oordeel dat deze onwettig is omdat ze geen rekening hield met de wettelijke voorschriften inzake taaleksamen.

Inmiddels beijverde minister Harmel zich, om de onwettigheid te bestendigen. Hij oefende drukking uit op het Vast Wervingssekretariaat, opdat dit organisme een mededeling zou publiceren waarin het taaleksamen overbodig wordt genoemd. Op het Vast Wervingssekretariaat was men echter voorzichtig en wenste men zich de vingers niet te verbranden aan deze onfrisse zaak.

Nog niet zo heel lang geleden werd van Vlaamse C.V.P.-zijde verklaard dat de « beste bondgenoten voor de verwezenlijking van rechtvaardige Vlaamse eisen nog altijd de Waalse C.V.P.-ers zijn ».

We zien dat alle dagen. Aan Harmel bijvoorbeeld. Om van Leuven maar te zwijgen !

BELG

Te Luik verscheen Alfonso Vella voor het assisenhof, beschuldigd van moord op wat met een gerechtelijk en joernalistiek eufemisme « zijn vriendin » wordt genoemd. De achtbare heer Alfonso Vella loste zijn amoureuze problemen op bij middel van een forse lierenaar.

Tijdens de debatten vroeg het openbaar ministerie aan de beklaagde, of hij op zijn werk ook Vlaamse arbeidsmakkers had. « Neen », antwoordde de stekelige Italiaan, « het waren allemaal Belgen ». De kranten wisten te vertellen dat deze verklaring door het publiek op gelach werd onthaald, waardoor Vella genoopt werd tot een nauwkeuriger omschrijving van wat hij bedoelde : « Voor mij zijn er geen Vlamingen of Walen; dat zijn allemaal Belgen ».

De edelgestrenge voorzitter slikte even zijn emotie weg en gaf de Siciliaanse messenheld een onverwachte pluim : « Dat is een verklaring gelijk men ze méér zou willen horen ».

Om écht civisme te zien, gaat men dus best naar een assisenzaak waar een Italiaanse steekbroeder terechtstaat.

UITGENODIGD

Verleden week werd door de koning en de koningin een galadiner aangeboden naar aanleiding van de Navo-bijeenkomst te Brussel. Al wat rang en graad telt in de Navo-hiërarchie was aanwezig. Rijkswachters in groot ornaat zorgden voor een gepast decor, terwijl opgepoetste lakeien de gasten door het paleis loodsten. In de grote troonzaal werd getafeld : een indrukwekkende rij diplomaten, generalen, politici en hogere ambtenaren schaarde zich rond de dis. Onder hen ook de Brusselse politiekommissaris, de achtbare heer De Gryse die bij flaminganten geen onbekende is !

Het lijkt ons nogal logisch dat de heer De Gryse een gratis etentje op hoog niveau kreeg. Het was immers de jongste dagen voortdurend zijn taak, er voor te zorgen dat er niet al te veel anti-Navolawaai in de Brusselse straten kwam.

« A.K.S.V. »

In de dagen na het mandement werd de eindeloze stroom van protesten één enkel ogenblik onderbroken door een totaal geïsoleerde goedkeuring van de bisschoppelijke beslissing door een nogal misterieuze studentenvereniging A.K.S.V. Weldra bleek dat de sociëteit met de voordien onbekende naam niets anders was dan de voor de gelegenheid herdoopte Gentse franskiljonse Gé catholique, die niet eens een dozijn leden telt.

Er werd smakelijk gelachen met deze aftandse jeunesse dorée die voor één keer verkoos, onder te duiken achter een Vlaamse « nom de guerre ».

Onder de talloze groepen die de jongste dagen geprotesteerd hebben tegen de NAVO-verhuis naar ons land, was dit de simpatiekste : de geweldloze vredesaktie o.l.v. mevrouw Lea Provo (voor één maal is nomen geen omen !). Deze groep is georganizeerd over de taalgrens heen ; in Vlaanderen steunt hij o.m. op de medewerking van het radikaal Vlaams gezinde Berten Fermont-herdenkingskomitee. Het zijn deze mensen die op het Brouckèreplein te Brussel een beperkte hongerstaking hielden en die ook in het parlement gingen protesteren.

SUENENS DANKT

Kardinaal Suenens was, temidden van de protestzwermen, danig in zijn schik met die dode mus. Hij richtte zopas een bedankingsbriefje aan de A.K.S.V., waarin hij ondermeer zegde dat hij rekende op de gebeden van deze bisschopstrouwe jongelui.

Daar een A.K.S.V. te Gent absoluut onbekend is, belandde de brief bij een overkoepelende studentenvereniging die er te goeder trouw en met veel belangstelling kennis van nam.

Deze Vlaamse vereniging stuurde op 13 juni een briefje aan kardinaal Suenens waarin hem meegedeeld werd dat er aan de Gentse universiteit geen A.K.S.V. bestaat : « Wij moeten dus besluiten dat de goede trouw van Uwe Eminentie misbruikt werd door enkele alleenstaande studenten die voor geen vervalsing, in de brede zin van het woord, terugschrikken. Wij hopen dan ook dat U niet al te zeer zult rekenen op hun gebeden; wij menen dat Uwe Eminentie door dié gebeden niet uit het slop zal geraken ».

EEN KLACHT !

De Gé catholique meende zich interessant te moeten maken, door bij het gerecht klacht neer te leggen voor « schending van het briefgeheim » ! Er kwam deze week een onderzoek op gang; we weten momenteel nog niet, of het gerecht de waanzin werkelijk zo ver gaat drijven dat vervolgingen zouden worden ingespannen op klacht van de voorheen onbekende A.K.S.V.

Men ziet, tot welke fraaie metoden de verordeningsvrienden hun toevlucht namen ! Toegegeven dat zij over geen enkel fatsoenlijk middel beschikken om in het nieuws te geraken : met vijf man en een paardekop uit de bonne bourgeoisie komt men niet ver !

MGR. DE SMEDT BIJ DE PAUS

Helemaal onverwacht kwam dit bezoek na de spannende dagen van en rond Leuven. Naar verluidt werd Mgr. De Smedt naar Rome geroepen en wel letterlijk op het matje. Kardinaal Suenens zou zijn beklag gemaakt hebben over « verdachte » akties vanuit colleges, die volgens hem het werk waren van wie niet onverdeeld zijn opvattingen deelden, in de eerste plaats de Brugse monseigneur. De pauselijke nuntius gaf zijn « fiat » aan de zaak.

NAAMLOOS GEWELD

Toen enige tijd geleden in de Belgische senaat moest gestemd worden over de Volksunie-interpellatie over het verbod van de dr. Bormsherdenking te Merksem en het optreden van de rijkswacht, hebben de drie « grondwettelijke » partijen (zoals onze geniale heertjes van de B.R.T. dat zo oerdom kunnen formuleren), vooral dank zij de slaafse medewerking van de waardige heer Leemans, het klaar gekregen alle tradities op te offeren. Zij wilden en bereikten een stemming, niet over de vraag die aan de orde was, maar een stemming tegen de Volksunie. En toch hebben toen nog een zestal C.V.P.-senatoren uit duidelijke afkeer de zaal verlaten — en talrijk waren de afwezigen.

Na de interpellatie over het optreden van de rijkswacht te Leuven, de gemene en belachelijke advokatentrukjes van de heer minister van de Koning, Van der Poorten en de persverslagen over die interpellatie die dezelfde « kwaliteiten » hadden, heeft toch de ganse oppositie tegen de minister stelling genomen. De Vlaamse C.V.P. greep de gelegenheid niét aan de heer minister een zeer nuttig lesje te geven en zelfs volksvertegenwoordiger De Vlies die over een welgevuld dossier en eigen ervaring beschikte, bracht het slechts tot een voorzichtige onthouding. De Vlaamse « betoger » en de Vlaamse studenten konden eens te meer uit de feiten en niet uit de woorden opmaken op welke bescherming zij kunnen rekenen tegen brutaliteit en georganiseerd machtsmisbruik.

Het Belgisch-nationale front tegen de Volksunie werd dus wel doorbroken, maar het Vlaamse front waarop de studenten zozeer rekenden kon nog niet eens bereikt worden om de heer minister een duidelijke waarschuwing te geven in een zeer konkreet en tegelijk zeer principieel geval. Ook de demokratie wordt veel meer bedreigd door haar zogezegde vrienden dan door haar zogezegde vijanden.

Het is wel overbodig nog uitvoerig te herinneren aan de misbruiken van gerecht en politiediensten die door deze regering zeer bewust geëist of bevorderd worden. Wie bv. aan een Nederlander uitlegt wat op dit gebied in België (natuurlijk alleen tegen overtuigde Vlaamsgezinden) kan gebeuren, wekt verontwaardigde verbazing. Het gebruik dat gemaakt wordt van administratieve aanhoudingen (24 uur zonder enige uitleg), aanhoudingsbevel (tot vijf dagen voordat men voor de raadskamer moet verschijnen) een voorarrest (mild uitgedeeld en telkens voor een maand), de manier van optreden van de rijkswacht (afranselen van afzonderlijke personen tot meisjes toe, alleen maar omdat ze jong zijn en er als studenten uitzien, het onverantwoord en massaal gebruik van traangas- en verfgranaten ook tegen vreedzame voorbijgangers, het binnenspuiten in de huizen...) vormt ten slotte één groot geheel. Eén enkel plan : de tegenstander neerslaan. Juist datgene waarvan men zo deugdzaam alle diktaturen beschuldigt.

Moest met de negers in de U.S.A., met de Bantoe's in Zuid-Afrika maar de helft gebeuren van wat de laatste weken met de Vlamingen is gebeurd, dan zouden alle internationale persagentschappen schreeuwen van verontwaardiging — nu is er alleen een zeldzaam bericht en verder een grote stilte. Ook op dit punt zullen wijzelf het zélf moeten doen. Wij zijn immers geen negers en evenmin boeddhisten.

Tijdens de interpellatie in de Kamer werd door de Volksunie een uitstekend voorstel gedaan — het verdient trouwens wetsvoorstel te worden ! — : de naamloosheid van de rijkswacht moet doorbroken worden. De rijkswachter die door een helm, twee helmriemen en soms nog een beschermende bril naamloos is gemaakt, zonder gezicht, moet ten minste door een nummer herkenbaar worden. De goeden zullen er gemakkelijker mens door blijven en de sadisten krijgen er zeker een heilzame schrik door. Wie laf is, blijft immers graag naamloos.

Nemrod.

Wij nazijn

vlaams nationaal

DE VLAAMSE LEIDER

Het is nog niet te laat om even terug te komen op een vraaggesprek, dat het Brusselse weekblad « Spécial » een paar weken geleden afnam van de grote Vlaamse leider Jos De Saeger, minister van Openbare Werken en trouwe vazal van de verordenende bisschoppen.

De Saeger verklaarde aan « Spécial » : « Ten overstaan van mijn Vlaamse vrienden drijf ik de vrijmoedigheid door tot aan de grens van de brutaliteit. Als Vlaamse notabelen me komen zeggen dat ze sinds drie jaar staatssubsidies verwachten, dan scheld ik hen (in alle vriendschap) de huid vol en gooi ik hen aan de deur : dat ze zichzelf helpen, en de regering zal hen helpen. Met de Walen durf ik natuurlijk niet zover gaan ».

Zonder enig kommentaar !

ROUTE DE WALLONIE

Van zodra de Walen onlangs een betoging rond de zgn. vertragingen in de route de Wallonie hadden aangekondigd, werden ze vlug gerustgesteld door de voorzitter van de senaatskommissie van Openbare Werken. De achtbare senator had de cijfers bij de hand, waaruit bleek dat het departement — dat is dus minister De Saeger — méér aan de route besteedt dan oorspronkelijk voorzien was. Tot einde 1966 zal De Saeger 400 miljoen per maand aan de Waalse paradeweg uitgeven, hetzij twee-derden van het totale bedrag dat voor snelwegen is voorzien.

De onderdanige ijver waarmee De Saeger de « priorité »-verlangens van de Walen inwilligt, loopt zozeer de spuigaten uit dat zelfs het Gents C.V.P.-dagblad « Het Volk » verleden week een woedend stukje aan de minister-met-de-knechtenmentaliteit wijdde.

MATRAKKEN-SABAT

In de privé-klub « Vecu » (Wijngaardstraat 8, Antwerpen) gaat van 23 juni tot 11 juli een tentoonstelling onder het motto « Matrakkensabbat ». Deze tentoonstelling waarop een honderdtal autentieke foto-dokumenten zullen getoond worden, is bedoeld als een scherpe aanklacht tegen het brutale optreden van de politie en rijkswacht.

De foto's voor deze tentoonstelling werden o.a. ter beschikking gesteld door de Belgische en Nederlandse week- en dagbladpers, door de persdienst van de Volksunie en door de Provo-groepering van Amsterdam. De foto's betreffen vooral het beschamende optreden van de ordediensten te Zwartberg, Amsterdam, Leuven, Antwerpen, Hasselt, Brussel, Merksem en aan de Vlaamse kust. De tentoonstelling wordt op donderdag 23 maart te 21 uur geopend door Bernard De Vries, provo-gemeenteraadslid van Amsterdam, Nic van Bruggen en Koen Calliauw.

GOED ZO, AALST !

Vlak na de publikatie van de bischoppelijke verordening over Leuven, werd te Aalst een grote protestbetoging ingericht. Het was een succes : meer dan 1.500 deelnemers zonder enige voorbereiding. De sleutel van het succes ? In de betoging stapten mensen van alle politieke strekkingen op : een echte « vijfpartijen-aktie » in stedelijk formaat.

Zopas hebben praktisch alle Aalsterse kultuurverenigingen — eens te meer over alle politieke grenzen en kleurschakeringen heen — een protestbrief gestuurd aan de bisschop van Gent. En bij ons weten is er tot op heden slechts één Vlaamse B.S.P.-afdeling, die zich uitsprak voor de overheveling van de Walen vanuit Leuven naar Wallonië: die van Aalst.

Goed zo voor de Aalstenaars ! We zullen ons echter de (niet overbodige) weelde veroorloven, de parlementsleden uit het arrondisement scherp in de gaten te houden wanneer in de Wetstraat de kwestie Leuven ter sprake komt.

EXIT « DRAPEAU ROUGE »

Het verdwijnen van de « Drapeau rouge » als dagblad is voor de Waalse kommunisten een harde noot om te kraken : voortaan moeten de Moskovieten het met evenveel stellen als de Pekinezen, namelijk met een weekblad.

De uitleg die de kommunistische partij-organen over deze verdwijning geven, bevat echter alleszins een grote kern van waarheid : het uitgeven van een oppositioneel dagblad — van welke strekking ook — wordt in onze « vrije » kapitalistische maatschappij een steeds moeilijker kwestie. Dagbladen zijn alleen leefbaar dank zij de publiciteit, ook en vooral de publiciteit der grote kapitalistische ondernemingen. Wie een politiek voorstaat die indruist tegen de belangen van deze « big shot », moet zich vroeg of laat rekenschap geven van het feit dat de persvrijheid heel relatieve kanten heeft...

Er is echter — en dat zeggen we niet om de kommunisten of onszelf te troosten — een kompensatie : het belang van de dagbladen als opiniemakers schrompelt steeds in, dat van de periodieken wordt steeds groter.

PROPAGANDA

Minister - valmschermspringer Poswick heeft er een handje van weg, zijn propaganda degelijk te verzorgen : wanneer hij aan boord van een Starfighter klimt of te Schaffen « kontakt met de Vlaamse grond » gaat nemen (zoals hij dat noemt), dan is telkens een hele meute persfotografen van de partij.

Onlangs liet de minister van Landsverdediging aan de pers een kommunikee geworden, waarin meegedeeld werd dat er voortaan geen afhoudingen meer zouden gebeuren op de soldij van militairen die beschouwd werden als verantwoordelijk voor het verlies, de diefstal of de vernietiging van legereigendom.

Een sociale maatregel bij uitstek, zou men zeggen.

Inderdaad, maar niet vanwege de minister !

Kort tevoren immers had de Belgische staat, in casu het departement van Landsverdediging, met klank een proces verloren dat ingespannen was door een officier op wiens wedde afhoudingen werden verricht.

Poswick werd dus netjes in zijn « sociale maatregel » gedrumd bij gerechtelijke uitspraak. Wat hij natuurlijk vergat er bij te zeggen !

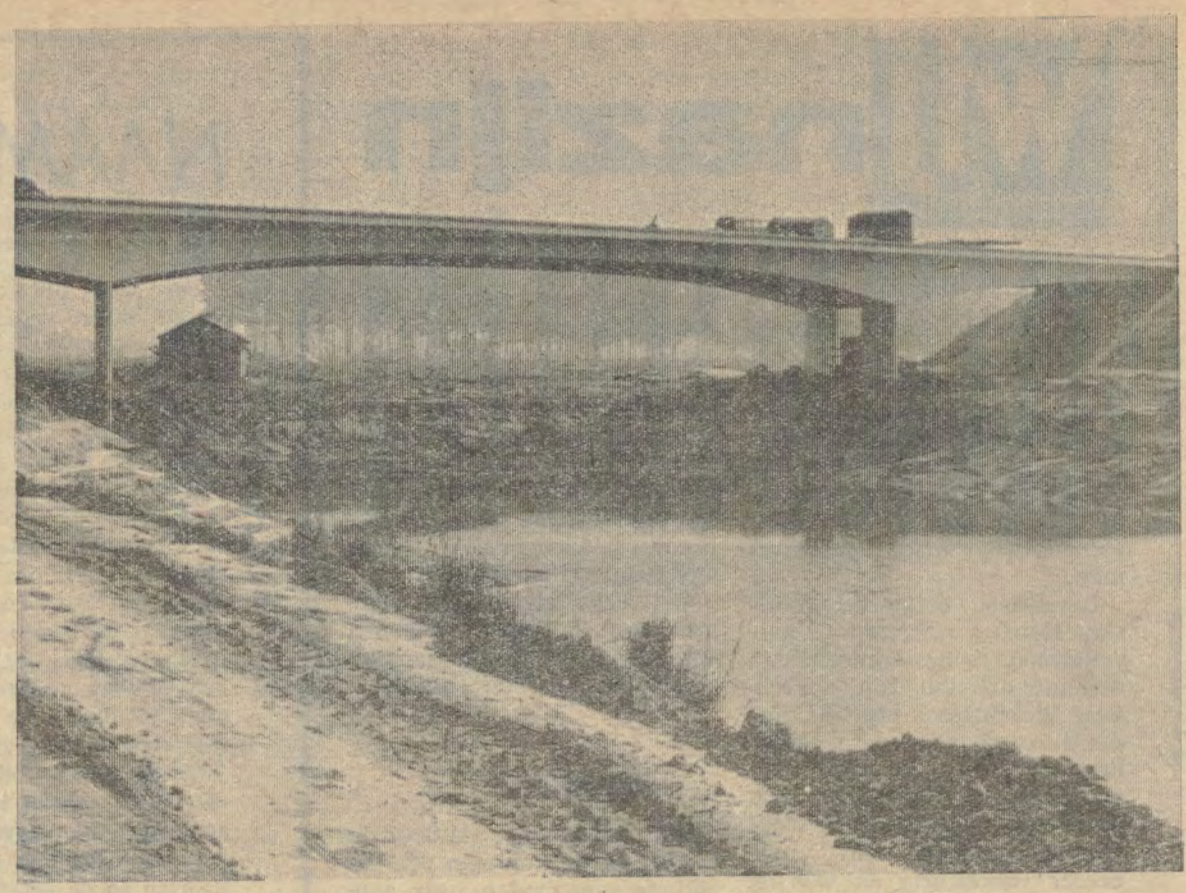

Te Zwijnaarde, vlak bij de autosnelweg Brussel-Oostende, ligt deze forse brug (voorlopig nog) in de weiden als wiegende zeeën. Binnenkort overbrugt ze het afleidingskanaal dat de Scheldebocht te Zwijnaarde zal afsnijden.

GRENSPROBLEMEN DER VLAAMSE PROVINCIES
OOST - VLAANDEREN

Waar we vorige keer de sociaal-ekonomische problemen van de grensstreken van West-Vlaanderen onder de loep namen, doen we het thans voor Oost-Vlaanderen.

Het nummer van ERV-Mededelingen waaruit we grotendeels onze stof putten, geeft over deze provincie slechts weinig. Inderdaad bestaat hier een veel minder komplekse grensstreek : enkel in het noorden ligt het Nederlandse Zeeuws-Vlaanderen, dat zeer nauw aansluit bij Oost-Vlaanderen.

Het is duidelijk dat het ganse gebied tot aan de Schelde een enkel ekonomisch-geografisch geheel vormt. Ook hier springt het krankzinnige van de Belgisch-Nederlandse staatsgrens in het oog...

Wanneer we de grensstreek beschouwen tussen de voormelde gebieden, valt vooral de krachtlijn der kanaalzone Gent-Terneuzen op. Het is het kanaal zelf, weldra toegankelijk voor schepen van 50.000 ton, dat de ganse streek beheerst en tot een eenheid verbindt.

De zeer ongunstige ekonomische toestand in Oost-Vlaanderen na de tweede wereldoorlog maakte een groots opgevatte ontwikkelingspolitiek noodzakelijk.

De enorme investeringen zullen dan ook eindelijk beginnen renderen. Volgens gegevens van de Oostvlaamse Ekonomische Raad zal gedurende de eerstvolgende vijf jaar geïnvesteerd worden met een tewerkstellingseffekt van 7.000 arbeidsplaatsen in de metaalsector. In tal van nevenbedrijven zal een gelijklopende groei plaats vinden.

Ook op Nederlandse bodem, van Sas-van-Gent tot Terneuzen, gebeurt een gelijkaardige ekspansie. De staatsgrens, die het gebied van de ontwikkelingsas Gent-Terneuzen halveert, oefent hierbij een spijtige remmende invloed uit. Remming die ook drukt op het welvaartspeil der betrokken bevolking.

Meer en meer dient gestreefd naar koördinatie van de verschillende initiatieven en naar opheffing van de remmende faktoren. Welke zijn deze ?

1) Inzake arbeidsmobiliteit dienen de algemene werkvoorwaarden gelijkgeschakeld. Thans staat het loonpeil van Zeeuws-Vlaanderen op 85 % van Oost-Vlaanderen. Betere koördinatie is vereist inzake onderwijs, kennis van arbeidsreserve en openstaande betrekkingen. Ten slotte moet de verplaatsing vergemakkelijkt worden. Door deze maatregelen zal in de toekomst kunnen vermeden worden dat zich een te sterke spanning op de arbeidsmarkt voordoet.

2) De bestaande verkeersverbindingen dienen meer op elkaar afgestemd. De wegen dienen even breed en met hetzelfde wegdek te zijn. De ganse infrastruktuur dient in overleg te worden opgericht.

Ten slotte moet een versnelde aanleg van de verbinding Antwerpen-Zelzate-Knokke, met een vertakking naar Nederland worden bevorderd.

3) De industriële watervoorziening dient gekoördineerd : waar Nederland het moeilijk heeft het nodige industriewater te verkrijgen en België zulks gemakkelijker kan, moet een oplossing mogelijk zijn. Een begin van samenwerking kwam reeds tot stand.

4) Voor het industrieel afvalwater ligt de zaak omgekeerd : in Nederland bestaat een riolering langs het kanaal en in België niet ! Ten einde de scheikundige nijverheid die immers veel afvalwater moet kwijtgeraken, niet af te schrikken, is het dringend geboden aan dit probleem een oplossing te geven.

5) Het aardgas doet ook hier zijn intrede. Besprekingen tussen Nederlandse en Belgische firma's hebben ertoe geleid dat weldra op Oostvlaamse bodem werken zullen uitgevoerd worden.

6) De algemene overheidspolitiek inzake regionaal beleid verschilt vaak zeer veel. Financiële en andere tegemoetkomingen (bv. belastingen, leningen, nutsvoorzieningen, enz.) liggen anders in België dan in Nederland en trekken de konkurrentiepositie scheef, wat de vestiging in de beide kanaalzonedelen natuurlijk beïnvloedt.

In dit gebied wordt de eenvormigheid op Beneluxvlak wel zeer scherp geëist.

Daarom was het een gelukkig initiatief o.m. de studiedag over de grensproblemen der Vlaamse provincies te organiseren, waarbij naast woordvoerders uit Vlaanderen, ook van Nederlandse zijde tussenbeide werd gekomen.

In een groeiende wereld en een Europa dat meer en meer open grenzen krijgt, moet de grens tussen Zuid-Nederland en Noord-Nederland zo spoedig mogelijk verdwijnen, ook op ekonomisch gebied.

E. Slosse.

SENAAT

Op initiatief van B.S.P.-senator Rolin keurde de senaat eenparig een motie goed in verband met de vestiging van de NAVO dat de regering geen beslissing zou treffen dan na een parlementair debat. Senator Ballet, die onder instemming en protest verklaarde dat het stemmen van de motie niet veel zin had want dat de beslissing toch reeds gevallen was, bleek een goed profeet. 's Vrijdags maakte de regering bekend dat het akkoord afgesloten was.

Een slag in het gezicht van de ganse senaat ! Maar de regering kent de schaapachtige volgzaamheid van C.V.P.- en P.V.V.-frakties.

Senator Rolin is de meest gezaghebbende B.S.P.-senator. Niet omdat hij oud-senaatsvoorzitter is en de oudste B.S.P.-senator, maar omdat hij op juridisch gebied een grote faam geniet en bekend staat om zijn persoonlijk oordeel. Hij durft anders stemmen dan zijn partijgenoten, al is hij hun fraktieleider. Niemand neemt het hem kwalijk. Hij is ook een buitengewoon riendelijke en beminnelijke grijsaard.

De B.S.P.-senaatsgroep is anders naar verhouding met de kamergroep eerder zwak. Hij vormt geen tegengewicht voor de groep Spaak-Collard-Van Eynde-Merlot. Naast de akademische Rolin wordt de eerste B.S.P.-rij gevuld met de eveneens akademische Dehousse, met een nog steeds wrokkige Vermeylen, met de ondervoorzitter van de senaat, de Gentenaar Crommen, klasgenoot van Achilles Mussche en stevig flamingant van de oude stempel, en met de oudere Walen Harmegnies en Renson

Op de tweede rij zit dan nog de even vinnige als nijdige Housiaux en een zwijgzame Van Bogaert. En daarmee houdt het feitelijk op. Nochtans zitten er 52 B.S.P.-ers in de senaatszetels.

De motie in verband met de NAVO, waarvoor Rolin de steun kreeg van de andere twee fraktieleiders Leemans en Gillon, werd eigenlijk achter de schermen geïnspireerd door de kommunistische fraktieleider Terfve. De kommunisten hebben hun sterkste figuren in de senaat. Tegenover de routine van het trio Terfve, Noël en Dejace steekt de kommunistische kamerfraktie maar bleekjes af. Al is de kommunistische groep vrij aktief, toch doet hij sterk burgerlijk aan. Er zit nog weinig revolutionairs in of althans laten ze er weinig van blijken.

Een incident stelde de C.V.P.-fraktieleider tegenover eerste-minister Van den Boynants, afwezig de tweede dag van de bespreking van zijn begroting. Leemans protesteerde vrij scherp. Dezelfde namiddag was er een brief van de eerste-minister waarin hij zich beriep op zijn woorden van de week voordien, nl. dat die dag andere besprekingen hem konden weerhouden. Voorzitter Struye was kennelijk blij. Van den Boeynants gelijk te kunnen geven.

De stemming over de begroting van de eerste-minister gaf 86 stemmen voor en 46 tegen. Daar er 179 senatoren zijn (Prins Albert inbegrepen) haalde de regering de helft (90) niet. Het begint op te vallen dat sommige Brusselse P.V.V.-ers stelselmatig ontbreken. Aan deze stemming namen Hougardy, De Grauw, Moureaux en Snyers d'Attenhoven geen deel. Het zijn de eerste vier verkozenen op de Brusselse P.V.V.-lijst. De oppositie bij de Brusselse liberalen broeit. Omer de bloeddorstige verliest er stilaan zijn kommerciële glimlach bij. Welke toegevingen kan hij immers de Vlaamse P.V.V. nog vragen ?

Anderzijds was er een incident in de kommissie van Binnenlandse Zaken, waar de Vlaamse C.V.P. de V.U.-senatoren, die hen zenuwachtig maken met al hun wetsvoorstellen, eens wilden aftuigen. De kommissie, aangespoord door de C.V.P.-ers Sledsens en Van Cauwelaert, verklaarde een wetsvoorstel van de V.U.-senatoren onontvankelijk, ondanks het protest van senator Jorissen.

Onmiddellijk na de vergadering bleek het dat Jorissen gelijk had. Dit gaf heel wat opschudding. De senaat krijgt dan een bijzondere sfeer. Dan gonzen de gangen van dit historisch gebouw. Ambtenaren lopen her en der, er wordt druk getelefoneerd en er wordt gegrinnikt over degenen die zich vergisten. Senator Jorissen, de vriendelijkste en de kwaadste zoals sommigen hem noemen, zou het er niet bij laten. Er kwam een diskussie tussen Harmegnies (voorzitter van de kommissie), senaatsvoorzitter Struye en Wim Jorissen. Jorissen zou zijn verslag krijgen en de bespreking in openbare zitting. Hoe zou de kommissie zich redden ? Met een goedkoop foefje wendelde ze voorlopig haar verantwoordelijkheid af. Senator Van Cauwelaert vroeg de verzending naar de kommissie van Justitie, waarvan senator Rolin voorzitter is. Het wordt dus nóg een kluifje !

« LE MONDE »

Is het niet op z'n minst zonderling dat de grootste Franse krant, internationaal ook de invloedrijkste, voortaan een Belgische bladzijde zal brengen, juist vanaf het ogenblik dat de moeilijkheden met de NAVO een hoogtepunt bereiken en de spanningen rond deze kwestie naar België zélf « overgeheveld » worden ?

Typisch ook de eerste twee lezersbrieven van boven Quievrain. De ene kwam van een Vlaming die heel korrekt en beleefd vroeg om toch voor 'n objektief onderzoek inzake de Vlaamse strijd te willen zorgen, de andere van een naamloos « priester » uit Brussel, die reeds dadelijk zorgde voor de gewone leugenachtige berichtgeving die wij van uit die hoek gewend zijn.

VIVARIO...

Men zal zich herinneren dat minister Moyersoen van plan was de nederlandsonkundige en anti-Vlaamse generaal Vivario tot bevelhebber van onze strijdkrachten in Duitsland te benoemen.

Tegen deze voorgenomen benoeming was in de Vlaamse pers scherp verzet gerezen. Vlaamse officieren dreigden er mee, dienst te weigeren wanneer deze Vlamingvreter zou worden benoemd. Ze schreven dat ook aan Vlaamse bladen !

In twee parlementaire vragen heeft Reimond Mattheyssens minister Poswick — die intussen Moyersoen was opgevolgd — aan de tand gevoeld in verband met die geplande benoeming.

Poswick antwoordde ontwijkend : alle generaals, dus ook Vivario, zijn « wettelijk » tweetalig en bijgevolg in de voorwaarden tot benoeming in deze hoge post.

...GEKELDERD

Bij de bespreking van de begroting van landsverdediging kwam Reimond Mattheyssens andermaal terug op de voorgenomen aanstelling van Vivario. Hij betoogde dat deze onaanvaardbaar is voor de Vlaamse opinie en dat bovendien Vivario niet voldoende gezag bezit bij de Vlaamse officieren. Daarenboven citeerde onze verkozene een artikel waarin stond te lezen dat Vivario in zijn persoonlijk dossier toegeeft, geen Nederlands te kennen. Dus zelfs « wettelijk » was hij niet in de vereiste voorwaarden.

Dat deed het blijkbaar want minister Poswick verklaarde in zijn antwoord dat hij bij benoemingen, naast de bekwaamheid, ook rekening zou houden met de talenkennis. Generaal Franck, die grondig Nederlands kent, zal nu worden benoemd.

Oud - Minister Moyersoen kwam nadien Mattheyssens op de vingers tikken.

V.U. EN NAVO

De Partijraad van de Volksunie stelde op zijn algemene vergadering van 11 dezer te Brussel vast dat de regering, zonder voorkennis van het parlement, de beslissing genomen heeft het Hoofdkwartier van de NAVO op Belgisch grondgebied te vestigen.

De Partijraad is van mening dat het politiek gevaarlijk is voor een klein land, een dergelijke organisatie op zijn grondgebied op te nemen, daar dit land hierdoor inderdaad voor jaren onherroepelijk vastgekluisterd blijft aan de oude opvatting van NAVO zoals deze sedert 1948 bestaat, en waarin een evolutie merkbaar is niet alleen door het uittreden van Frankrijk maar ook door meningsverschillen bij andere lidstaten zoals Canada, Denemarken en West-Duitsland.

De Partijraad kant zich dan ook zowel tegen de inhoud als tegen de vorm van de beslissing der regering en doet een oproep tot de regering, een initiatief te nemen om het dialoog tussen de kleinere landen van Oost en West op gang te brengen en zo een fundamentele bijdrage te leveren tot de opbouw van de wereldvrede.

SPAAK

In de B.S.P. heeft de bespreking van het probleem der vestiging van Shape in ons land grote meningsverschillen blootgelegd tussen Spaak (« éminence grise » van Harmel's beleid) en de meerderheid.

De zoveelste kloof in de socialistische partij...

Rellen tijdens de « lange, warme zomer » te Amsterdam : franje van de welvaartsstaat ?

KAMER

Het wetsvoorstel waarbij een eind kan worden gemaakt aan de stuitende discriminatie ten opzichte van de Vlaamse afdeling van de tolkenschool te Brussel, werd goedgekeurd in de Kamer. Echter niet door iedereen. Het drietal van het F.D.F., samen met de federalisten Périn en Moreau, onthielden zich. Laloux, één van het trio, kwam op de tribune vertellen waarom. Hij deed het met een stroom van woorden, in strijd met het reglement dat slechts een korte verklaring toelaat. Hij zei niet, dat hij akkoord was dat die krenkende apartheid werd opgeheven, wel dat het hem niet kon schelen. Hij kon echter niet vóór stemmen omdat er een taalbestand is tussen de regeringspartijen dat volgens deze Brusselstalige bolleboos verbiedt een schromelijke onrechtvaardigheid op te ruimen. Met deze en andere fraaiigheden werkte hij de vergadering op de zenuwen. Voorzitter Van Acker verzocht hem het spreekgestoelte te verlaten. Laloux is een sombere, opgewonden fanaticus, die de verdienste heeft, door zijn hatelijke anti-Vlaamse dwaasheden zelfs de Vlaamse socialisten op te jagen.

De stemming van het wetsvoorstel, waarbij een wijziging wordt gebracht in het toekennen van de studiebeurzen, verliep volgens een gelijkaardig scenario. Nu zou Dufosset, een ander lid van het trio, de onthouding verantwoorden. Hij zei, voorstander te zijn van de studiebeurzen, maar niet als de Vlamingen er het meest zouden van genieten. Hij schijnt niet in staat te begrijpen dat, wanneer er méér Vlaamse leerlingen zijn dan franstalige, er ook méér studiebeurzen in absolute cijfers, moeten zijn voor de Vlamingen. En dat, wanneer de procenten tussen de studiebeurzen voor Vlamingen en franstaligen hoger liggen voor de Vlamingen dan de procenten tussen beide bevolkingsgroepen, dit een bewijs is dat de Vlamingen een lager inkomen hebben. Het is dus bij deze strijders van het democratisch front geen blijk van scherpzinnigheid of democratische geestesgesteldheid, de Vlamingen dat te misgunnen.

Bij een vorige gelegenheid is reeds gebleken dat Defosset niet best met cijfers kan omgaan. Hij had vroeger statistieken op de tribune voorgelezen, waaruit moest blijken dat in een bepaald departement de franstalige ambtenaren erg achtergesteld waren. Oud-minister Gilson sprak dat kategoriek tegen. Van den Boeynants pakte Defosset hierover bij een andere bespreking onverhoeds aan, in een van zijn plotse uitvallen. Hij slingerde Defosset in het gezicht dat zijn cijfers vals waren. De F.D.F.-man zat er beduusd bij en probeerde nadien er zich uit te redden door te komen vertellen dat het al zo laat op de avond was, toen hij die cijfers meedeelde.

Het was geen verkwikkelijk zicht, deze Frontman na zijn afstraffing op de tribune te zien. Hij doet ons steeds denken aan een vooroorlogs Corsikaans charmezanger, die verwoestingen moet hebben aangericht in de harten van nufjes en dames op rijpere leeftijd. Wij weten niet of Defosset zo smachtend kan zingen als de Corsikaan ; wanneer hij het over cijfers heeft klinkt het beslist vals.

Opmerkelijk is dat Périn in deze twee gevallen dezelfde dwaze houding aannam als het Brussels drietal. In zijn hart moet deze scherpzinnige Jacobijn met het grijnzend Voltairemasker gruwen voor het Brussels bourgeoistrio. Hij wil blijkbaar de verbinding tot stand brengen tussen de Waalse federalisten en de franstalige Brusselaars, zoals hij tijdens een spreekbeurt te Antwerpen verklaarde.

Onbegrijpelijker is nog de neen-stem van 4 socialistische Walen bij het voorstel van de studiebeurzen. De minder begoede leerling, ook al is hij begaafd, moet niet kunnen studeren als hij Vlaming is !

Harmel las een behendige verklaring af in verband met de vestiging van Shape. Als gladde casuïst verpakte hij het hele geval in hoge beginselen en welbegrepen eigenbelang. Spaak zat er nurks bij en applaudisseerde niet, ook al zei zijn opvolger precies wat hij zelf zou gezegd hebben.

Hugo Schiltz bepleitte de T.V.- en radiouitzendingen voor de Volksunie.

Het is zonderling dat een Vanaudenhove en een Van den Boeynants het extremisme niet bestrijden daar waar deze strijd het spectaculairst zou zijn, nl. op een T.V.-scherm voor honderdduizenden kijkers. Daar kunnen zij met argumenten, met statistieken en allerlei bewijsmateriaal, in een open debat met de kwaadaardige extremisten afrekenen ten aanschouwe van het gehele land. Zij hebben echter destijds het programma « Ieder zijn waarheid » afgelast als het onmogelijk leek, nog langer de Volksunie er buiten te laten. De heren verkiezen traangas, granaten en gummiknuppels als overtuigingsmateriaal.

Nik Claes.

NIEUWS VAN DE VOLKSUNIE-PARLEMENTSFRAKTIES

Senator De Paep : onze landbouwers moeten kunnen wedijveren met hun collega's uit de partner-landen.

SENATOR DE PAEP OVER LANDBOUW

Bij de begroting van Landbouw voerde senator De Paep het woord namens de Volksunie.

De begroting van landbouw bedraagt in België het laagste procent van al de landen der E.E.G.

Het Belgisch landbouwbeheer heeft zich steeds beperkt tot een prijzenpolitiek aan dewelke spoedig door het in zwang treden der E.E.G. een einde zal worden gemaakt.

Wegens het ontbreken van een landbouwpolitiek op lange termijn is de positie van onze landbouw in het raam der E.E.G. ongunstig.

Om het de Belgische landbouwer mogelijk te maken te wedijveren met de collega's der partnerlanden, moet hij beschikken over dezelfde mogelijkheden ; bedrijfstruktuur, grondstoffen, uitrusting, sociale voordelen enz. Het landbouwfamiliebedrijf moet bewaard blijven. De industrie mag de landbouw niet verpletteren.

VOLKSVERT. LOOTENS OVER OPENBARE WERKEN

Tijdens de bespreking van de begroting van openbare werken interpelleerde V.U.-volksvertegenwoordiger Lootens de minister over de normalisatie van de IJzer.

De geplande werken van 60 miljoen zullen, volgens onze volksvertegenwoordiger, van geen invloed zijn op de waterbeheersing in het IJzergebied, gezien het hier een veel te beperkt bedrag betreft. Een werk van 1 miljard wordt niet aangevangen met een peulschilletje van 60 miljoen. Ook de plaats van de aanvang der werken, Diksmuide, is min goed gezien dergelijke werken een aanvang moeten nemen aan het begin van de IJzer, namelijk aan de sluizen te Nieuwpoort.

Volksvertegenwoordiger Lootens drong ook aan op dringende versterkings- en herstellingswerken aan de oevers van het kanaal Plassendale-Nieuwpoort. De slechte toestand van de oevers schepte het gevaar dat bij doorbraak het ganse gebied noordwaarts dit kanaal overstroomt. Anderzijds is, door de toestand van de oevers, het thans ook onmogelijk de noodzakelijke baggerwerken uit te voeren, wat een nadeel betekent voor de scheepvaart en de ekonomie.

De heer Lootens vroeg tevens kredieten voor de verbetering van het slecht weggedeelte Diksmuide-St Pieterskapelle op de provinciale weg Ieper-Oostende.

Tenslotte drong onze volksvertegenwoordiger aan op de principiële belofte van staatstoelage voor de Ringlaan te Koekelare, die de moeilijke doortocht van Koekelare-centrum moet ontlasten en de verdere uitbreiding van de dorpskom moet mogelijk maken.

SENATOR ELAUT OVER VOLKSGEZONDHEID

Dhr Elaut vestigde bij de bespreking van de begroting de aandacht op het nijpend tekort aan verpleegpersoneel in de ziekenhuizen. Hij vroeg dat ook in de jongensscholen propaganda zou gemaakt worden voor een te revalorizeren beroep, dat van verpleger.

De bejaardenzorg en de dementenzorg ten huize zouden er baat bij vinden als de leeftijdsgrens voor de aanvaarding van de verpleegsters zou verlaagd worden van 25 jaar op 20 jaar. Ook mannen zouden tot dat beroep mogen toegelaten worden. Leerlingen-verplegers en -verpleegsters zouden moeten verplicht worden, zich tegen kinderverlamming en tetanus te laten vaccineren. Het wetsvoorstel op de Orde van Geneesheren, door de parlementsontbinding van 1965 vervallen, zou opnieuw moeten ingediend worden en de erkenning van specialisten zou moeten bespoedigd worden.

VOLKSVERTEG. VIC ANCIAUX OVER BINNENLANDSE ZAKEN

Vermits andere vertegenwoordigers van de V.U. dieper zouden ingaan op het probleem van de Gemeentefondsen, kon dr Anciaux bij zijn tussenkomst van 7 dz. deze bladzijde vlug omslaan.

Hij handelde nadien uitvoeriger over de wet van 2 augustus 1963 over het taalgebruik in de administratie, in het bijzonder betreffende de administratie van de gemeentediensten van Brussel-Hoofdstad. Na een terugblik op zijn vroegere interpellatie verweet hij de minister van Binnenlandse Zaken, weinig of geen rekening te houden met de beslissingen van de vice-goeverneur. Hij vroeg, welke gemeenten reeds gevolg gegeven hadden aan het K.B. van 30 december 1965 en welke sankties er getroffen werden tegen de saboteurs en de gemeenteraden, die een incivieke houding hebben verdedigd en aangenomen. Hij vroeg met nadruk waar de andere uitvoeringsbesluiten blijven, die nochtans reeds het advies hebben gekregen van de Vaste Kommissie voor Taaltoezicht.

Hij deed aan de minister enkele konkrete voorstellen in verband met het statuut voor Brussel-Hoofdstad :
1) wat betreft de identiteitskaarten : voor nieuwe inwijkelingen in Brussel-Hoofdstad behoud van de bestaande eentalige identiteitskaarten, met invulling van de adresverandering ; voor dezen die Brussel-Hoofdstad reeds bewonen invoering van eentalige identiteitskaarten, op basis van huistaal, oorsprong, woonplaats bij geboorte enz. Deze identiteitskaart zou aldus een basisdocument vormen voor het verder taalgebruik bij elke administratieve handeling voor de belanghebbende ;
2) oprichting door de staat van een onthaal- en kontrolecentrum, samengesteld uit evenveel franstalige als nederlandstalige bewoners van Brussel-Hoofdstad. Dit centrum kan tevens de vice-goeverneur omringen en bijstaan ;
3) gedeeltelijk beknotten van de autonomie der Brusselse gemeenten door bepaalde taken op kultureel en administratief gebied onder gezag van de staat te stellen.

Vervolgens besprak dr Anciaux de moeilijkheden waarin de Vaste Kommissie voor Taaltoezicht moet werken. Deze moeilijkheden spruiten voort uit de volgende punten.
1) fout in de conceptie : om een goede werking te verzekeren, moest het een full-time-commissie zijn ; om onafhankelijk te kunnen werken, moet de commissie een eigen autonoom statuut verkrijgen.
2) fout in de uitvoering : kan maar 1/15 van het vereiste werk uitvoeren ; groot gebrek aan administratief personeel, o.a. slechts één inspekteur, slechts één vertaler, geen polykopiste ; niet in staat om kontrole uit te oefenen op de uitvoering van haar adviesen.
3) boycot van haar werking, onrechtstreeks door het ministerie van Binnenlandse Zaken zelf, dat de meeste beslissingen in de wind slaat en niet zorgt voor de uitvoering, rechtstreeks door franstalige C.V.P.-ers. Twee franstalige leden van de Vaste Commissie verschijnen niet meer op de zittingen, nl. de heren Michel en Magerotte. Zij hebben geen ontslag ingediend maar weigeren mee te vergaderen. In verband hiermede deed dr Anciaux een scherpe aanval op de Waalse C.V.P. in het geheel en op de heer Michel in het bijzonder. Hij verweet hem een zuiver extremistische en incivieke rol te spelen.

Tot slot wees hij de franstaligen erop dat de Vlamingen nog steeds de onaangename rol van eisers wordt opgelegd. Hij was met hen akkoord dat taalwetten dwangwetten zijn, maar bezwoer de franstaligen toe te geven dat de Vlamingen gelijk hebben wanneer ze een beroep doen op de woorden van Lacordaire : « wanneer de vrijheid drukt, bevrijdt de wet ».

Vic Anciaux eindigde zijn toespraak met nogmaals te beklemtonen dat alleen federalisme de enig geldende oplossing kan brengen.

SENATOR JORISSEN OVER VOLKSGEZONDHEID

Bij de begroting van Volksgezondheid kloeg senator Jorissen de houding aan van het Nationaal Paritair Comité van de Diamant, dat lichtvaardig omsprong met de belangen van de gehandicapten. Inderdaad wil men sommige gehandicapten tegen het normale minimumloon laten inschrijven zonder dat de wet de werkgever daartoe verplicht, zodanig dat de gehandicapten werkloos worden. Dit is het tegenovergestelde van de gelukkige politiek die de gehandicapten zoveel mogelijk aan het werk wil zetten. In plaats van gehandicapten in te schakelen in het ekonomisch proces, wil het Nationaal Paritair Comité van de Diamant ze uitschakelen. Senator Jorisen vroeg de Minister, dringend maatregelen te treffen.

Volksvertegenwoordiger Anciaux : konkrete voorstellen i.v.m. Brussel-Hoofdstad.

VOLKSVERTEG. WOUTERS OVER EKONOMISCHE ZAKEN

Verleden week maandag ontving de eerste-minister een delegatie van de tekstielfederatie van het land.

De week voordien, bij de begroting van economische zaken, heeft volksvertegenwoordiger Leo Wouters gewezen op de grote en bijzondere moeilijkheden van de tekstielindustrie, die vooral de provincie Oost-Vlaanderen en de streek rond Gent verontrusten.

Hij wees er op dat deze industrie zeer gevoelig is voor konjunktuurschommelingen.

De Britse invoerheffingen op tekstielgoederen, de invoer van katoen en jute aan dumpingprijzen door landen met staatshandel, de konkurrentie van Frankrijk hebben onze industrie zwaar getroffen.

Zo kwam het tot enkele spektakulaire gevallen van sluitingen, versmeltingen of overnemingen door buitenlandse firma's.

Volksvertegenwoordiger Wouters gaf hiervan enkele onrustwekkende voorbeelden. Hij betoogde dat deze achteruitgang diepere strukturele oorzaken had.

De produktiemiddelen moeten volledig gemodernizeerd worden. Maar dat kost veel geld. Volgens een studie van de Oostvlaamse Ekonomische Raad is er voor een fabriek van 600 arbeiders met 100 bedienden een som nodig van 650 miljoen om ze modern in te richten. Dat is zowat 1 miljoen per tewerkgestelde.

Zo komt deze industrie in de kategorie van de bedrijven met grote kapitaalinvesteringen. Daarom moeten er grote zekerheden worden geschapen inzake afzetmogelijkheden.

Daarom moet het technisch onderwijs aangepast — voor hoog geschoolde arbeiders en tekstielingenieurs — daar steeds nieuwe tekstielprodukten op de markt worden gebracht volgens nieuwe procedees, die een spoedige afschrijving van de snel verouderende machines noodzakelijk maken.

Op de regering wordt gerekend voor marktprospektie in het buitenland, voor fiskale voordelen, goedkoop kapitaal, enz.

In 1963 werd voor meer dan 23 miljard geïnvesteerd door de nijverheid.

Niettegenstaande dat, neemt het aantal ondernemingen voortdurend af. In 1965 alleen sloten 27 middelgrote bedrijven hun deuren, nadat tussen 1947 en 1961 meer dan 800 bedrijven verdwenen (d.i. 41 % van het totaal).

Gevreesd moet worden, dat deze nijverheid niet meer zal investeren, zo de regering geen gunstige ontwikkelingsvoorwaarden schept. Verschillende maatregelen werden door onze vertegenwoordiger voorgesteld en hij eindigde met er op te wijzen dat Nederland na de jongste oorlog een bloeiende tekstielnijverheid tot stand bracht, terwijl in Vlaanderen een aloude befaamde nijverheid ten onder gaat.

Volksvertegenwoordiger Schiltz : pleidooi voor probleemgebieden. Op de foto de Westhoek in de omgeving van Veurne.

VOLKSVERTEG. SCHILTZ OVER EKONOMISCHE ZAKEN

Bij de bespreking van de begroting van ekonomische zaken hield volksvertegenwoordiger Schiltz namens de V.U.-fraktie een opgemerkte tussenkomst.

Op gefundeerde wijze stelde hij de zwakheden van de prijzenpolitiek van de regering in het licht, die weinig of geen rekening houdt met de Europese verstrengeling van onze markt-ekonomie en bovendien in grote mate de prijsvormende factoren onbeïnvloed laat.

Uitgebreid handelde Mr. Schiltz vervolgens over de regionale ekonomie, die volgens de V.U. hoofdzakelijk moet opgevat worden in funktie van het bestaande en te verwachten arbeidsaanbod in de verschillende streken van het land waarbij Limburg, de Zuider-Kempen, de Westhoek en de streek Oudenaarde-Ronse als probleemgebieden opvallen.

Wanneer hij waarschuwde voor een eenzijdige on-ekonomische toegeving aan de Waalse minorisatie-psychose, oogstte hij instemming bij specialisten zoals de heer Scheyven en onderbrekingen van enkele Waalse socialisten.

Minister Van Offelen, die in de kommissie had beweerd dat er geen statistieken over het toekomstig arbeidsaanbod bestonden, begon ijverig nota's te nemen wanneer Mr. Schiltz hem deze cijfers voorlas uit... de Volksuniebrochure van de programmadag van dit jaar !

Ook de ekonomische demokratie kwam ter sprake bij de behandeling van de financiële en industriële machtskoncentratie, die noodzakelijk zijn geworden ingevolge de veralgemening van de konkurrentie op wereldvlak. Deze noodzaak erkennend, pleitte Mr. Schiltz voor een doeltreffende gemeenschapskontrole op de grote ekonomische machtskoncentraties en de heraanpak van het probleem der hervorming van de onderneming, vooral de grote onderneming, in de richting van het medebeheer door de werknemers, inbegrepen de kaders.

Aan het slot van zijn uiteenzetting kon hij aan minister Van Offelen een eksemplaar van de programmabrosjure van de Volksunie overhandigen, om zijn dokumentatie inzake arbeidsaanbod te vervolledigen !

De pers heeft reeds, niet ten onrechte, de grote aktiviteit van de V.U.-fraktie aangestipt. Door zijn degelijke tusenkomst bewees Mr. Schiltz eens te meer dat de V.U. inderdaad een volwaardige politieke partij is die ook in minder spektakulaire maar niet minder belangrijke regeringsaangelegenheden verantwoorde standpunten inneemt.

PARLEMENTAIRE VRAGEN

BIJ DE DOEANE

Mik Babylon vroeg de minister van Binnenlandse Zaken in welke taal de doeane-aangiften dienen opgesteld, wanneer een eksporterende nijverheids- of handelsfirma, waarvan de zetel metterdaad in een bepaald taalgebied is gevestigd, goederen uitvoert over een kantoor in een ander taalgebied gelegen. Hierop antwoordde de minister dat de bedrijven die goederen uitvoeren, de aangiften dienen op te stellen in de taal van het gebied waar hun eksploitatiezetel is gevestigd. Hij verzocht onze volksvertegenwoordiger hem meer precieze gegevens te verstrekken over de door hem aangehaalde gevallen waarbij in het Nederlands gestelde aangiften werden geweigerd door in het Franse taalgebied gevestigde douanediensten.

Antwoordende op bijkomende vragen van Mik Babylon werden nog volgende bepaalde gegevens verstrekt nopens het effektief van het personeel in de buitendiensten van het Bestuur der douanen en accijnzen te Brussel. De toestand zag er op 1 maart 1966 als volgt uit : in de Franse taalkategorie zijn er 408 eentaligen en 41 tweetaligen; in de Nederlandse taalkategorie zijn er 237 eentaligen en 114 tweetaligen. De meeste van deze personeelsleden hebben omgang met het publiek; de te begeven leidende betrekkingen worden uitsluitend toegekend aan tweetalige ambtenaren, hoewel tot dusver niet kon vermeden worden dat eentalige personeelsleden voor Brussel-hoofdstad werden aangewezen. De minister voegt er aan toe dat de diensten nochtans zo georganiseerd zijn dat de betrekkingen tussen het personeel en de partikulieren, steeds gevoerd worden in de door deze laatsten gebruikte taal.

Wij geloven echter dat de Vlamingen vaak heelwat « haar op hun tanden » moeten hebben willen zij in het Nederlands bediend worden !

DIDAKTISCH MATERIAAL

Volksvert. Leys vroeg de minister van Nationale Opvoeding welke instantie oordeelt en beslist of bepaald didaktisch materiaal zal aangekocht worden voor de scholen, wat er gebeurt met bestellingen die in de scholen toekomen maar waarvan de schoolhoofden oordelen dat zij het niet nuttig achten en ook niet gebruiken. De minister antwoordde dat de hoofden van de onderscheiden algemene direkties beslissingen inzake didaktisch materiaal nemen na advies van de inspektie en dat hem geen gevallen bekend waren als deze in de vraag van ons parlementslid aangehaald. Hij verzocht evenwel om nadere gegevens.

Wij raden onze volksvertegenwoordiger aan deze zaak nog niet los te laten vermits het — zoals hij trouwens zelf signaleerde — vaak gebeurt dat sommige instellingen op het einde van het jaar zich moeten haasten het hun toegekende krediet uit te putten, zelfs door aankoop van materiaal dat zij niet eens nodig hebben, maar uit vrees het volgende jaar een lager krediet toebedeeld te krijgen !

SCHUILHUISJE

Wim Jorissen vroeg de minister van Openbare Werken waarom het wachthuisje te Mariakerke in Klein-Brabant en bestemd voor de mensen die met de veerboot moeten overzetten, nog steeds niet werd opgetrokken, ondanks het feit dat de plannen reeds geruime tijd goedgekeurd werden. Uit het ministerieel antwoord leren wij dat opdracht gegeven werd de aanbestedingsdokumenten in de kortst mogelijke tijd klaar te maken, waarna tot de aanbesteding en oprichting zal worden overgegaan. Er is vertraging ontstaan doordat men de plannen heeft overgemaakt ter goedkeuring aan de kommissie voor monumenten en landschappen, begaan als men is met het behoud van het Scheldelandschap. Wij zouden wensen dat men voor alle mooie plekjes aan de Schelde en elders dezelfde bezorgdheid betoonde, maar dat gebeurt helaas niet...

EENS TE MEER ...

Uit het antwoord op een vraag van Dr Anciaux aan de minister van Volksgezondheid, leren wij dat het administratief bureau van de medische sportkeuringsdienst geleid wordt door een eentalig — Franse sekretaris, bijgestaan door een onderbureauchef van de Nederlandse taalrol. Kommentaar overbodig.

SENATOR JORISSEN OVER STUDIEBEURZEN

In verband met de in het regeringsprogramma aangekondigde wijziging van het stelsel der studiebeurzen stelde senator Jorissen in de senaatskommissie van Nationale Opvoeding de vraag of de regering al een wijziging had voor het akademische jaar 1966-1967. De minister antwoordde negatief. Voor het akademisch jaar 1967-1968 blijft dus alles zoals het was. Of deze regering volgend jaar in de zomer nog zal bestaan is echter alles behalve zeker. Voorlopig zouden de studenten op dat vlak dus kunnen gerust zijn.

de WIJ de wereld

Welke konsekwenties hebben de 14 ministers van buitenlandse zaken van de NAVO op de eerste Brusselse konferentie na de beslissing van de Gaulle om Frankrijk uit de NAVO te laten treden, onder ogen genomen ? Essentieel dat Frankrijk dus op 1 juli a.s. militair uit de westerse verdedigingsalliantie treedt. Wij leggen de klemtoon op militair. Politiek blijft Frankrijk deel uitmaken van de westerse verdedigingsalliantie. Dat was tot nu toe een heel onderscheid. Maar juist op de recente Brusselse voorjaarskonferentie kwam als bijzonderheid naar voren, dat de militaire afsplitsing van Frankrijk onmiddellijk gevolgen heeft op de politieke samenwerking.

Met andere woorden : de konferentie van de 14 ministers heeft duidelijk gemaakt dat het niet mogelijk is, aan de ene kant te dokteren aan een militaire stabilisering van de NAVO en aan de andere kant toch nog te proberen een enge samenwerking met Frankrijk op politiek gebied voor mekaar te brengen.

NA DE KONFERENTIE:

BELGIE EN DE NAVO

Dit kwam vooral tot uiting in de hele diskussie over de vraag of het militaire apparaat van de NAVO naar « ergens anders » zou overgebracht worden terwijl het politiek apparaat van de NAVO in Parijs zou blijven, dan wel of het politiek apparaat evenzeer de Franse plaat zou poetsen.

Wanneer de ministers het ergens over eens werden, dan is het wel over de beslissing om de alliantie niet te laten splitsen in een politieke struktuur en een militaire struktuur. Zowel de ministers van Amerika en van Engeland als van Duitsland waren het erover eens — misschien wel tegen de opinie van enkele landen « van minder belang » in — om de politieke organen zo dicht mogelijk bij de militaire organen van de NAVO te houden.

Geografische oplossing bleek te zijn : Benelux, en meer bepaald Brussel.

Dat is natuurlijk van aard om voor ons, Vlamingen, problemen te stellen. Ook de problemen die met deze van de NAVO als zodanig niets te maken hebben.

Men kan om twee totaal uiteenlopende redenen tegen de vestiging van de NAVO (of van het militair hoofdkwartier SHAPE) in België zijn.

Primo, voor iemand die pacifist is van nature en overtuiging stelt de huidige NAVO-problematiek een prachtige gelegenheid om zijn overtuiging te laten gelden. Men kan pacifist zijn om twee redenen.

Een sentimentele reden, gekonkretiseerd in de overtuiging dat het hele militaire apparaat geen zin heeft ; als er gelegenheden zijn om dit apparaat dan te doen afbrokkelen moet men die aangrijpen. Dus, de NAVO in moeilijkheden ? Laat ze stikken in de moeilijkheden ; onder geen voorwendsel een vestiging in ons land. Daarenboven doen andere redenen — van sentimentele (in de goede zin) aard ons inzien dat zo een apparaat niet alleen uiteraard te verwerpen is, maar daarenboven omwille van hoger belangen — in casu de bedreiging die zo'n internationaal apparaat meebrengt om ons kleine landje, dat door de splitsing in twee in zelfbehoud naar overwicht zoekende delen gesplitst is, definitief in één richting van dat overwicht te drijven — te mijden is.

Een tweede manier van pacifistisch denken kan ingegeven zijn door het beredeneerde inzicht dat het militaire apparaat zoals dit nu in de konventionele bewapeningsstruktuur van de NAVO georganiseerd is, gegeven het huidige internationale atoom-evenwicht, onzin is. Dus : de NAVO in moeilijkheden ? Een welgekomen gelegenheid om de hele zaak te herzien ; Dergelijke denkwijze kan des te logischer lijken, omdat de minuskule verhoudingen van ons landje duidelijker de onmacht van ons militaire apparaat in het licht stellen.

De Vlamingen die beredeneerde pacifisten zijn, hebben wel enigszins grotere kansen om hun opinies met klinkende argumenten ondersteund te zien dan de sentimentele pacifisten. Maar ze weten evenzeer van voren af aan dat dergelijke argumentatie boter aan de galg is. Dat de NAVO-in-België aan België 2 miljard per jaar zal kosten is een argument dat — hoe spijtig het ook moge heten — weggespoeld wordt in het geheel van de problematiek. Wanneer Amerika, Engeland, Duitsland en nog andere landen menen dat België — van nature uit wegens zijn ligging — onbetwistbaar voordelen biedt, dan spelen 2 miljard geen rol in de redenering. Ook niet wanneer het rekensommetje aangevuld wordt met de onprettige ekonomische konsekwentie van de vestiging.

Wanneer men in geen enkel — maar dan ook geen enkel — buitenlands dag- of weekblad — enige weerklank vindt van de argumentatie die van Vlaamse zijde kan geopperd worden tegen de vestiging van een sterke ekonomische en sociologische elite in een van nature uit centraal geplaatste potentiële hoofdstad van Europa, dan is dit niet omdat de « policy-makers » van de deelnemende landen ons, Vlamingen, op dat stuk negéren, maar omdat ons probleem hen minuskuul schijnt ten opzichte van de wereldproblematiek waarvan de NAVO zeker een belangrijk hoofdstuk is.

Wanneer men ziet dat de militaire overwegingen in verband met de uittreding van Frankrijk uit de NAVO in feite in de diskussies die nu plaats hebben geen rol spelen, dan is het tegelijkertijd precies hoopvol en belangrijk vast te stellen dat de belangrijkste vraag in verband met de NAVO-problemen is : hoe wordt hierdoor de ontspanningspolitiek gediend ? De koppigheid van een de Gaulle kan wellicht nog het meest vruchtbaar geacht worden, wanneer men vaststelt dat juist in de politieke mogelijkheden van een ontspanning de meeste kansen voor optimisme geboden liggen.

Bedenken we even dat president Johnson's beslissingen in verband met Vietnam misschien wel een grotere last leggen op de NAVO-partners dan de stijfkoppigheid van de Gaulle. De Gaulle wil door zijn voet bij stek houden de struktuur van de huidige polarisatie Oost-West (militair én politiek) doorbreken. Het omgekeerde gebeurt precies in Vietnam.

Maar wat is het resultaat van Vietnam in betrekking tot de NAVO ? Amerika's « escalation » is zover gevorderd dat het zijn beste troepen uit Duitsland heeft teruggetrokken (ook omwille van het feit dan het bewezen is dat de ontplooiing van de beste NAVO-divisies ongelooflijk snel kan gebeuren nu). In de plaats daarvan — de « Times » heeft het onthuld — heeft Amerika nu 35.000 man tweederangstroepen zitten. Dit heeft voor gevolg dat de Europese ministers eventjes gaan redeneren over de Europese defensie ! Is de Gaulle dan toch zo gek nog niet ?

Feit is dat de Gaulle er onder andere in geslaagd is de dodelijke polarisatie van Oost-West te doorbreken. De NAVO kan niet meer dezelfde zijn als voorheen. Wanneer men hoopt op de politieke fermentatie in Oost-Europa (het indirekte imperialisme van Moskou wordt nu zoals nooit te voren bedreigd door een steeds levendiger wordend nationalisme van staten als Roemenië, Hongarije, Polen en Tsjechoslovakije) dan moet men daartegenover durven stellen een gelijkaardige fermentatie van de westerse strukturen.

Als het dat is hetgeen de Gaulle wil dan is hij er niet volledig naast.

In dit perspektief is de keuze van België als NAVO-vestigingsplaats niet gelukkig, althans niet vanuit onze gezichtshoek. Ons land, dat weinig bewegingsvrijheid heeft inzake buitenlandse politiek, verliest het weinige dat nog rest door zich dieper in de infrastruktuur in te laten werken.

E.H.M.

deze week in de wereld

- *Bij de Italiaanse gemeenteraadsverkiezingen stagneerden de kommunisten tegen alle verwachtingen in. Succes voor centrum-links.*
- *Een sociaal konflikt bij de Amsterdamse bouwvakkers groeide uit tot hevige incidenten tussen ordestrijdkrachten enerzijds en anderzijds arbeiders en jongeren.*
- *Het Europees Eldo-ruimteprojekt zal toch doorgaan.*
- *De Britse zeeliedenstaking blijft aanslepen.*
- *Frankrijk zal zijn luchtmacht wegtrekken uit West-Duitsland ; over het statuut der landstrijdkrachten wordt onderhandeld.*
- *De Roemeense kommunisten doen een oproep tot afbouw van de NAVO- en Warschau-pakten.*

VERENIGDE STATEN

Het bekendste Amerikaans instituut voor onderzoek van de openbare mening, Gallup, houdt zich doorlopend bezig met het peilen van de populariteit van Johnson's politiek vooral inzake de kwestie Vietnam.

In januari van dit jaar spraken 63 % der ondervraagde V.S.-burgers zich uit ten voordele van het prezidentieel beleid.

Begin mei 1966 zag het populariteitsstatistiekje er uit als volgt : 54 % der ondervraagden waren het eens met de politiek van de prezident, 33 % waren het er oneens mee en 23 % verklaarde, geen mening te hebben.

Begin juni 1966 sloeg de pendel wel zeer duidelijk tégen Johnsons beleid door : 46 % slechts waren het nog eens met de prezident, 34 % waren er gloeiend tegen en 20 % verklaarden, geen mening te hebben.

Een sprekende illustratie van de zeeliedenstaking in Engeland : aan de kade van Southampton liggen drie grote pakketboten van de Union Castle muurvast gemeerd.

OTTO HABSBURG

Het Oostenrijks ministerie van Binnenlandse Zaken schreef op 1 juni een reispas uit op naam van dr. Otto Habsburg; gelijk alle Oostenrijkse reispassen is het dokument vijf jaar geldig en bevat het de vermelding « geldig voor alle landen ». Wat voor iedere burger van een demokratisch land vanzelfsprekend is, werd in het geval van dr. Otto Habsburg tot een politieke gebeurtenis van verstrekkende betekenis. Achter de van zijn adelijk predikaat « von » beroofde goed-burgerlijke naam Habsburg verschuilt zich immers de thans 54-jarige Otto von Habsburg, gewezen kroonprins van de Donaumonarchie. Het was hem allerminst te doen om een reispas « geldig voor alle landen » : als schrijver, voordrachtgever en joernalist reist hij immers sinds jaren ongehinderd de wereld rond. Het ging hem er om, eindelijk een reispas in handen te krijgen die hem zou toelaten, zijn eigen vaderland te bezoeken.

Zijn vader, keizer Karel van Oostenrijk-Hongarije, besteeg na de dood van Frans Jozef in 1916 de troon van de Donaumonarchie. Lang zou hij de kroon van de heilige Stefaan niet dragen : twee jaar later toen de eerste wereldoorlog eindigde met een nederlaag voor de centrale mogendheden, werd hij tot abdikatie gedwongen. Hij verliet het land, ondernam een paar vruchteloze pogingen om de Hongaarse troon te bestijgen en stierf tenslotte in 1922 als banneling op Madeira. Zijn echtgenote Zita verbleef een tijdlang in ons land op een kasteel in de Brusselse omgeving.

Onder druk van de pasgeboren staat Tsjecho-Slovakije werd in de Eerste Oostenrijkse Republiek een zogenaamde « lex Habsburg » gestemd. Deze wet bepaalde dat de monarch, zijn familieleden en zijn afstammelingen uit het land gewezen werden indien ze niet verzaakten aan de troon en weigerden, zich schriftelijk ertoe te verbinden dat zij zich als loyale staatsburgers der republiek zouden gedragen. De wet bepaalde eveneens, dat de Oostenrijkse Republiek bij monde van een speciale parlementaire kommissie het recht had om te oordelen over het feit of een in die zin afgelegde verklaring al dan niet als « voldoende » moest worden beschouwd.

In juni 1961 tekende Otto von Habsburg de verbintenis en liet ze geworden aan de bevoegde instanties te Wenen. De zwart-rode koalitieregering (katolieke Volkspartij en sociaal-demokraten) onderzocht het dokument, doch trof geen enkele beslissing. Toen de gewezen kroonprins binnen de wettelijk bepaalde termijn geen antwoord had ontvangen, diende hij klacht in bij de Raad van State. Anderhalf jaar later hakte deze instantie de knoop door ten gunste van de klager : ze besloot dat de schriftelijke verklaring van verzaking als afdoende moest worden beschouwd en dat dientengevolge aan dr. Otto Habsburg vrije toegang tot het land moest worden verleend.

De sociaal-demokratische fraktie in het parlement ontwapende echter niet. In gans Oostenrijk werd een kampanje tegen de gewezen kroonprins gevoerd; de gemoederen verhitten zich en op het hoogtepunt der kampanje zorgde een socialistisch-liberale wisselmeerderheid in het parlement ervoor dat Otto von Habsburg tot een ongewenste werd verklaard. Deze beslissing stond lijnrecht in tegenspraak met het besluit van de Raad van State; het louter juridisch en grondwettelijk probleem was een politieke kwestie geworden.

Een politieke kwestie die het klimaat in Oostenrijk grondig verpestte. Alhoewel de monarchisten er slechts een kleine minderheid zijn, liep de Oostenrijkse publieke opinie warm rond de zaak. De tegenstanders van de gewezen kroonprins hadden zich inderdaad op een zeer glibberig pad begeven. Want ofwel was Otto von Habsburg een gevaar voor de republiek en dan was het met die republiek maar droevig gesteld. Ofwel echter vormde het feit dat de keizerszoon vrije toegang tot zijn vaderland zou krijgen geen bedreiging voor de republiek, en dan stelde zich de vraag waarom hem rechten ontzegd bleven die iedere andere burger genoot. Daarenboven is Oostenrijk lid van de U.N.O. ; het Handvest der Verenigde Naties verbiedt uitdrukkelijk iedere diskriminatie uit hoofde van ras of afstamming. Hoe men het ook bekeek : de Oostenrijkse regering zat volop in de ondemokratische willekeur en de onwettelijkheid door voor dr Otto Habsburg's neus nog steeds de grensslagboom gesloten te houden. Het geval Habsburg groeide tenslotte uit tot een electorale rel, waarbij de socialisten de handhaving van het statu quo als belangrijk programmapunt hanteerden.

De huidige Volkspartij-regering heeft thans de enig-mogelijke beslissing genomen en meteen Oostenrijk bevrijdt van een weinig verkwikkelijke politieke affaire : voortaan draagt de reispas van de Habsburger achter de vermelding « geldig voor alle landen » niet meer de toevoeging « behalve Oostenrijk ».

Dr. Otto Habsburg, een begaafd en verstandig man, heeft de regering te Wenen reeds laten weten dat hij slechts een spaarzaam en voorzichtig gebruik zal maken van zijn nieuw verworven recht. Wellicht bezoekt hij volgende herfst Tirol of Vorarlberg, waar hij ereburger is van heel wat gemeenten.

A.N. Tovano.

SPANJE

Onlangs werd te Barcelona door meer dan 100 jonge geestelijken een protestbetoging gehouden tegen het beleid van Madrid inzake hoger onderwijs en voor het vrij verenigingsrecht der universiteitsstudenten. De betoging was tevens een uiting van het nietaflatend Catalaans verzet tegen het Spaans unitarisme.

Na deze betoging heeft het uitvoerend komitee van het kollege der Spaanse bisschoppen een kommunikee uitgegeven, waarin het o.m. heet «dat het optreden der betogende priesters moet worden afgekeurd, daar ze geen kontakt opgenomen hebben met hun prelaten en daar ze niet de vereiste eerbied hebben opgebracht die past tegenover de personen die gelast zijn met het handhaven van de openbare orde ».

Een echt-« Leuvense » verklaring !

VIETNAM

Er bevinden zich momenteel in Zuid-Vietnam ongeveer een kwartmiljoen Amerikaanse soldaten. Daarvan is echter slechts een minderheid — nl. hoogstens 100.000 man — operationeel in de breedste betekenis van het woord ; strikt gezien zijn het er nog driemaal minder. Voor bewakings- en administratiediensten zijn er thans reeds 150.000 man nodig.

Het ware interessant, de verhouding tussen kombattanten en logistieke eenheden bij de Vietkong te kennen. Uit die vergelijking zou natuurlijk blijken dat de opstandelingen uit een veel kleiner kontingent putten om hun strijdende formaties op te stellen.

HONGARIJE

Hongarije worstelt met het probleem van de woningbouw. De Hongaarse regering heeft onlangs « een beroep gedaan op alle krachten van de natie, opdat zij zich aan de oplossing van dit vraagstuk zouden wijden ». Het ekonomische weekblad « Figyeloe » bracht veelzeggende cijfers over de woningbouw gedurende de jongste vijf jaar. De private woningbouw werd gedurende deze periode slechts voor 0,5 % ter hand genomen door staatsbouwbedrijven. Andere openbare organen namen daarnaast nog 0,7 % voor hun rekening. Kollektieve maatschappijen van kandidaat-woningbezitters bouwden 16,4 % van de huizen, terwijl 12,7 % opgericht werden door de bouwheren zelf, geholpen door familieleden en vrienden. Het leeuwenaandeel (69,7 %) kwam echter voor rekening van kleine, onafhankelijke ondernemingen.

Na een uitzonderlijk lange winter is de Furka-pas in Zwitserland dit jaar slechts zeer laat voor het verkeer opengesteld ! Verleden week reden de eerste treinen er tussen 9 m hoge sneeuwmuren hun eerste zomerrit.

Het Boshuisje te Zoersel heeft zijn naam niet gestolen : het ligt inderdaad nog midden een reusachtig geheel van dennen, heiden en vennen. Op een zomerse dag verleden week, zijn wij er naartoe gegaan. De weg voert doorheen schone dorpen, langs eindeloooslijkende lommerrijke wegen, uiteindelijk door een karrespoor en een zandweg. Langs weerszijden staan de mastenbossen te wierroken onder de brandende zon in de laaiende Kempische hemel. Een kieken kakelt de middag in. De beemden tussen de bossen zijn vol geurend hooi; ergens in de verten hoort ge het wetten van de zeis. Dat is Fons, de boer uit het Boshuisje, nu vijf en zeventig jaar oud maar taai als een pees, een Kempische figuur, een gestuikte man met een perkamenten gezicht getaand door weer en wind, gegroefd door het werk in de natuur, maar gezond en onverwoestbaar.

In het Boshuisje zelf wordt ge verwelkomd door Melle zijn vrouw, een menske met vinnige oogskens, een fifuur uit een voorbij-geachte wereld, maar bij de pinken en rad ter tong. Ze leest nog zonder bril en vertelt de bezoekers de geschiedenis van het huis en van de streek met de vlotheid van een schriftgeleerde. Ze is nu zeventig, maar doet nog heelwat werk af, steeds gekleed in een blauwruiten voorschoot en met de tipische schuitklompjes aan de voeten. Dit huisje is een levend muzeum, de bewoners leiden een bestaan zoals dat honderd jaar geleden helemaal eender moet geweest zijn, maar het is niet gekunsteld, niet gemaakt, het is echt en het is wellicht uniek in Vlaanderen. Zoals wellicht ook de dagelijkse bezoekers van het Boshuisje uniek maar echt zijn : boeren die er een kaartje komen trekken, boswachters die er komen uitblazen en een glas patersbier met « smos » komen drinken. Een stroper ook.... En zelfs deze laatste is niet toneelmatig, want hij draagt de gevolgen van zijn zucht om konijnen te knuppelen bij de schijn van de lichtbak of om hazen te strikken en te schieten zonder « jachtvergunning » : toen de gendarmen hem op zekere nacht betrapten hebben ze hem met een geweerkolf of een matrak zodanig op het hoofd geslagen dat hij er voor het leven doof bij bleef !

• *LEVEND MUZEUM*

Het boerderijtje is oud : een langgerekte woning, een stal en een schuurtje, alles onder één groot pannendak, met erboven de zware schouwen van de open haarden binnen. Ge moet bukken om door de deur te geraken en in de gelagkamer te komen. Langs de muur staat een eenvoudige ruwe bank ten gerieve van de verbruikers geen « toog » want hier fungeert nog de aloude schenkkast zoals dat vroeger overal het geval was in de herbergen. Ge kunt ook aan de tafel komen zitten waarop Melle de grove boterhammen met kaas snijdt en waar vliegen komen « pitsen » aan biervlekken. Er is hier geen elektriciteit of gas, de verlichting geschiedt nog met karbuurlantaarns en gestookt wordt er in de open haard, niet zomaar voor de gezelligheid, nee want ook op deze zomerse dag van ons bezoek ziet ge het wit van de asse, die afkomstig is van de takkebossen waarmee de varkensketel gestookt werd.

De zware draaibalk, waarmee de ketels vanuit de haard rechtstreeks in de stal kunnen worden gedraaid, wordt ook nog gebruikt. De lage zondering met de doorgebogen balken is gitzwart berookt en in de schouw hangen twee varkenshespen acht weken lang, tot ze goed doortrokken zijn van de « asem » der brandende denneblokken en in smakelijke « schellen » gesneden op de tafel gebracht worden.

Melle haalt het bier uit het lage keldertje langs het schuinstaande luik dat tevens dienst doet als trap naar het bovenkamertje.

Aan de muur hangen portretten, aarden teljoren en een oude gele prent met een dekoratie en het opschrift : « Voor vijftig jaar trouwe dienst in de bossen ». Die is van Fons vader. In de glazen stolp daaronder op het lage kastje, staat een oude kruisenlievenheer naast een koffiepot. Buiten knorren varkens en zoemen bieën die een thuis hebben in de strooien korven onder een wankel afdakje in de tuin, waar stokrozen bloeien en geurige radijzen getrokken worden. Ge kijkt er ook in de spiegel van een oeroude waterput met zijn tiperende « mik » waaraan de emmer bengelt. Alles ademt er rust en aartsvaderlijke schoonheid.

• *CONSCIENCE*

Maar het Boshuisje is niet enkel een brok levend verleden, het zou trouwens waarschijnlijk sinds lang verdwenen zijn of althans helemaal aangepast aan de moderne tijd, moest aan dit kleine boerderijtje geen geschiedenis verbonden zijn die het bekend en bemind zou maken. Aan de voorgevel vindt men het gebeitelde getuigenis; daar staat immers in een gedenksteen, aangebracht door de V.T.B. : « Hier vertelde de loteling zijn geschiedenis aan Hendrik Conscience ».

En inderdaad, het is hier dat de bekende Vlaamse romanschrijver vaak vertoefde en hij ook de elementen en gegevens verzamelde voor zijn bekend werk « De Loteling ». Het was rond de jaren 1840 dat Conscience het voorwerp werd van talloze hatelijke aanvallen, juist door zijn strijd tegen de opdringende verfransing in Vlaanderen. Na ziekte en na een mislukte poging om op het politieke vlak te gaan strijden, was de schrijver zodanig overstuur, dat hij als het ware Antwerpen ontvluchtte om zich een tijdlang in de Kempen te komen vestigen. Hij verbleef hierbij vooral in het (nog bestaande) Keizershof te Schilde — waar een gedenkplaat eveneens de herinnering oproept — en ook in « De Bijl » te Zoersel. Zowat drie maanden moet hij hier standvastig gewoond hebben en het is op een van de talloze wandelingen en zwerftochten in de uitgestrekte bossen dat hij kennis maakte met de loteling en zijn familie.

• *DE LOTELING*

Op zekere dag werd hij, diep in het « Slangenbos », een deel van het nu nog bestaande Zoerselbos, overvallen door een geweldig onweer en vond een onderkomen in een kleine boerderij; de schrijver trof er de stokoude grootvader, wel negentig jaar, twee bejaarde vrouwen, een struise man met slechts één oog en een frisse vrouw met een kind op de schoot, een meisje en een jongetje aan. De hoevebewoners zaten biddend rond de gewijde kaars, de hemelse bescherming af te smeken tegen het onweer. Conscience kwam binnen en begon mee te bidden. Het bleef echter lange tijd na regenen en de bewoners boden hem verdere gastvrijheid aan. Er wordt gegeten en nadien bij het vuur verteld : het verhaal van de eenogige man en de jonge vrouw. Wat die eenvoudige mensen daar vertellen is de geschiedenis van « De loteling », het boek dat Alexander Dumas later in het Frans zou vertalen en dat zo'n grote populariteit zou gaan genieten. Hendrik Conscience was zodanig onder de indruk dat hij in het boerderijtje overnachtte en er later herhaaldelijk terugkeerde. De schrijver en de eenogige werden zelfs vrienden, die uren lang naar elkaars vertellingen konden luisteren terwijl de ganse huiskring en de buren rond het vuur verzameld waren of wanneer bij warm weer op een bank

WIJ vlaams nationaal in vla

achter het boerderijtje bijeengekomen werd.

• *ECHT VERHAAL*

Iedereen herinnert zich wellicht nog het verhaal van de loteling.

De geschiedenis begint in de jaren 1833. In het Zoerselbos staan twee lemen huisjes naast elkaar. Het ene wordt bewoond door een weduwe met haar dochter Trien : zij bezitten één koe. In het andere verblijven een zieke grootvader, een moeder en twee zonen, waarvan Jan de soldaten-leeftijd bereikt heeft, dat wil zeggen dat de tijd gekomen is om te gaan « loten ». Dat loten — waarbij de betrokkene vrijgesteld werd zo hij een hoog nummer trok, maar legerdienst moest gaan doen bij een laag nummer — gebeurde te Brecht. Jan lootte zich erin en dat bracht meteen een ommekeer in het simpele bestaan van deze boerenmensen. Zij waren een belangrijke kostwinnaar kwijt. Wanneer Jan eindelijk naar het leger trekt wordt hij het dorp uitgeleide ge-

het lo

daan door Trien en ze beseffen dat ze iets voor elkaar betekenen. Legerdienst doen in die tijd moet geen sinekuur geweest zijn en Conscience heeft in zijn

Foto boven links : het Boshuisje; boven recht Kempische figuren; hierboven aan het werk

vlaanderen

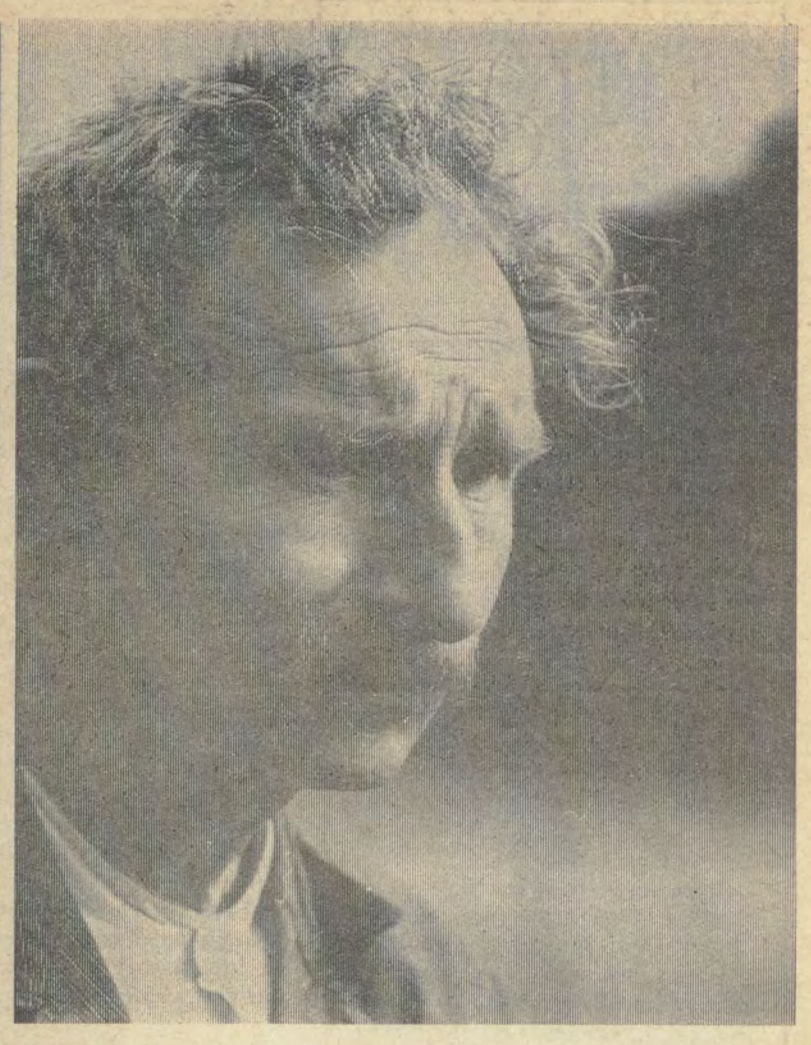

boek heel het tragische van de ontstane situatie geschilderd. Ook het leven in die tijd : het schrijven van de brieven in het hoofdstuk « Brief aan Jan ». Hoe Pauwke de inktpot omver stootte, hoe er geschreven werd over grootvader en de os die nog gezond waren en hoe de vrouwen — de moeder van Jan en Trien — zaten te snotteren van ontroering bij het horen van de lyriek die door de dochter in de brief werd ontwikkeld. Plots kwamen er geen antwoorden meer en het waarom wordt vernomen uit een boodschap die door makkers van Jan gestuurd wordt : de soldaat uit Zoersel is blind geworden. Uiteindelijk trekt Trien naar Venlo waar Jan in een ziekenhuis ligt en slaagt erin haar soldaat mee naar huis te krijgen. De weg is lang, vooral wanneer er een blinde bij is. Te Kasterlee rusten beiden tegen een haag en een legerarts verneemt het droevig verhaal van beide geliefden. Door zijn ingrijpen zal Jan terug uit één oog kunnen zien... Einde goed, alles goed !

lotelingen-huis bestaat nog

• *JUISTE PLAATS*

Het verhaal zelf was dus echt. Wanneer Hendrik Conscience het voor de eerste maal hoorde (dat moet in 1845 geweest zijn, terwijl het boek voor de eerste maal uitgegeven werd in 1849) waren Jan en Trien getrouwd en hadden drie kinderen. « De grootmoeder van mijn man was hier in huis » zo vertelt ons Melle « dat moet een zuster geweest zijn van Jan de loteling ». De huidige bewoonster van het boshuisje vertelt verder dat er oorspronkelijk twee huizen waren en ze wijst ons de plaats van de verbouwing aan, daar waar een gedeelte bijgebouwd werd om tot één hoeve te komen. Vermoedelijk werden de eerste lemen woningen opgetrokken in de jaren 1680; een eerste officieel bestaan dateert van 1700 en ook in het Franse kadaster van 1802 worden zij vermeld. Er is wel enige betwisting geweest nopens de juiste situering van het lotelingenhuis, maar Hendrik Conscience zelf duidt in zijn werk vrij goed de plaats aan waar het gebeuren zich heeft afgespeeld. Hij zegt in een naschrift : « Wat ik U in deze geschiedenis verhaald heb, lieve lezer, vernam ik die avond op de eenzame hoeve die eertijds slechts uit twee leemen hutten bestond doch nu eene schone boerderij met vier koeien en twee paarden geworden is ».

; boven rechts Melle en Fons : twee rasechte an het eerste bij het boternammen snijden.

Ook in de aanhet van zijn boek schrijft hij nopens de plaats van het lotelingenhuis . « Niet verre van Zoerselbos, eenzaam en vergeten, stonden twee leemen huisjes nevens elkander » en verder : « Evenwel de bewoners der beide hutten — want het waren slechts hutten — vormden sedert jaren slechts één huisgezin ».

De huidige bewoners herinnerden zich niets meer van de geschiedenis van het huis, ook niet van « horen vertellen ». Melle zegt : « Wij als gewone mensen, hebben nooit over de Vlaamse schrijvers geleerd en vroeger mochten mensen als wij haast niet leren, hoogstens wat lèzen en schrijven ».

De geschiedenis van het Boshuisje werd opgediept door de inmiddels overleden Zoerselse atheneumleraar dhr Peeters en door de geschiedkundige Remi Sterckxens uit Rijkevorsel. De vader van dhr Peeters, die gemeentesekretaris was en de grootvader vooral, die burgemeester van Zoersel was, hebben Hendrik Conscience herhaaldelijk ontmoet. Van zijn vader en grootvader wist dhr Peeters zeker dat het klein Boshuisje zoals de woning eigenlijk heet en zoals het houten uithangbord trouwens boven de deur vermeldt, de plaats is geweest waar Conscience de loteling ontmoette. Hij vertelde het trouwens zelf herhaaldelijk aan de getuigen en dus bestaat er geen twijfel over de plaats van de handeling.

In feite is het dus wel even een detektievespelletje ook al is het dan op historische gebied, om zoiets met zekerheid uit te maken.

• *ONZEKERE TOEKOMST*

Wat er ook van zij de woning werd in haar oorspronkelijke staat bewaard en ook Fons Van Peer en Melle van-Net-uit-het-Bos, zoals de huidige bewoners worden genoemd, letten er vlijtig op dat het Boshuisje ongerept blijft. Zij leven trouwens helemaal in de geest van deze woning, ongekunsteld en ongemaakt. Daarbij dient opgemerkt dat het boerderijtje nooit eigendom is geweest van de bewoners, maar steeds tot de bezittingen van de gegoede families Van Couwenbergh. De Laet en De Wandeleer behoorde en nog behoort, zoals overigens de hele omgeving van het Zoerselbos die vroeger een oppervlakte besloeg van 350 ha. Melle vertelt ons dat zij de oude heer De Laet hoorde vertellen hoe fier hij was dat zijn familie goede betrekkingen had onderhouden met Hendrik Conscience, die overigens de naam van deze De Laets in zijn boek vermeldt, en dat hij er dus op stond het Boshuisje in dezelfde trant van de tijd van de schrijver te bewaren.

Inmiddels is het — zelfs voor Fons en Melle — niet altijd even prettig in dergelijke omstandigheden te wonen : ver van het dorp, zonder gas of elektriciteit. Ze trekken een klein pensioentje en leggen in de zomer wat opzij van hetgeen zij verdienen aan wat de bezoekers verteren. Want bezoekers zijn er genoeg : allemaal mensen die om zo te zeggen op bedevaart komen naar dit heiligdommetje van Conscience en aan deze grote drommen kan men ook de verering zien die men de grote schrijver nog steeds toedraagt.

in zoersels boshuisje schreef conscience een zijner beste romans

Of het Boshuisje in zijn huidige atmosfeer zal blijven bestaan ligt nog in het onzekere. Fons en Melle, die altijd in dienst van de eigenaars van het « goed » hebben gestaan, hebben één dochter. « Maar zij heeft T.V., strijkijzer, gasfornuis en een wasmachine » zegt Melle peinzend. En dergelijke bezittingen zijn niet van aard om aan te zetten een Bokrijk-huisje te komen bewonen.

Staf De Lie.

MET STANDING

Het was warm die zondag en we hadden bezoek. Blijkbaar mensen die een betere opvoeding hadden gehad dan ikzelf of er ten minste wat meer van onthouden hadden : « smakelijk eten, meneer », dat wist ik nog, maar met lange handschoenen hier in ons bossendorp naar de kermis trippen, was ik dan weer vergeten.

Om kort te gaan, ik was niet bepaald op hun komst gesteld, temeer omdat ik een kursiefje moest schrijven en het eigenlijk eens gezellig wilde maken. Dus niet gestimuleerd door de sfeer van het bezoek met opvoeding en heel waarschijnlijk met standing — trouwens, waarom zouden ze geen standing hebben, wij hebben wel een hond, je moet er toch iets op nahouden.

Achter mijn schrijfmasjiene zat ik verwonderd te kijken naar wat ik schreef. Eigenlijk is het geen kursiefje, maar toch waar, want dat hele ernstige bezoek van mij heeft het verteld en zij kunnen het weten : zij wonen in een stad en hebben standing.

Gruuthuse ! Een bijna magisch woord om te denken aan een sinister verlaten kasteel met frele spoken die als levende (?) reklame voor een of ander waspoeder door de gangen druilen. Het herinnert mij ook aan dat mooie gedicht van Remy C. van de Kerckhove met al die rennende ratten. Dit zou het allemaal kunnen oproepen, hadden we vroeger (nog niet zo lang geleden) er op school niet terloops van gehoord. Want onrechtstreeks werd het gruuthusehandschrift uit de veertiende eeuw in verband gebracht met de lyriek van die tijd.

Het behoorde min of meer tot de « stof » van de humaniora. Of is het u niet bekend dat men voor het literatuuronderricht vooral boort in de periode van « hebban olla uogala nestes bigunnan », tot in het beste geval Stijn Streuvels. Voor aanvulling en uitdieping van die periode kan je dan universitaire studies doen. Maar is er onder u toch een jongere die ook de aktuele literatuur wil leren kennen, dan kan ik hem naar enkele boekhandels verwijzen of naar de stadsbibliotheek, want dan wordt het natuurlijk de « doe-het-zelf-metode ».

Wat mij de stellige overtuiging geeft dat een auteur eerst moet gestorven zijn en zijn werk zeer stofferig en wat vergeten om tot in de scholen te kunnen komen.

Verborgen gebleven (alhoewel reeds een gebrekkige uitgave in 1849 verzorgd door kunnunik Carton) voor de filologen, door het feit dat het onbewuste handschrift in particulier bezit was gesukkeld, werd het nu door professor Heeroma (Groningen) uitgegeven als feestgeschenk van de maatschappij der Nederlandse letterkunde — waarschijnlijk een vzw, nv zou echter gepaster zijn. Dit manuskript bevat tekst en muziek, waaronder het mooie gedicht « Egidius waer bestu bleven ? ». De professor vond Egidius; studie, tekstrekonstruktie en zeer veel geduld brachten hem ertoe het ganse liedboek toe te schrijven aan de Bruggeling Jan Moritoen, dichterkomponist, die waarschijnlijk leefde in de periode 1355 tot 1417.

Deze vondst brengt buiten zijn wetenschappelijke waarde ook nog mee dat er waarschijnlijk weer nieuwe boekjes kunnen verschijnen over literatuurgeschiedenis.

Want iedereen moet toch aan de kost komen.

bobb bern.

haar eigen WIJsje

vlaams nationaal

De vrouw van een vriend van nog een andere vriend keek wat sip toen ze het vertelde... Had ze haar tienjarige Femke niet per auto naar school gebracht die morgen ? En met een toevallige blik in de achteruitkijkspiegel gezien hoe Femke de buurjongen naast haar een teder kusje gaf ? Zomaar woordeloos en heimelijk een liefkozend kusje.

« Het doet je wel iets » besloot de ontdane moeder « te zien hoe je Femke al een echte kleine « femme » wordt ».

Ik moest erom glimlachen en dacht aan mijn eerste idylle van amper achtjarige. Voor die tijd had mijn oudste broertje me wel eens plechtig in de echt verbonden met een zesjarig neefje, maar hoe gevoelig ik ook bleek voor de schone ceremonie, de huwelijkspartner had me alras verveeld. Hij was immers mijn keuze niet, en zoveel wist ik er wel van dat liefde niet te dwingen valt. Nee, dan was het met Torre heel anders. Die was achttien, en aspirant-universitair, zoals zijn moeder trots vertelde. Een stoere knaap, bij onze straatjeugd erg in aanzien. Af en toe stapte hij wel eens

achter zijn boeken vandaan om grootmoedig mee te spelen, en op zo'n keer bekende ik mijn broer oorfluisterend mijn liefde. Die vond dat kapitaal en seinde het nieuws prompt luidkeels over aan de hele troep kameraadjes. Alleen Torre bleef ernstig, had blijkbaar begrip voor mijn toestand en plantte me op zijn schouders. Met een al te vaderlijke zwaai, vond ik eerst wat vernederd, maar tenslotte was niemand ooit die eer te beurt gevallen en dus torende ik trots boven Torre z'n hoofd uit en wist me benijd en bewonderd door iedereen. Toen ik hem later met een juffrouw in het park zag wandelen keek ik al even donker als zijn moeder, en was de liefde spontaan uit.

Maar drie jaar later — ik was toen elf — gebeurde het wonder opnieuw. Pas had ik in de stedelijke badinrichting met sukses leren zwemmen, of daar kwam een nieuwe verrukking dat prille geluk vervolmaken. Al zwemmend voelde ik een blik op me wegen en toen ik opkeek — o mirakel — recht in het heldere ogenpaar van een knaap die woordeloos maar zo veelzeggend bleef kijken, was het gebeurd. Elke volgende vrije namiddag toog ik met verse geestdrift naar de zwemles. En het wonder bleef bestaan maar onuitgesproken, ondanks de aanwezigheid van « zijn » vriend, die wel wilde maar niet mocht bemiddelen. Waar ik, ongedurig wezentje, ook zwemmen of gaan mocht, ergens was altijd die stille aanbidder in de buurt, met zijn heimelijk, warm glimlachje voor mij alleen. Wanneer of hoe ik precies die aandacht verdiend had viel moeilijk te vatten : tussen zoveel aantrekkelijker badnimfen vond ik mezelf erg onbeduidend. Erg mager en beweeglijk in een onmogelijk, zelfgebreid badpak, oranje en bruin gestreept (dat nu modern zou heten maar ik toen om je dood te schamen vond). Met als enige schoonheid glimmendbruine vlechten en dito ogen. Terwijl « hij » een steviger versie leek van prinsje Boudewijn-toen-ie-elf-was, van wie ik een foto in mijn schoolschrift geschiedenis had. De hele rits straat- en schoolvriendinnen werd meegetroond om het wonder te aanschouwen, en ik klom toen snel in aanzien om wat een beetje voorbarig mijn « vrijer » heette. Tot ik zo waaghalzerig was mijn nieuwste badpak (de vrucht van veel gezeur) in te wijden in gezelschap van onderweg op de hoogte gebrachte broer en neef. En ik het stille verwijt, daarna mijn vonnis las in de ogen van hij die zich dubbel verraden waande. Een idylle die even woordeloos eindigde als ze geboren was. En mijn broer 's avonds aan tafel maar meewarig kijken en schijnheilig « hoe spijtig » mompelen, net zolang tot vader argwaan kreeg...

Al even ongelukkig was die geschiedenis met de jongen die kortweg Fik heette maar er uitzag als een Griekse efeeb. Ik was toen al twaalf en hield van plaatjes kijken in mijn broers schoolboek van Oude Geschiedenis. Hem ontmoette ik op de repetite van de gemeentelijke Peter Benoit hulde, waar onze respektieve scholen elkaar eenstemmig overschreeuwden. In die massa hadden wij elkaar noodlottig snel gevonden en zijn achteloos « op dit plein rolschaatsen wij altijd » was de invitatie die mijn ondergang werd. Want Fik was de ongekroonde koning van dat plein : een kampioen in rolschaatsen en basketbal en op één na de beste renner uit de buurt. En niettemin een zachtaardige, wat schuchtere knaap. Dus ging ik in mijn zwierigste plooirok en mooiste rijglaarsjes aan het oefenen op dat plein, met Fik als geduldige leermeester en op het ritme van onze harteklop, niet hoorbaar voor de op grove grappen beluste kameraadjes. Tot een ondernemend vriendinnetje in de buurt kwam wonen, voor wie één blik op mijn Fik genoeg was om hem brutaalweg voor zich op te eisen. En hij, aangepord door zijn vazallen, maar verwezen ja knikken. Zelfs zijn blik van « wat-overkomt-me-nu » in mijn richting kon de pijn niet genezen. Uit protest heb ik mijn rolschaatsen de ganse namiddag laten krassen, alle lessen ten spijt. Het vriendinnetje bleek alras een klein kreng dat veertien dagen van zijn leven verpest heeft.

Na die tijd heb ik zijn nieuwe fiets even luidruchtig bewonderd als de anderen, hem zelfs haar verzoeningsbriefjes in de hand gedrukt, maar het verraad bleef onverteerbaar. Toen hij veel later — we bezochten toen samen dezelfde middelbare school — na een fuifje moedig aanbood me naar huis te fietsen moest ik hem minzaam bedanken : er stond al een andere fiets voor me klaar.

Op dezelfde school nam ik trouwens duchtig wraak voor al die ongelukkige kinderliefde. En wel op de leraar wiskunde. Die was 22, vers van de normaalschool en zo vermetel openlijk een boon voor me te kweken. En dat terwijl wiskunde mijn slechtste vak was en ik de leraar scheikunde zowat aanbad ! Zo welig tierde die boon, dat heel de klas en spoedig heel de school erom grappen en plagen moest. Tot ik de lachers op mijn hand kreeg door me tijdens het rekenuurtje extra aan te stellen. Kwam tijdens een beurt aan het bord de hand van die vermetele leraar bemoedigend op mijn schouder terecht ? Ik schudde die af als een lastige vlieg. Wou hij me lijdzaam enig begrip voor de wiskunde bijbrengen ? ik zocht goedkoop sukses met idiote opmerkingen als « wiskunde nuttig voor mij ? Zeker om later de inhoud van een aardappel te berekenen ? » Dubbel oneerlijk voor wie bedenkt dat ik huishoudelijk al even weinig begaafd bleek als wiskundig. Zelfs zijn gemartelde blik toen ik, eens in tranen wegsmolt om een mislukt proefwerk kon me niet vertederen. Toen ik als nieuwbakken oudleerling hem later weer ontmoette op een gezellig samenzijn kon ik mijn wraak voltooien. Blij me zoveel ouder en dus bereikbaar weer te zien, liet hij uitsluitend tango's draaien en vroeg me onvermoeid ten dans. Terwijl ik tango's haatte en zeker zijn buitensporige dansstijl, zo met reuzepassen en maaiende armen. Na zijn « ik breng je wel thuis », niet eens vragend gesteld, was de maat vol en ben ik ergens door een achterraam geklommen en naar buiten gevlucht...

Hij is later toch met een leerlinge getrouwd. Ze heette ook Annie, maar was, naar ik gehoord heb, een kei in wiskunde.

Annie.

ERFGOED DER EEUWEN

« Debrett's Peerage, Baronetage, Knightage & Companionage » — de Bijbel van de Britse adel — heeft zopas onthuld dat koningin Elisabeth een afstammelinge is van de beroemde Lady Godiva die in de 11e eeuw naakt door de straten van Coventry reed om haar echtgenoot, graaf Leofric aan te zetten tot een verlaging der belastingen. Het Amerikaans weekblad « Time » knoopte daarbij aan : « In het licht van de jongste belastingverhoging hopen talloze Britten, dat Godiva's neigingen nog leven bij hun vorstin ».

ROB BUYTAERT GEEFT EEN ONDERNEMING EEN GEZICHT

Hijzelf zal het u misschien niet toegeven, maar het is onderduiken. Vanuit de drukke bezigheid van Antwerpens nabijheid vluchtte hij naar een der weinige nog vrij ongerept gebleven dorpjes van het Kempense platteland. In Zandhoven gaat de tijd traag en het is er rustig, al vinden de Zandhovenaars het reusachtige handweefgetouw voor zijn raam nog steeds een vreemd tuig en wordt er over de ondorpse gedragingen van de immigranten wel eens gepraat. Toch is Zandhoven een verkwikkende oase van kalmte, de ideale sfeer voor iemand die in geïnspireerde koncentratie werken moet. Rob Buytaert woont er graag en in zijn Austin is Antwerpen, Brussel, Eindhoven, zelfs Amsterdam maar een sprongetje.

Dertig jaar terug werd hij te Brasschaat geboren. Enkele jaren geleden behaalde hij als eerste Vlaming het diploma van designer en typograaf aan de Eindhovense Akademie voor Industriële Vormgeving, waar K.N. Elno een vriend en overtuigende leraar voor hem was.

Meteen is Rob dan ook een van de per definitie zeldzame witte raven (de enige misschien ?) die in Vlaanderen een volwaardige opleiding tot industrieel ontwerper genoten heeft. In feite betekent dit voor hem een enorme verantwoordelijkheid. Want in ons landje — stilaan maar zeker ontaard tot een van de lelijkste, meest stijlloze plekjes op de Europese kaart — heb je nu eenmaal een immense taak te vervullen als je het talent, de mogelijkheden en het inzicht hebt om deze evolutie tegen te gaan.

Robs oorspronkelijke bedoelingen waren produkt-ontwerpen en daarin dan vooral de produkt-voorstelling in het geheel van een harmoniërende firma-stijl. Deze bedoelingen werden illuzies, want door een bedroevende noodzakelijkheid moesten zijn inspanningen en aktiviteiten een zijspoor op.

Jammer, maar in Vlaanderland zijn er nog steeds te weinig firma's die er het nut van inzien om hun « gezicht-naar-buiten » aan te passen aan de eisen die de goede smaak, het moderne zakendoen, de gewone zin voor beschaafdheid stellen. Voor de echte produkt-ontwerper of house-style designer is er hier geen beleg op het brood te verdienen. De Vlaamse industrieel ziet zijn belang te zeer op korte termijn en vindt het uiterst zelden de moeite zijn goede geld te investeren in de voor hem abstrakte begrippen als firma-stijl. terwijl ontelbare, vaak historische suksessen in het buitenland toch bewezen hebben dat standing, logika en kreatief toegepaste estetiek in het grote geheel van de bedrijfsorganisatie uiteindelijk een duurzamer en ook kommercieel beter resultaat geven. Nu jan !

Toch kon Rob Buytaert een aantal ondernemingen ervan overtuigen, naar het begin van een verantwoorde house styling over te gaan en al betroffen de opdrachten haast nooit een werkelijke doorgevoerde produkt-presentatie, op typografisch niveau bleven de taken niet uit.

De « Kultuurraad voor Vlaanderen » gaf Rob Buytaert de volledige vrijheid voor het kreëren van een ondernemingsbeeld. Rob is er enorm blij om, juist omdat een zo invloedrijke kultuurorganisatie dit voor Vlaanderen unieke voorbeeld geeft. Laten wij hopen dat de Vlaamse industriëlen dit zullen opmerken en er een les uit weten te trekken De affiches, brochures, uitgaven en korrespondentiepapieren van de Kultuurraad zijn dan ook ware pareltjes die op beslist internationaal peil staan Dat de « Stichting Lodewijk de Raet » zopas eenzelfde opdracht doorgaf waarvan eerlang de eerste resultaten op de pers zullen gaan, stemt Rob en ons hoopvol.

De enige Vlaamse, zuiver industriële bedrijven die tot dusver in dezelfde zin ernstige opdrachten plaatsten, waarbij zelfs — zij het in beperkte mate — aan produkt-presentatie diende gedaan te worden, zijn Bercot (kosmetika) en Unichemie (onderhoudsspecialiteiten).

Deze bedrijven hebben trouwens duidelijk begrepen dat het scheppen van een doordacht, degelijk, fraai en aansprekend firma-beeld geen zaak is van afzonderlijke kreaties, maar in kontinuïteit moet gebeuren, volgens een aangehouden plan en met een permanent engagement waarin alle visuele elementen van de onderneming kunnen gekoördineerd worden : van het visitekaartje van de vertegenwoordiger tot en met de vrachtwagens van het bedrijf.

In minder konstant verband, maar toch vanuit hetzelfde gezonde principe werkt Rob Buytaert ook voor de Antwerpse Taximaatschappij, (ATM) die haar house-style plant op lange termijn en volgens de omstandigheden beetje bij beetje aanpast, en voor de fotogravure De Schutter die een bijna volmaakte house-style bereikt heeft die qua verfijning en sterkte volkomen past bij haar uitzonderlijke kwaliteiten van perfektie, nauwgezetheid en kreatief ambachtschap,

Hiervoor echter werd niet alleen op Rob Buytaert, maar ook op de Britse grafikus Patrick Sullivan beroep gedaan.

Vol lof spreekt Rob Buytaert ook over de wetenschappelijke uitgeverij van de Standaard. Deze mensen plannen namelijk de uitgave van een reeks wetenschappelijke werken. Deze reeks willen ze niet alleen naar de inhoud, maar in overeenstemming daarmee ook naar het uiterlijk een zeer eigen karakter meegeven. Daartoe hebben zij hun keuze niet beperkt door zich improvisatorisch tot een of ander gekend of bekend ontwerper te richten. Zij hebben zich gewend tot het Nationaal Design Centre en in overleg met de deskundigen daarvan de ontwerper aangeduid, wiens kwaliteiten het meest beantwoorden aan de te stellen opdracht. De boekomslagen die Rob Buytaert voor de nieuwe reeks uittekende, zijn unieke staaltjes van biezonder verfijnde en knappe grafiek, die zonder de minste neiging tot estetiseren, zonder ijdelheid, maar integendeel gewoon en eerlijk het ernstige aspekt van de boeken op een sobere, beschaafde en toch lichtvoetig aantrekkelijke manier tot uitdrukking brengt. Hierin herkennen we de technische virtuoos die door zijn ingehoudenheid en bezielde discipline de techniek ver ontstijgt.

Voor de vanaf 25 mei in het Brusselse Design Centre gehouden tentoonstelling « Gezicht van de Onderneming » werden 16 firma's geselekteerd. Drie ervan danken hun « gezicht » aan Rob Buytaert. Rob is er niet eens fier om. Het is gewoon zijn werk, het werk van een vakman die in geweten het zo goed mogelijk doet.

In zijn fraai interieur zit zijn vrouw aan het weefgetouw.. het zal een prachtig wandtapijt worden. In de tuin spelen zijn twee kinderen met de achtergelaten pétanque-ballen. De poes zit bij de buren en in Robs werkkamer gaat fotograaf Coppens ons vereeuwigen.

Nic van Bruggen.

met grote « K » zogezegd...

• (nvb) André Breton, de paus van het doctrinaire surrealisme, heeft in de heilige stad Parijs de 11de Internationale van het surrealisme geopend Feestelijk toastten 2.500 genodigden met hem mee op het grote, kollektief gemaakte meesterwerk « Le Consommateur » dat het hoogtepunt van de show was en waarin o.a. een machine om kranten te wassen en een ijskast ter bewaring van bruidsjurken zijn verwerkt.

a. demedts

de dag voor gisteren

Wij hebben onlangs hier op deze bladzijde een roman van André Demedts besproken, « Alleen door Vuur », en bij die gelegenheid een overzicht gegeven van het werk van deze auteur die binnenkort zestig wordt. Pas is zijn laatste roman verschenen, of daar komt nu in de reeks « Open kaart » van Desclée-De Brouwer, als tweede in de reeks (het eerste boek in deze autobiografiëen van schrijvers was van Marnix Gijsen) zijn boek « De dag voor gisteren » uit : een werk dat ons de mens André Demedts, de kristen en de Vlaming, laat kennen, daar waar Anton Van Wilderode in zijn boekje in de reeks « Ontmoetingen » hem reeds als letterkundige — zij het ook als Vlaams en kristen letterkundige — had getekend.

Demedts is niet de autobiografische auteur, de man die in zichzelf alleen de stof put en over zichzelf spreekt — en zijn romans zijn alle in zekere zin sociaal georiënteerd. Zij worden alle gedragen door het probleem van de verhoudingen tussen de kristen en de gemeenschap. Wanneer hij dan nu meer expliciet over zichzelf schrijft in dit boek, wordt veel in zijn werk en zijn houding verstaanbaar, komt opvoeding en aard in het licht te staan. Het boek is open en oprecht; met een bijna schuchtere nederigheid maar zonder omwegen verhaalt hij zijn « Werdegang ». Reeds op de eerste bladzijde openbaart hij ons een der sterke grondtrekken van zijn levenshouding : de verbondenheid met het verleden en de traditie. Dat is dan ook het eerste hoofdstuk : de voorouders, het verleden. Daarna komt de ontdekking van de schoonheid, van de literatuur, en met de school en de oorlog de eerste vaststellingen van het onderscheid tussen staat en volk, België en Vlaanderen. Pas na de oorlog — hij is dan twaalf jaar — leert hij van een schoolkameraad wat er aan het front met de Vlamingen gebeurde. Hij leest Vlaanderens Weezang en Stracke's « Arm Vlaanderen ». Te Kortrijk wordt hij bevriend met Devroe, later nationalistisch volksvertegenwoordiger en oorlogsburgemeester van Brugge. Belangrijk zijn, voor de kennis van Demedts als Vlaming, zijn kontakten met de studentenbeweging, later met Verschaeve. Hetgeen Demedts over Verschaeve zegt, [illegible] geschreven vanuit een werkelijke kennis van de mens. Dat er tussen hen naar verschillen in opvatting waren die aan wegen deden uiteengaan, belet niet dat Demedts met een grote liefde en eerbied over zijn vriend schrijft.

Het verhaal van zijn literaire loopbaan, van zijn eerste verzen en van « De Tijdstroom » af, is slechts met enkele lijnen aangeduid. Veel meer wijdt Demedts uit over de kristelijke, sociale en Vlaamse opvattingen die aan de basis van zijn levenshouding — en ook van zijn schrijversschap — liggen.

Hij heeft enkele harde maar rake woorden voor die « schoolmeesters van de hogere graad, de anti-romantici, voor wie de geschiedenis met hun mondigworden begonnen was. Eeuwen van lijden en strijden waren voor deze losgeslagenen van eigen grond en verleden van geen betekenis meer. Zij wilden met het Vlaams provincialisme, dat van Ruusbroec. Brueghel en Gezelle, Tijl Uilenspiegel en het IJzerkruis, niets meer te maken hebben ».

Op dezelfde wijze formuleert hij zijn sociale opvattingen; zijn anti-kapitalisme ziet echter ook het gevaar in van een welvaartstaat met gelijkschakelende en ontgeestelijkende tendensen.

Tenslotte formuleert hij zijn literaire opvattingen : zij kulmineren in die éne zin, die zijn literaire opgang en zijn literaire betrachting kenmerkt : « Steeds naakter en zuiverder zou ik voor hen willen staan met een literatuur zonder bijkomstigheden, die haar schoonheid aan haar waarheid ontleent ».

Voor de kennis van de literator en de mens Demedts is dit boek onmisbaar.

Het is tevens een bijdrage tot een stuk Vlaamse beweging : wij geloven in zijn eerlijkheid als flamingant, ook al hebben wij zelf hardere en extremere standpunten ingenomen en zijn er nationalisten die hem om dit minder-harde, dit niet-over-de-grens-gekomen-zijn, wel eens een verwijt hebben gemaakt.

Zijn bijdrage tot onze literatuur en onze kultuur in het algemeen is echter van die aard, dat een kennis van zijn persoonlijkheid noodzakelijk is voor al wie Vlaanderens ontvoogdingsstrijd in zijn geheel wil overschouwen. Hij schrijft ergens op het einde van dit boek : « Ik zal altijd opkomen voor het bestaansrecht van mijn volk, niet alleen als etnische groep : maar ook als natie die recht heeft op een machtsorgaan om haar toekomst en welzijn te verzekeren. Laat het nu zo zijn dat het grootste deel van de bevolking daar onverschillig voor lijkt : ik blijf erbij dat het de taak van een bewuste minderheid is, de nalatigheid van de meerderheid goed te maken ».

Dat is een nationalistische belijdenis; een belijdenis die bij Demedts' leven volkomen aansluit.

J.D.

A. Demedts : « De dag voor gisteren » — Reeks Open kaart — uitgeverij Desclée - De Brouwer; 152 blz. geb. 125 fr.

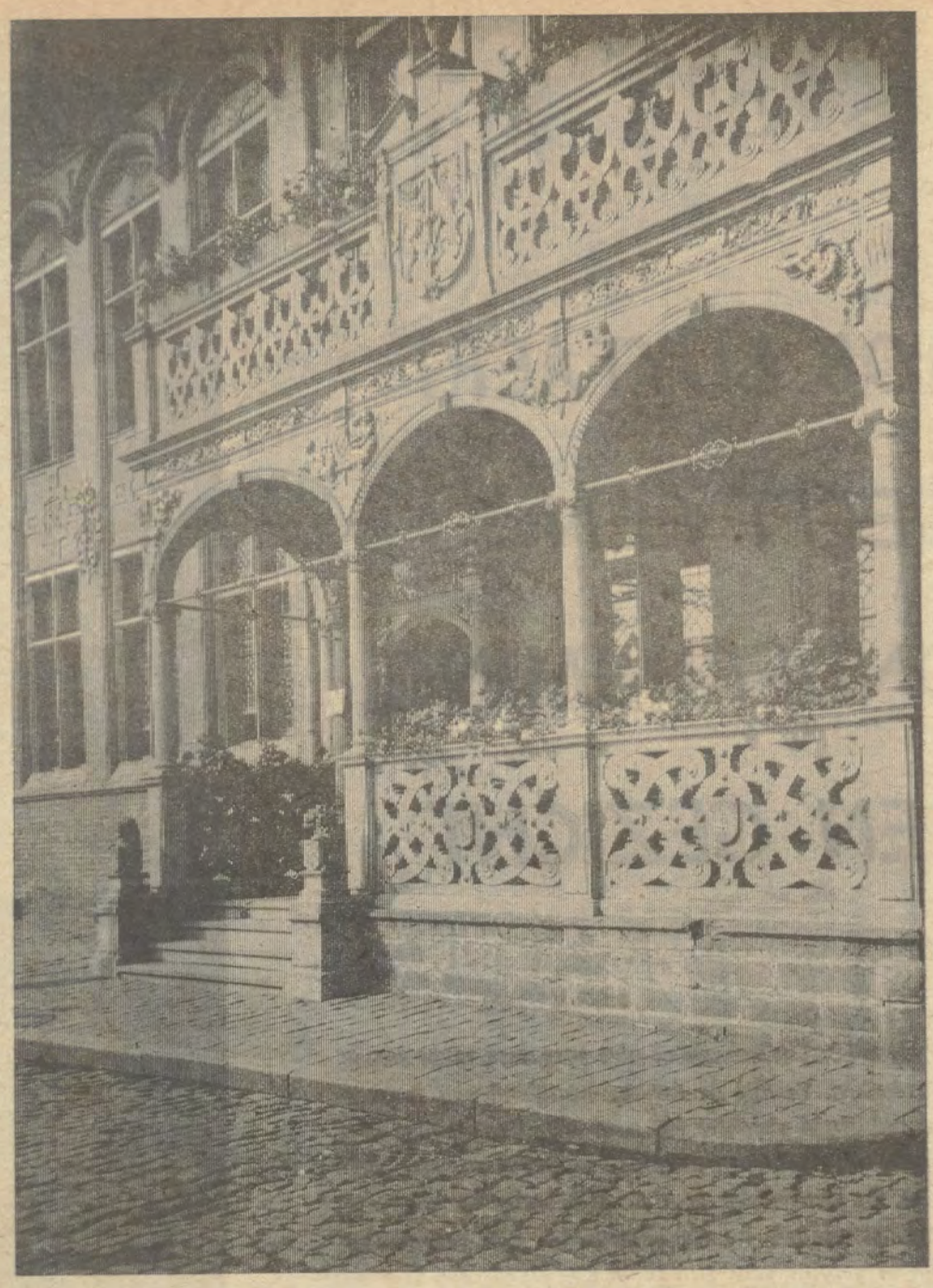

Schoonheid en grootheid van de Zuidnederlandse kultuur : Veurne, het stadhuis (foto K.G.T.).

yoga: gymnastiek of levensbeschouwing?

Voor de meeste oningewijden is Yoga een soort Indische gymnastiek, iets dat in zijn geperfektioneerde vorm met fakirs en andere anatomische wonderkunstenaars te maken heeft. We lezen in de krant dat Indira Gandhi elke morgen enkele yoga-oefeningen doet en wij zien bebaarde yogi op onze televisie hun lichaam in allerlei bochten wringen, alsof zij beenderen van gummi hadden.
Wat is yoga eigenlijk? Hatha-yoga — de kunst tot het beoefenen van de yoga — is van Indische oorsprong. Tijdens de vorige eeuw heeft men in Europa het oude Indië, zijn religie, zijn wijsbegeerte, zijn mystiek en zijn literatuur opnieuw ontdekt. Een aantal Europeanen en Amerikanen, die geestelijk houvastloos waren, hebben er een nieuw levensinzicht, een nieuwe levensbeschouwing in ontdekt, die hen van het Westers rationalisme zou kunnen bevrijden.

Vanaf Annie Besant en de theosofen tot het Zen-Boedhisme is de aantrekkingskracht van Oosterse filosofie en mystiek nu meer dan een eeuw in Europa en Amerika steeds aanwezig en werkzaam geweest : vaak slechts als een mode, als een excentriciteit. De panteïstische wijsbegeerte deed haar invloed gelden o.m. op Schopenhauers filosofie, en Schlegel schreef « Ueber die Sprache und Weisheit der Inder ». De Romantiek met haar belangstelling voor de nationale kulturen opende de weg naar een zo niet vergeten dan toch weinig geëxploreerd gebied. Deze belangstelling werd zelfs zo groot, dat sommige auteurs — o.m. Henri Massis in « Défense de l'Occident » — waarschuwden voor deze « Oosterse » infiltratie in onze Westerse kultuur- en geesteshouding.

De oorsprong van de Yoga is religieus-wijsgerig. In zijn « Reisetagebuch eines Philosophen », waarin Graf Hermann Keyserling een heel hoofdstuk wijdt aan Indische wijsbegeerte en mystiek, spreekt hij ook over de Yoga en verwijst naar de Yoga-sutras in de Patanjali, als het klassieke werk over Yoga.

Sedertdien is er heel wat over Yoga geschreven : de belangstelling van het Westen deed ook in het moderne Indië een hele literatuur hierover ontstaan.

Keyserling vat de essentie van Yoga samen in een drietal doelstellingen : ten eerste een ontwikkeling van het concentratievermogen, vervolgens een beheersing en zinvolle aanwending van de psychische energie en tenslotte een versterken van die geesteseigenschappen, die men wil doen overheersen op de andere.

Van de Benediktijner monnik J.M. Déchanet verscheen in 1955 een uitgebreid werk over Yoga, « La Vie du Silence », waarvan benevens een Duitse, Engelse en Italiaanse, ook een Nederlandse vertaling verscheen in 1961 bij Desclée De Brouwer. Van dezelfde auteur verscheen in vertaling nu bij dezelfde uitgeverij het boekje « Yoga in tien lessen » (131 blz.. 60 fr.).

In beide werken wordt de nadruk gelegd op de drieëenheid van lichaam, ziel en geest en hun harmonisering door Hatha-Yoga (Yoga = vereniging).

De tien lessen in dit boekje bevatten dus niet uitsluitend de beschrijving van de grondhoudingen en de wijze om ze uit te voeren. In vele Yoga-propaganda, vooral Amerikaanse, wordt al te veel de nadruk gelegd op de fysische kant en beschouwt men het als een soort veredelde sport. Dit is een totale ontsporing van de diepere betekenis en werkelijke bedoeling van Yoga.

In zijn boek legt pater Déchanet de klemtoon op de harmonie van lichaam, verstand en hart. De yogi mag niet alleen de verbetering van de gezondheid, maar moet ook de beheersing van zijn gevoelens en de ontwikkeling van zijn geestesgaven betrachten. De religieus-wijsgerige oorsprong, ontdaan van het bijgeloof en het al te esoterische, biedt voor het Westen en voor de kristelijke levensbeschouwing mogelijkheden tot aanknoping. Tegenover de platonische en vooral cartesiaanse dualismen stelt de kristelijke yogi de oude drieëenheid van anima, animus en spiritus : van lichaam, ziel en geest. Niet iedereen zal de hoogste trap van dit kristelijke Yoga bereiken, vermits niet iedereen in de daartoe ideale levensvoorwaarden vertoeft. Dat de vlucht van sommige Westerse houvastlozen in een Oosters esoterisme echter een ronddraaien in een kringetje is, een voorbijzien aan de diepere verlossende krachten in onze Westerse kultuur en geloof, bewijst het woord van de Indische Dr. Swami Siddheswarananda die in « Yoga, Science de l'Homme intégral » o.m. over Johannes a Cruce schrijft : « Tussen de kristelijke mystici op wie wij, op de ene of andere wijze, de term van « yogi » (beoefenaar van Yoga, n.v.d.r.) kunnen toepassen, kan Sint Jan van het Kruis wel de Yogi bij uitstek genoemd worden, omdat bij hem alleen al de verschillende elementen van de verschillende Yoga's op harmonieuse wijze samengehouden worden door het kristelijk geloof ».

Paul Sérant, die deze tekst citeerde in een artikel in « La Parisienne », voegde eraan toe dat er dingen zijn die men in Benarès en Pondichery gaat zoeken en die men normaal in Rome vinden kan. Misschien hebben dergelijke omwegen echter hun zin en leren zij ons in het traditionele geloof waarden herontdekken die zowel door gelovige als ongelovige miskend werden.

J.D.

ZOUTLEEUW BRABANTS KLEINOOD

Zoutleeuw ligt op de grens van Brabant en Limburg, links van de baan Leuven-Tienen-St. Truiden in de onmiddellijke nabijheid van laatstgenoemde stad. Het is een hoogst merkwaardige plaats, die toeristische belangstelling blijft wekken omdat zij uit een groot verleden zeldzame kunstschatten en gebouwen heeft weten te bewaren. Er is vooral de prachtige kerk, die ontsnapte aan de beeldenstorm en aan de plunderingen van de Franse Omwenteling.

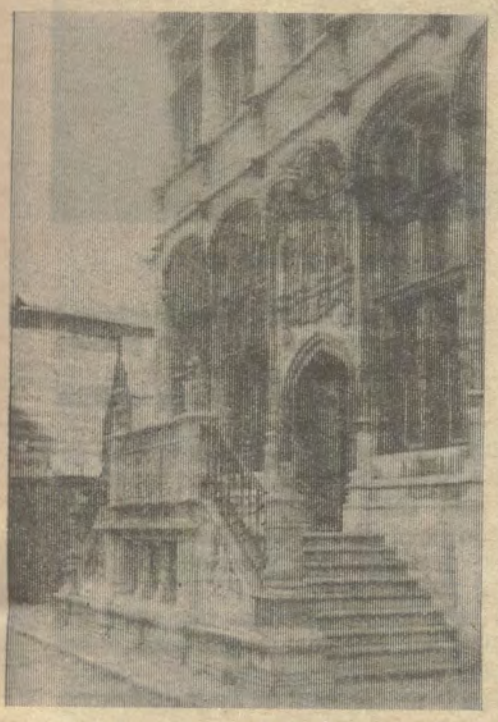

Pui van het stadhuis te Zoutleeuw.

Deze St. Leonarduskerk is een van de mooiste en rijkste in Vlaanderen.

In de bouw van de oudste delen onderscheidt men de Rijnlandse invloed.

Reeds in 1231 werd met het optrekken van de voorgevel, de zware vierkante torens en het vroeggotisch koor een begin gemaakt. In de voorzijde van de torens bevinden zich romaanse en gotische vensters; de drie beuken dagtekenen uit de veertiende eeuw terwijl in de daaropvolgende eeuwen nog de sakristie en verschillende zijkapellen alsmede het portaal werden gebouwd. In 1963 werd een beiaard met 38 klokken aangebracht.

Het binnenste van de kerk is één schatkamer. De wanden zijn met oude beelden gesierd, waaronder vooral datgene opvalt waar men David ziet dansen voor de ark. Het koor met zijn twee binnen-omgangen bevat een geelkoperen lessenaar (15de eeuw) en een reusachtige houten gotische Kalvarie, dagtekenend uit dezelfde periode. Vooral wordt hier de aandacht getrokken door de prachtige zesarmige paaskandelaar die bijna zes meter hoog is en niet minder dan 950 kg weegt! Hij werd in 1483 gegoten door de Brusselse koperwerker Renier van Thienen.

In de Linkerkruisbeuk ontdekt men de beroemde 18 meter - hoge Sakraments-toren door de grote Antwerpse beeldhouwer Korneel Floris de Vriendt gebeiteld in de jaren 1550-52 in opdracht van Marten van Wilre, heer van Oplinter. Dit meesterwerk van de renaissance bevat meer dan tweehonderd beelden uit het Oud en Nieuw Testament. Verder bewondert men op het altaar en links ervan twee drieluiken uit dezelfde periode als de sakramentstoren; zij werden oorspronkelijk geschilderd door Frans Floris de Vriendt, broer van de beeldhouwer.

In de linkerzijbeuk gaat de reeks van kunstschatten verder : een vijftiende eeuws retabel, een houten beeldje van St. Leonardus, een schilderij uit de school van Dirk Bouts, een koperen luchter, alle uit de 15de of 16de eeuw. In de kapel daartegenover vindt men een tweede retabel, ditmaal met tafereelen uit het leven van Kristus; verder een Mariabeeld, een Ecce Homo en een afbeelding « Kristus in het voorgeborchte der hel ». Andere kapellen tonen een drieluik met de kroning van O.L. Vrouw, een romaanse Kristus en een geelkoperen doopvont.

In de middenbeuk, de rechterzijbeuk en de rechterkruisbeuk ontplooit deze « schatkamer » zich verder : een houten, gepolycromeerd Marianum, een renaissance-preekstoel, een St. Annaretabel, een klein Kruisigingsdrieluik op glas geschilderd in 1571, een romaanse Lievevrouw, een houten Passiedrieluik en twee andere retabels met o.m. de Kruisafneming en de H. Vrouwen, samen met verschillende beelden en schilderijen.

In de rechterkruisbeuk mogen wij het grote houten St. Leonardusretabel uit 1478 niet vergeten, alsmede een drieluik met de verheerlijking van Kristus, het mirakuleuze beeld van de H. Leonardus van omstreeks 1300 en boven de sakristiedeur een fresko uit de vijftiende eeuw, het Laatste Oordeel voorstellende !

Binnenzicht van de kerk met Sakramentstoren.

Zicht op de St. Leonarduskerk, een ware schatkamer.

In de sakristie zelf bewaart men vooral koperwerk, een fraai dertiende eeuws processiekruis en zeer schone kerkgewaden waaronder een oorspronkelijke mantel met tweehoofdige arend, van Maximiliaan van Oostenrijk. Verder zijn er zilveren monstransen, een relikwieënkast en verschillende oude meubels.

Een bezoek aan deze enig-mooie kerk en schatkamer kan alle dagen buiten de diensten gedaan worden; op zon- en feestdagen heeft men toegang vanaf 11 uur, mits betaling van 10 fr.

Zoutleeuw pakt verder nog uit met enkele andere fraaie gebouwen o.m. het Stadhuis (1526) dat een mooie renaissance-pui bezit, een raadszaal met eiken gestoelten en boven de schoorsteen het blazoen van de « Leliekens uiten Dale » met het jaartal 1551 en de leuze van deze Rederijkerskamer : « Jonst voor const ». Naast het stadhuis is er de vroegere Lakenhalle, die stamt uit de tijd dat de lakennijverheid hier bloei en welvaart bracht. Ervoor, op het Marktplein, vindt men de beschermde monumentale pomp en het woonhuis de « Helespieghel » uit 1571.

Merkwaardig in dit oude stadje zijn nog de turfgroeven aan de oostelijke kant en de Kastelberg, een middeleeuwse verdedigingsheuvel waar men ook de kapel van de Ossenweg aantreft. Een belangrijke datum voor Zoutleeuw is Pinkstermaandag, waarop de gekende St. Leonardusprocessie uittrekt.

S.D.L.

GETUIGEN VAN DE "GROTE" OORLOG

Aan dit onderwerp wijdde Eli Balduck, uit Zonnebeke, brochure nr. 61 van de Vlaamse Toeristische Biblioteek. De militaire begraafplaatsen - Britse en Duitse - rond de « Ypres Salient » waar in de bloedige strijd van 1914-18 duizenden jonge levens verloren gingen, worden hier beschreven.

Schrijver toont het verschil in opvatting en aanleg aan tussen de Duitse dodenakkers enerzijds en die der Britten, Australiërs, Nieuw-Zeelanders enz. anderzijds.

Zo krijgen we de beschrijving van het immense Tyne Cot Cemetery en van andere dodensteden waarop het Cross of Sacrifice en de Stone of Remembrance en van de Menense Poort, Brits monument voor 54.896 vermisten... Daarnaast maken we kennis met de Duitse rustplaatsen waarop o.m. de prachtige beeldengroep van Emil Krieger en de beelden van de treurende vader en moeder, van Käthe Kollwitz.

Wie wil pelgrimeren naar de militaire dodenakkers in het gewest tussen Ieper, Diksmuide, Roeselare en Menen, bevelen wij brochure nr. 61 aan.

Losse nummers van de Vlaamse Toeristische Biblioteek zijn, zolang de voorraad strekt, te koop in al de V.T.B.-boekhandels tegen 13 fr. (14 fr. indien over de post moet worden toegezonden). Men kan daar ook inschrijven op een abonnement voor 12 achtereenvolgende afleveringen tegen 130 fr. (verzendingskosten inbegrepen).

SPECIALE PROPAGANDA — GROEPSHUWELIJKSREIS

NAAR DE COSTA BRAVA

10 DAGEN PER TREIN — VERTREK 18 SEPTEMBER.
Verblijf te CALELLA DE PALAFRUGELL in hotel 1ste klasse met volledig pension
Alle kamers met bad.
Bijwonen van een Spaanse flamenco-avond.
Forfaitaire reissom : slechts 4.595 Fr., alles inbegrepen.
Vraag ons uitgebreid programma.
INLICHTINGEN EN INSCHRIJVINGEN : V.T.B.-sekretariaat, St.-Jakobsmarkt 45, Antwerpen2; tel. : 03/31.09.95 ; kantoren te Brugge, Brussel, Gent, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende en St.-Niklaas, bij al onze vertegenwoordigers.

Wij sport
vlaams nationaal

het duel anquetil-poulidor in de tour 1966

Volgende dinsdag gaat de wereldberoemde Ronde van Frankrijk te Nancy voor de 53e maal van start.

Vooral in Frankrijk zelf en ook in Italië zal de belangstelling groot zijn.

De Franse rivalen Anquetil en Poulidor houden onze zuiderburen in spanning.

Deze twee renners zullen waarschijnlijk de sleutelfiguren zijn van de volgende « Tour », doch dat de winnaar onder hen zou schuilen is niet zo zeker.

Vorig jaar, toen Jacques Anquetil niet aan de ronde deelnam, geloofde iedereen rotsvast in de kansen van Raymond Poulidor.

Doch het was de voor de grote wielermassa schier onbekende Gimondi die in de tijdritten de bazis legde voor een even onverwachte als verrassende overwinning, nadat hij in 1964 weliswaar de Ronde van de Toekomst had gewonnen.

Poulidor, die in 1962 reeds derde eindige in de Ronde, 8e werd in 1963, 2e in 1964 na een adembenemend duel met Anquetil, moest tenslotte de duimen voor Tour-debutant Gimondi leggen. Poulidor had opnieuw blijk gegeven van enorme lichamelijke kracht, doch ook van gebrek aan koersdoorzicht.

Wie van deze twee toprenners heeft nu het meeste kans om op 14 juli met de [illegible] gele trui om de lenden de ereronde [illegible] af te leggen ?

Verwezenlijkt de Normandiër voor de zesde maal deze krachttoer ?

Indien hij na 14 ritten nog goed geplaatst is, wordt de 20 km lange tijdrit te Vals misschien de eerste grote krachtmeting tussen Anquetil en zijn rivalen. Maar dan moet Jacques het ook bolwerken in de drie zware Alpenritten tussen Briançon en Chamonix en dat zal hem op 32-jarige leeftijd wellicht niet meer zo gemakkelijk vallen.

Zoals altijd heeft Ray Poulidor «zijn» Ronde zorgvuldig voorbereid. Volgens Jean Bobet zal Poulidor dit jaar voordeel trekken uit drie zaken :

1e) een beter evenwicht voortspruitend uit de ondervinding die hij heeft opgedaan tijdens zijn 4 vorige eksperimenten;

2e) een parcours dat hem ligt en dat hem zal toelaten zijn aangeboren kwaliteiten tot het uiterste uit te buiten;

3e) een blakende gezondheid tengevolge van een veel lichter koersprogramma.

Volgens ex-renner en joernalist Jean Bobet — broer van de beroemde Louison — wordt « de Tour de France tenslotte ook nog gewonnen door een solied ploegwerk. Maar daar heeft de technische leider Antonin Magne waarschijnlijk aan gedacht ». Inderdaad ! Tonin Magne denkt daar trouwens altijd aan.

Met de ondervingrijke en onverslijtbare Cazala (32 jaar), de snelle Guy Ignolin (29), de klasrijke Ier Seamus Elliott (32) en jongere renners als Bellone (23) en onze landgenoot Swerts (23) is Raymond flink omringd.

In de Dauphiné Libéré gaf de forsgebouwde renner uit Masbarrant-Merignat trouwens blijk én van uitstekende fiziek én van koersintellekt.

Na een overwinning in de voorlaatste rit — tegen het uurwerk — werd Poulidor derde in de algemene rangschikking.

De leidende Spanjaarden Echevarria en Babica hadden in deze tijdrit echter waarschijnlijk té veel in hun krachtenarsenaal geput en toen insiders met de glimlach over de zoveelste misrekening van « Poupou » spraken, nam deze weerwraak op de lachers...

Op de laatste col van deze zware bergrit van de Dauphiné schudde hij voldoende tijdwinst uit zijn wielen en kuiten om deze rittenproef op zijn naam te schrijven.

Hij schijnt dus ditmaal wel biezonder goed gewapend om in zijn vijfde poging te slagen.

Na vier mislukkingen moet Poulidor in staat zijn de ongelooflijke lichaamskracht waarover hij beschikt, volledig in dienst te stellen van de hersenen. Dat Raymond wel degelijk over hersenen beschikt bewijst zijn zorgvuldige voorbereiding dit seizoen, dat hij volledig in funktie van de Ronde van Frankrijk heeft geplaatst.

Naar onze bescheiden mening wordt de Tour '66 een duel tussen Anquetil en Poulidor.

■ DE PLOEGEN

Anquetil beschikt over luitenanten als Aimar, Everaert, Stablinski, de Nederlander Den Hartog, de Spaanse berggeit Jimenez en onze landgenoot Bernard Van de Kerckhove.

Een biezonder homogeen geheel, dat in staat moet zijn op de vlakke én bergachtige gedeelten van de « Grande Boucle » baas Anquetil de moeilijkste ogenblikken te helpen doorbijten.

In de tijdritten zal de « patron » dan zelf wel de kastanjes uit het vuur halen.

Indien Adorni en Gimondi écht niet aan de start te Nancy verschijnen zal de Salvarini ploeg van Luciano Pezzi nog enkel op Durante, Fantinatto, Minièri en Pambianco kunnen rekenen om ritoverwinningen binnen te rijven.

Verder zullen de ambities van Pezzi wel niet meer reiken.

Van onze renners kunnen slechts Huysmans, Brands en Van Springel voor een prettige verrassing zorgen. De ritoverwinningen zijn een kluifje voor Sels, Lelangue, Willy Planckaert, Reybroek en... Van Looy. Altig, Janssen, Groussard en Nijdam zullen hierbij ijverige konkurrenten zijn.

Voor het overige zijn de Alpen en de Pyreneeën te hoog voor onze renners en de tijdritten te lang, het weer te heet in de vlakke ritten en te koud op de toppen van de cols, de wegen slecht en de vis vaak bedorven.

Maar verder is het eten niet zo kwaad en is er genoeg en de inrichters zorgden voor de beste hotels.

Wie haalt het ?

Wie is de gelukkige die bruingebrand met de palm zwaait in Parijs, getooid met de felbegeerde gele shirt ?

Te Nancy begint het en in de vrolijke lichtstad eindigt het.

Wat daartussen ligt is nog een geheim. Wordt het een boeiend spektakel of een saaie boel, een aangrijpend schouwspel met menselijke drama's of een oervervelende toeristische trip door Frankrijk ?

Het zoveelste avontuur begint en wij zullen het allemaal meebeleven, ondanks onszelf.

Dat is nu eenmaal de Tour de France.

C.T.

Een fraaie « jump » van wereldkampioen Joël Robert.

De Brit John Surtees won met meer dan een halve minuut voorsprong op de Oostenrijker Rindt de Grote Prijs van België te Francorchamps.

sportjes

Eigenlijk was het de h. Schwinte, die de finale van de Europabeker te Brussel had moeten leiden ! Doch sinds de onaangename avonturen van de heren Bois en vooral Barberan werd in de coulissen van de F.I.F.A. beslist géén Franse scheidsrechter aan te duiden.

Maar uiteindelijk dansten tweeentwintig voetballende finalisten toch naar het fluitje van een Fransman. De heer Schwinte blies te Glasgow inderdaad de ultieme wedstrijd om de Beker der Bekerwinnaars.

Leo Horn, Nederlands meestbekende fluitenier, gaat dit instrument aan de welbekende haak hangen.

Nog eenmaal floot hij een solo : ter gelegenheid van de wedstrijd TDW Centrum VVGA om het algemeen amateur kampioenschap van Amsterdam.

Tevoren hadden de Nederlandse semi-profs reeds afscheid genomen van de heer Horn in het Sportcentrum te Zeist, waar hij onderscheiden werd met de Ridderorde van de Gouden Bal ».

Vrolijk fluiten thans twee jonge Engelsen die 43 miljoen Bfr wonnen met de pronostiek !

Vanzelfsprekend hadden beide jongelui nog nooit een voetbal wedstrijd gezien...

C.T.

BOOMKWEKERIJEN
H. LAMBRECHTS P.v.b.a. · Dries 16, Beerzel (Antw.)
Telefoon : 015/41198 · **Bestuurder Jos Feyaerts**

TUINAANLEG
ONDERHOUD

Laan- en bosbomen, kanada's, sierdennen, rozen, sierstruiken, maasrotsen, alles voor de tuin.

KONSTRUKTIEWERKHUIZEN STOKOTA
Stookolietanks in alle afmetingen.
VERZORGDE AFWERKING.
GUNSTIGE PRIJZEN.
Tel. : Antwerpen 03/ 37 95 89.
Gent 09/ 26 49 41.
Dendermonde 052/ 470 60.

LEKEN GEVRAAGD VOOR MISSIEPOST IN KONGO

Zijn er in Vlaanderen nog 5 IDEALISTEN of KEIHARDE REALISTEN (dat is het zelfde) te vinden die voor een paar jaarkes willen komen werken ?

—

2 REGENTEN, 1 REGENTES, 1 VERPLEEGSTER en 1 SOCIALE ASSISTENTE.

—

Dringend ! Vertrek begin september van dit jaar...
Inlicht. : Missieklub, paters van de hh. harten, TREMELO (Br.).

ALLE VERZEKERINGEN
Tel. : (03)31.66.33 van 9-12 u. - 7-10 uur.

JAN GOOSSENS
VICTOR DRIESSENSSTRAAT 61
ANTWERPEN.

—

Stelt zijn kandidatuur bij alle Vlamingen voor elke verzekeringsvorm en schenkt aan alle jong-gehuwden gratis brand- en B.V. familiale (alle risico's tegen derden).

AUTO — MOTO NOG STEEDS AAN OUDE TARIEF.

GELD VANAF 3,25%

Loontrekkenden tot 100.000 F ; zelfstandigen, landbouwers tot 500.000 F.
Auto, grond, eigendom, tot 100 %.
Krediet, geen voorschot nodig.

20.000 = 60 x 376
50.000 = 60 x 940
100.000 = 60 x 1880
100.000 = 120 x 990

Telef. : 03/35.98.85, tot 21 uur of schr. F.B. Bisschoppenhoflaan 69 te Deurne-Antwerpen. — Ik kom thuis.

Voor 't leggen van vloeren — plaatsen van faïence in keukens en badkamers

—

Sierschouwen,
sierbogen
en open haarden
alsook
kleine breekwerken.

—

BEIRENS RENE
Lenaertstraat 51,
BRUSTEM.
Tel. : (011) 735 19.

St.-Martens-Bodegem
WELGELEGEN CAFE TE HUUR.

—

Lokaal VU -
Duivenlokaal.

—

FIRMA HELLINCKX & ZONEN
Stationsstraat 42,
St.-Martens-Bodegem.
Telefoon : 52.10.93.

DORTMUNDER
Thierbrauhof I te Leuven.

Alle zater- en zondagen
Opper Beieren orkest.
Stemming - plezier.
Alle dagen, 's middags en 's avonds beste keuken, niet duur.
Vanaf 's morgens tot 's nachts koud buffet en koffie.
Bijzonder ingericht voor groepsreizen scholen enz...
Parking voor honderden autobussen en auto's.
Alles prima verzorgd en goedkoop.

DORTMUNDER
Thierbrauhof II
Groenplaats 33 te Antwerpen

prima koud buffet.
Open dag en nacht.
Zalen voor vergaderingen, enz.

DORT-BIERKELDER
Oude Markt 22 Leuven.
Schoonste bierkelder van het land.

■

Niet vergeten dat men in de drie lokalen de echte Dortmunder Thierbrau drinkt met de 2 Hertjes.

DORT THIERBRAUHOF III
langs autosnelweg Antwerpen-Aken, Tessenderlo.

DORT THIERBRAUHOF IV
Autosnelweg Aalst.
Café-rest (1000 pl.)
Ruime parkeergelegenheid.

SCHUIMRUBBERMATRASSEN
met
Gebreveteerde
bedekkingslagen
RESSORTMATRASSEN
(Brevet 529768)
met
Gebreveteerde karkassen

fabrieken
"STAR"

(Brevet 512767)
TE ZELE (O.VL.)
GEWATTEERDE BEDSPREIEN
WOLLEN DEKENS
Tel. (052) 44641 en 44642.
Indien U geen verkoper in uw omtrek kent stuur ons een kaartje en we zenden U het adres van de dichts bijgelegen verkoper Star Zele

---

HERMES SCHOOL 54 Zuidlaan

211 M Lemonnierlaan
Tel 11.00.33.
Brussel.

★

VOLLEDIGE
SEKRETARIAAT-
KURSUS IN 2 JAAR.

★

Sténo- en
daktylografie
in vier talen.
Boekhouden.
Sociale wetgeving.
Moderne talen.
Handels
correspondentie.

★

Dag en avondlessen.
De school waar Vlamingen zich thuis voelen.

★

Beter en voordeliger.

VOOR ALLE ONROERENDE VERHANDELINGEN IN BINNEN- EN BUITENLAND :

RUDI VAN DER PAAL
Jan Van Rijswijcklaan 62,
ANTWERPEN
Telefoon : 03/38.91.24.

WAARDE
1000 - FR. bij
aankoop van een
WENTELPOORT
type ALUGA

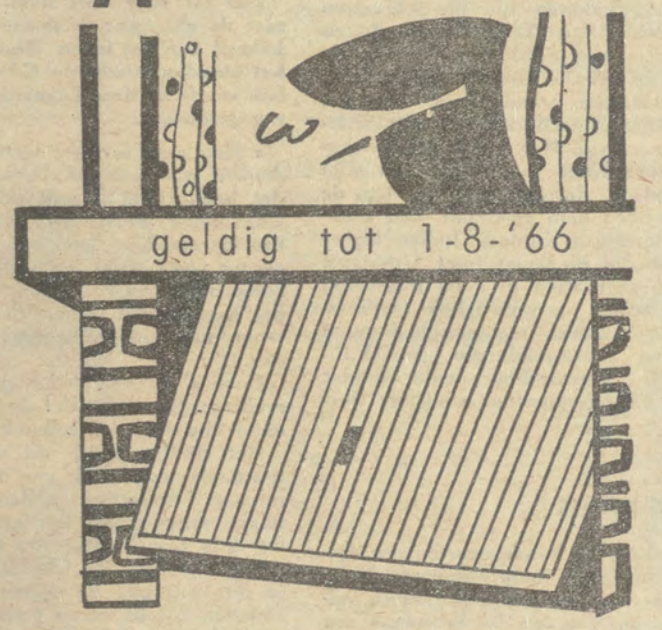

Standaarduitvoering
Poort gans in aluminium. Omlijsting in gephosfateerde staalplaat.
Zeer lichte bediening.
Automatische sluiting.
Voordelige prijzen.

BREVET 23098

JEURCLOO
A. JEURISSEN - CLOOSTERMANS & ZONEN
ZONHOVEN
Weierstraat, 2 — Tel. 011/132.31 & 132.36
VERTEGENWOORDIGER GEVRAAGD VOOR NOORDER KEMPEN EN HET OOSTELIJK GEDEELTE DER PROVINCIE ANTWERPEN.

persspiegel

Deze week bleven de perskommentaren nog steeds in het teken staan van de NAVO-problemen met in de meeste kranten een meer dan gewone anti-tendenz wat betreft de vestiging van het NAVO-hoofdkwartier in ons land. « Erzatz-bom bij Vanderpoorten » blokletterde de Gazet van Antwerpen, maar niet alleen daarom stond de Lierse minister deze week in het nieuws. Uittreksels uit enkele vreemde kranten tonen ons hoe de Vlamingen en hun strijd zowat overal kopij aan de redakties blijven leveren. En wie zich ook in onze persspiegel wist te wringen is Jos De Saeger, maar met minder publicitair effekt dan waarop hij gewoonlijk aast.

LA CITE

Het Waalse A.C.W.-blad is niet te spreken over de manier waarop de regering het parlement behandeld heeft in de zaak van de NATO-vestiging. Akkoord, behalve met hun veronderstelling dat de regering er wel eens zou kunnen over vallen.

« Wij hebben het geschreven : door openlijk haar inzicht te kennen te geven Shape in België te herbergen, heeft de regering weinig achting betoond voor het parlement. Voor haar vooruitlopen op het besluit van de beide Kamers zou zij kunnen aanvoeren dat een ongunstige stemming wel onwaarschijnlijk is.

Aangenomen zelfs dat dit waar is, moet dan toch worden vastgesteld dat de spelregels niet werden gevolgd.

En mocht, in tegenstelling met de gissingen van het huidige ogenblik, het Parlement de regering niet volgen, dan zou niets anders overblijven dan ontslag te nemen. Men zou dan — en dit is eerder ongewoon bij ons — een regering zien vallen op een kwestie van buitenlands beleid. »

DE STANDAARD

Troch is ook niet geestdriftig over het regeringsplan. Hij ziet het echter in de vredebrengende rol van de kleine landen, wat voor België nu wel erg moeilijk wordt.

« Maar ook indien men aanvaardt dat dit lidmaatschap voordelen biedt en daarom gewenst is, rest de vraag of men, als kleine en uiteraard vredelievende natie, niet een grotere inspanning zou moeten doen om de struktuur van de klub te helpen wijzigen.

We bevinden ons vandaag in een heel andere internationale situatie dan die welke bestond op het ogenblik dat het Atlantisch pakt tot stand kwam. Het risico op een aanval uit het oosten is minimaal. De kansen op het bewerken van een toenadering tot Oost-Europa zijn gevoelig gestegen. Men moet in dit verband betreuren dat er van de zijde der Belgische diplomatie geen krachtiger initiatieven worden ontwikkeld om de « ouverture naar het oosten » in de schoot van de alliantie een grotere kans te geven. »

Nadat Omer Eichmann van Diest reeds had gedreigd dat, o gruwel in zijn mond, « de regering wel eens zou kunnen vallen over de (niet bestaande) taalkwestie » redeneert ook Manu Ruys in die richting.

« En dan waren er ook de taalwetten, met hun toepassingsbesluiten die als schimmen in de uithoeken van Binnenlandse Zaken rondwaren maar nog steeds, drie jaren na de wet, geen vaste gestalte konden krijgen. Herman Vanderpoorten beloofde nog eens dat zij spoedig zullen verschijnen. Als alle adviezen zijn ingewonnen. Het begint een gevaarlijk spelletje te worden voor de minister. Zijn pirouettes tijdens de interpellaties van de Volksunie hebben hem geschaad. Zijn reputatie van flamingant wankelt. Indien hij er niet heel spoedig in slaagt (met Grootjans trouwens) de taalwetten te doen toepassen, zou hij het, reeds voorwaardelijke, vertrouwen van dé Vlaamse rechterzijde kunnen verspelen. Een rechterzijde die de C.V.P.-P.V.V.-formule aanvaardde, mede omdat mannen als Vanderpoorten minister werden... »

DE RODE VAAN

Na het knaltuig bij Vanderpoorten zou dergelijk proza dat in de Rode Vaan verscheen, enkele dagen voor de gewraakte knal, volstaan hebben om van Jan De Brouwere een nieuwe Van der Lubbe te maken moest Van Audenhove zoveel te zeggen hebben als de nazis op het ogenblik van de Reichstagbrand.

« Een man die met vuur speelt is minister Vanderpoorten. Hij verdedigt door dik en dun zijn rijkswachters, wat ze ook uitvoeren. Durft iemand het aan, de heren het kritische vuur aan de schenen te leggen — waar ons na Zwartberg en Leuven zacht gezegd wel enige redenen voor lijken te bestaan — dan komt hij zich op de Kamertribune tot humorist ontpoppen, of haalt hij alle juridische handigheidjes bij elkaar die tot de baliepraktijken behoren. Kort en goed, een vlijtige rijkswachtluitenant die zich zo de hand boven het hoofd gehouden weet, zal geen redenen hebben om zijn manschappen tot meer respekt voor lijf en leden van de manifesterende openbare mening aan te porren. En niet alleen de luitenants, dat spreekt...

We herhalen aan het adres van minister Vanderpoorten, en aan zijn kollega van justitie : zij spelen met vuur. Ze zouden de eerste excellenties niet zijn, die door rijkswachtersuitbundigheid per carambole — of per boemerang, voor wie op het biljartlaken minder thuis is... — de subietelijke politieke dood werden aangedaan. Vanderpoorten en de andere VDB-boy's willen de « extremisten » van straat. Extremisten, dat betekent in hun ogen zoveel als lui die het niet eens zijn met mijnsluitingen, Hertoginnedal, aartsbisschoppelijke Führerbefehle, antistakingswetten en dies meer. En dat worden er met de dag meer in dit land ! De rijkswacht krijgt daarom navenant ook meer te doen : de lui in donkerblauwe battle-dress, de gelijkgetinte jeeps en waterkanonnen beginnen elke maand weer wat meer tot het dagelijkse stratenbeeld te behoren. In zo'n klimaat van stijgende spanning soldatenmoppen komen tappen in het Parlement, of het licht van de zon loochenen en beweren dat te Zwartberg en te Leuven helemaal niets erg gebeurde, is daarom zéér gevaarlijk. Ook voor ministers ! Er zijn meer van die tribunehelden, die sindsdien het zure brood der vergetelheid eten... »

IRISH INDEPENDENT

Dit vooraanstaande blad uit Dublin wijdde deze week een zeer ruime bijdrage aan onze binnenlandse toestanden. Volgens deze Ierse specialisten in dinamietladingen ligt er springstof onder de eenheid van de C.V.P.

« Als de Vlamingen op hun stuk blijven wat hun eisen betreft rond de Katolieke universiteit van Leuven, zou dit kunnen leiden tot de splitsing van de katolieke partij en tot de val van de regering waarvan deze partij de voornaamste stut is.

Daar is geen twijfel meer mogelijk over wat de Vlamingen willen en er zijn weinig recente voorbeelden dat ze niet wonnen wat ze wilden. »

Dat laatste is wat te optimistisch bekeken, maar voor het overige had dit Ierse blad een zeer objektieve kijk op onze toestanden.

HET BELANG VAN LIMBURG

Dat tot voor kort mee begon te voozen, met de algemeen Vlaamse opinie, is nu fel bakzeil aan het halen. Beste barometer over het standpunt van de C.V.P.-leiding. Verroken wordt uit deze Leynenhoek al flink in de rug geschoten.

« Men mag van het wetsvoorstel-Verroken denken wat men wil. Persoonlijk menen wij dat het strijdig is met de statuten van de Christelijke Volkspartij, dat het strijdig is met de grondwet op taalgebied door de regering voorgesteld, en strijdig ook met het compromis van 1963. Daar komt nog bij dat het wetsvoorstel zeker defectuasiteiten vertoont, die door indieners zelf erkend werden.

Doch al deze objecties, gefundeerd of niet, rechtvaardigen niet dat de parlementaire behandeling zou tegengehouden worden.

Het conflict rond dit wetsvoorstel toont nogmaals aan dat de ene afgrond de andere inroept. Elke openbare daad maakt een publieke reactie mogelijk en nodigt zelfs uit tot deze reactie. Het zou daarom beter geweest zijn, dat de franstalige gemeenschap in dit land niet werd uitgedaagd door een voorstel, dat in wezen gefundeerd kan heten doch dat door de franstalige groep als een openlijke uitdaging wordt aangevoeld. »

LE MONDE

Dit Franse blad interesseert zich de laatste tijd zeer fel aan de gebeurtenissen bij « les petits Belges ». In een inleidend stuk over de Waals-Vlaamse verhoudingen worden enkele behartenswaardige dingen gezegd over de psichologie van de twee vijandige broeders.

« Lid van een volk dat lange tijd verwaarloosd en miskend werd — hij noemt het « verdrukt » — wil de Vlaming zich voortaan openbaren en in de loop van die wedergeboorte, gevaarlijke en moeilijke periode, is hij wel voornemens de aankomende generaties voor alle vreemde invloeden te behoeden. Welteverstaan is de invloed die de Vlamingen het meest vrezen omdat het deze is die meer dan een eeuw hun land heeft beheerst, de Franse. Zeker, zij koesteren geen enkele vijandschap tegenover de Fransen die zij steeds wel ontvangen, noch ten opzichte hunner Waalse landgenoten maar zij hebben een onbeperkt wantrouwen waar het gaat om de franstaligen die in Vlaanderen wonen. Het bestaan ook van een stad, ten noorden van de taalgrens, als Brussel waar amper nog 16 t. h. van de kinderen de Vlaamse scholen bezoeken, stemt ze bitter en lijkt hen onduldbaar...

Welnu, het uitdeinen zelf van de Vlaamse beweging leidt deze gaandeweg in richtingen waar zij rechtstreeks in botsing komt met de franstalige Belgen. Men heeft, hun protest ten spijt, enkele gemeenten van de provincie Luik bij het Vlaamse land gevoegd. Men wil uit Leuven de tienduizend Waalse en Brusselse studenten die aan de universiteit studeren, verwijderen. Tegenover Brussel worden de eisen steeds veelvuldiger omdat zij, als hoofdstad van het land, niet afzijdig kan blijven van de Vlaamse hernieuwing. Iedereen vraagt zich dan ook af tot waar de eisen zullen gaan die, onder de stuwkracht van een interne logika, steeds ruimer en geweldiger worden in de mate zelf waarin zij erkend worden en eraan voldaan wordt. »

LE MATIN

Was het Parijse blad Le Monde (De Wereld) blijkbaar niet slecht ingelicht over de gevoeligheden in Vlaanderen, dan is dit niet het geval bij dit blad Le Matin — vrij vertaald « De Maan » — want men zou werkelijk denken met maanbewoners te doen te hebben als men deze Antwerpse franskiljons over het probleem Leuven ziet zwammen.

« Leuven was in Vlaanderen samen met Brussel de laatste vesting van de eenheid. En daar deze vesting onneembaar scheen omdat zij door pauselijke zouaven in toog werd verdedigd, steunde men op haar zoals op een symbool. De vesting is omsingeld, ondermijnd. Willen zij met haar niet de lucht invliegen, dan moeten de pauselijke zouaven heengaan, zich met krijgsmanseer op het Waalse grondgebied terugtrekken.

De weg op Brussel is vrij. Alles laat voorzien dat men zich van huis tot huis zal verdedigen. Maar indien die politiek van wijken en achteruittrekken niet ophoudt, dan moet men zich geen begoochelingen maken. Brussel zal van binnenuit door infiltratie worden ingenomen. Rendez-vous in het jaar 2.000. En wij zien werkelijk niet in waarom de Vlamingen op hun lauweren zouden gaan rusten. Want het schijnt evident dat wanneer zij niet meer met 59 t. h. maar met 70 t. h. zijn, zij zich in België meer thuis gaan gevoelen in de mate dat gans België voor hen openstaat en dat het Vlaams, van Doornik tot Visé en van Waterloo tot in het diepste van de Ardennen, tot in het Franse grensgebied, de eerste nationale taal zal zijn. »

HET VOLK

Al stond het dan slechts tussen de «echos», het stukje dat we hier afdrukken uit Het Volk trok de aandacht van de politieke waarnemers. Joseph De Saeger wordt door zijn broeders van het A.C.V. verloochend. Voor ons part mogen ze hem aan de Egyptenaren verkopen, na de openbaring die Het Volk hier doet.

« Overdrijft minister De Saeger niet in zijn bezorgdheid voor de Route de Wallonie ?

De vraag mag worden gesteld.

Zoals de begroting van Openbare Werken momenteel wordt besteed, kan worden beweerd dat de minister van Openbare Werken absolute prioriteit verleent aan de aanleg van de Route de Wallonie.

Minister Bohy, een voorganger van de Vlaming De Saeger op het kabinet van Openbare Werken, bedeelde de Waalse autostrade 135 miljoen per maand toe. Minister De Saeger is evenwel vrijgeviger : hij legde in 10 maand tijd ongeveer 272 miljoen per maand vast voor dit werk, dat is meer dan het dubbele dan onder de Waal Bohy. De vooruitzichten voor de Waalse belanghebbenden zijn echter nog gunstiger : tot einde 1966 zal er maandelijks 400 miljoen worden geinvesteerd voor het project.

De helft van de kredieten van het Wegenfonds gaan naar de Route de Wallonie. De andere helft wordt gebruikt voor de aanleg en verbetering van wegen in het gehele land. Voor de E-3 is daarenboven een andere regeling voorzien.

In dit verband mag men echter wel de vraag opwerpen : was er niet beslist dat de afwerking van beide autowegen paralleel zou geschieden ?

Voor de Route de Wallonie werden meer dan 10 miljard vastgelegd. Voor de E-3 bedraagt dit 6,5 miljard. Voor de Route de Wallonie zijn de kredieten reeds voorzien. Voor de E-3 moet een beroep gedaan worden gedaan op het publiek om de lening te onderschrijven.

De handigheid van minister De Saeger kennend, volgt er op dit nieuwtje wel een vlotte verklaring die alles weer in de plooien strijkt.

Maar cijfers liegen niet... »

W. Luyten.

GELDSCHIETERS

Particulier vraagt op zijn eigendom 2e rang hypotheek. Ik geef 9 % interest.
Schrijven letters D 46 gazet.

PERZISCHE TAPIJTEN
FA L. LUYTEN
Trooststraat 12
(Gemeenteplein)
Edegem. Tel. 03/53.05.71

MEUBELSYSTEEM

Klassiek van lijn en toch modern - dàt is Royal. Het Royal meubelsysteem harmonieert met elke meubelstijl. Plaats uw boeken en uw bloemen, uw glaswerk en uw TV in een meubelwand van Royal. Uw huis wordt er rijker van! U kunt Royal zien bij:

ANTVERPIA MEUBELEN
St Gummarusstraat 28 - 30 - 32 - 34 — ANTWERPEN.
TELEFOON : 32.94.77.
Geen bijhuizen — De modernste toonzalen van de stad.
Auto gratis voltanken voor alle kopers van eet- of slaapkamer of salon.

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

ANTWERPEN

Antwerpen-stad

KOLPORTAGES

Iedere zaterdag met het blad « Wij » en « De Schelde ». Vertrek lokaal « Tyrol », Nationalestr. 22 om 15 uur.

DIENSTBETOON

Met V.U. geen problemen wanneer u ze tijdig voorlegt op het vast secretariaat der afd., Frankrijklei 8, toegankelijk alle werkdagen van 13 tot 17 uur, donderdag tot 19 uur 30, zaterdag gesloten. Tel. 32.81.01.

Senator Ballet houdt zitdag op maandag 20 juni te 18 uur 30 tot 19 uur 30 bij hem aan huis, Jan van Rijswijcklaan 74, Antwerpen, of telefonische afspraak nr 38.05.77.

STEUN

Voor meer propaganda in uw afd. stort maandelijks een kleine bijdrage op het postrek. 6162.45 van penningm. Walscharts R.,, Antwerpen.

BESTUURSVERKIEZING

Buiten de reeds vorige week meegedeelde funkties werden aangesteld voor de propaganda :

De Laet Fr., Kruishofstr. 16; Van Bruggen Nic., Kte Gasthuisstr. 14; Vermeulen Luc, Kruikstr. 9; en als coördinator van dit propagandakomitee : Bergers, St. Jansvliet 19.

KOMENDE MANIFESTATIES

Kolportage met « Wij » en « De Schelde », vergezeld van radio-wagen in het gebied Luchtal op zondag 10 juli. Bijeenkomst lokaal Tijl, Bredabaan 298, Merksem (over oude kerk).

Grote voorlichtingsvergadering voor alle leden van afd. Antw. stad — Linker Oever — Polder. Op woensdag 29 juni 20 uur 30, lokaal Peter Benoit, in aanwezigheid van alle Antw. mandatarissen. Spreker: volksvertegenwoordiger Schiltz over het onderwerp planning en samenwerking de kracht van de Volksunie.

SUID-AFRIKAANSE BRAAIVLEIS

Het Algemeen Nederlands Suid-Afrikaans Vlaams Verbond (Ansav), richt op zaterdag 2 juli een « Suid Afrikaanse Braaivleis » in. Dit is een tipisch afrikaanse ontspanningsavond waarop geroosterd vlees wordt aangeboden. Dit vlees wordt trouwens ter plaatse op open vuren klaargemaakt. Een en ander zal gepaard gaan met een diavoorstelling, een voordracht en een choreografische voorstelling door Zuid-Afrikaanse aanwezigen. Deze braaivleis heeft plaats op de Antwerpse Linkeroever (borden zullen de juiste plaats aanduiden); begin te 17 uur; toegang 20 fr., een portie braaivleis inbegrepen. Verdere inlichtingen : Ansav, Postbus 11, Antwerpen 20, telefoon 03-35.70.00.

Berlaar

VLAAMSE KRING

De Vlaamse Kring nodigt u uit op de Gudensporenviering, zaterdag 2 juli, zaal Rubens.

Optreden St. Pietersfanfare, Beerzels gemengd koor.

Feestrede : volksvertegenwoordiger Anciaux.

Daarna gezellig samenzijn. Begin 20 uur.

Deurne

VOOR DE VOER

Op 18 juni werden in gans Wallonië geldinzamelingen gehouden om de Waalse aktie in de Voerstreek te steunen.

Het Vlaams Steun- en Aktiekomitee heeft dan ook besloten een aktie te voeren ter ondersteuning van de Vlamingen in de Voer.

Er zal geld ingezameld worden om over te gaan tot :

1. De oprichting van een moderne Vlaamse bibliotheek in de Voerstreek die, bij middel van een bibliobus, gans de streek zal bestrijken.

2. Het oprichten van Vlaamse schoolbibliotheken.

3. Het verlenen van steun aan Vlaamse groeperingen in de Voer.

4. Het voeren van een kampagne ter bevordering van het toerisme in de Voerstreek.

Steun kan op volgende wijze gegeven worden :

Stort op P.R. 161.64 van Kredietbank « Venneborg » met de vermelding « Voor rekening 959 van V.S.A.K. ».

Opzenden onder gesloten omslag naar : V.S.A.K. - Gen. Slingeneyerlaan 117, Deurne (Antw.).

Boeken dienen opgezonden naar : V.S.A.K. - Gen. Slingeneyerlaan 117, Deurne (Antw.).

Hoboken

11 JULI IN HOBOKEN

Het past dat ook in de gemeente Hoboken op 11 juli menig Leeuwtje zal wapperen. Daarom heeft het bestuur van onze afdeling besloten, ook dit jaar weer een vlaggenverkoop op touw te zetten. Bij al de bestuursleden van de VU afdeling Hoboken, kan men inlichtingen verkrijgen aangaande prijs en afmetingen van deze fraaie Leeuwenvlaggen. Haast U, want het aantal is beperkt.

BELANGRIJK BERICHT

In tegenstelling met de vermelding in vorige aankondigingen, vindt de algemene vergadering van de Volksunie afdeling Hoboken, niet plaats op 17 juni, doch wel op woensdag 22 juni. Wij vragen leden en sympathisanten te zorgen voor een flinke aanwezigheid want niemand minder dan Mr. Schiltz zal ons komen spreken over de huidige politieke toestand.

Let dus wel op : woensdag 22 juni om 8 uur in de zaal Breughel, Kioskplaats.

Hove

De Vlaamse Volksbeweging - Hove richt, samen met het Davidsfonds, een voorlichtingsavond in over het probleem der Universiteit van Leuven op dinsdag 21 juni te 20 uur 30 in het lokaal « Reinaert », Mortselse steenweg 21, Hove.

Mr. Frans Baert, voorzitter van het coördinatiecomité van de Aktie voor Leuven, zal er het woord voeren. Aanbevolen aan onze leden en simpathisanten !

Kapellen

Onze propagandaploeg zal voor de verlofperiode een laatste kolportage houden op zondag 19 juni te Kapellenbos. We hopen dat al onze helpers op post zijn. Bijeenkomst bij de Heer V. Lenaert, Bevrijdingslei 29, te Kapellen om 10 uur.

Mechelen

Senator Wim Jorissen is van Brussel naar Mechelen verhuisd. Zijn adres luidt thans : Astridlaan 80, Mechelen.

Zijn telefoonnummer is voortaan (015)19994.

Mortsel

REIS NAAR VLISSINGEN

Reisgezelschap « Tijl » onderneemt op zondag 26 juni een één-daagse boottocht naar Vlissingen. Vertrek aan de steiger « Flandria » te 9 uur en terugkomst te 21 uur.

Ook niet-leden van het gezelschap kunnen aan deze reis deelnemen mits betaling van 150 fr.

Inlichtingen en inschrijvingen in Vlaams Huis « Tijl », Antwerpsestraat, Mortsel.

Wilrijk

BEVLAGGINGSAKTIE 11 JULI

Op 11 juli a.s. hangen al onze mensen « de beest » uit. Zij die nog geen leeuwevlag bezitten kunnen er een bestellen in het Vlaams huis « Lange Wapper » of bij onze voorzitter Ir. R. Van den Bossche, Doornstraat 24, tel. 37.21.84.

Onze leeuwevlaggen zijn uitgevoerd op drie verschillende afmetingen : 50 cm. x 70 cm.; 70 cm. x 100 cm.; 100 cm. x 150 cm. In wol met franjes kosten zij respektievelijk 80 fr., 160 fr. en 350 fr. In nylon met franjes komen zij respektievelijk op 100 fr., 180 fr. en 400 fr. Bij de bestelling mag men niet vergeten mede te delen of de vlag aan een stok zal gehesen worden of uit een raam gedrapeerd. Deze inlichting is nodig voor het aannaaien van de ringen.

ZOEKERTJES

Katholiek leraarsgezin omgeving Antwerpen geeft kost, inwoon en geleide studie aan jongens eerste of vijfde leerjaar L.O. of gelijk welke klas Moderne Humaniora. School op 2 min.
Inlichtingen telefoon 03-513469.

Ben als topverkoper prima ingewerkt in 400 gespecialiseerde kinder — en-of textielzaken in Antwerpen - Limburg en N.O. Brabant. Wens niet langer slaaf te blijven van een franskiljonse holding.
Aanbiedingen bureel blad onder D47.

Jong leraarsgezin wonende op 100 m. van de zee te Raversijde-Middelkerke, wenst, tegen vergoeding, gedurende de zomermaanden enkele kinderen tussen 4 en 11 jaar op te nemen. Voor inlichtingen : tel. 059-729.40.

Zoek betrekking als vertegenwoordiger (event. depothouder). Oud 39 jaar. Bezit personenwagen. Woonachtig omgeving Beringen (Limb.).

Werkvrouw gevraagd, drie halve dagen in de week. Brusselstraat 32, Antwerpen, tel. 379478.

Mod. app. te huur juli en sept. Liv., 3slpk., badk. voor 8 tot 10 pers. Zeedijk Raversijde - Middelkerke. Tel. 059-78114.

PARFUM.
U ruikt graag parfum, meld ons uw geliefkoosde bloemengeur en U ontvangt gratis een staalflesje (adres niet vergeten) **MILADY, P.B. 403 - Antwerpen.**

WIJ vlaams nationaal

Hoofdredakteur
T. van Overstraeten.
Redaktiesekretaris :
S. de Lie.
Alle briefwisseling voor redaktie naar
Rotatyp, Sylv. Dupuisl., 110 Brus. 7. - Tel. 23.11.98
Beheer :
Maurice Lemonnierl. 82 Brussel I. - Tel. : 11.82.16.
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.
Jaarabonnement : 280 F.
Halfjaarlijks : 160 F.
Driemaandelijks : 90 F.
Abonnement buitenland : 450 F.
Steunabonnement : 750 F. (minimum).
Losse nummers 8 F.
Alle stortingen voor het blad op postrekening : 17 1139 « WIJ » - Vlaams-nationaal weekblad.

Verantw. uitg. Mr. F. Van der Elst, Beizegemstraat 20 Brussel 12.

ERLAU TUINMEUBELEN
Niet duur - wel handig (nooit schilderen).
Alleen-invoerder :
DEMEYERE
Kortrijkstraat
INGELMUNSTER.

Aanbevolen Huizen

HERBERGEN

Bezoek « De veerman »
te St-Amands a.d. Schelde.
Mosselen - Paling
Uitbater : Jan Brugmans.

Geniet van de lekkere koffie « De Olifant » in het Vlaams Huis **« PETER BENOIT »**
Frankrijklei 8 - Antwerpen

BIEREN ATLAS
Alle specialiteiten
Fruitsap Pufri
CARPENTIER
Guido Gezellestraat 39
ZWIJNDRECHT. T. 52.70.70

BOUWEN · WONEN

De specialist der standaarddeuren
J. LEEMANS, Deurne z.
Van Havrelei 70 T. : 35.63.17
Agent : De Coene - Kortrijk

HOTEL - RESTAURANT

BLANKENBERGE
« Rubenshof »
Weststr. 79. - T. : (050)41571
Lokaal Volksunie
Kamers-pension.

« Vlaams Huis » Knokke
Kamers - vol pension - gezellige sfeer.
Vermindering voor groepen.
Elisabethl. 105 Tel. 632.70.

UURWERK · JUWELEN

bij de meester uurwerkmaker
SLAETS
Dewinterstr. 11 - Oudergem
T. 72.45.43 Terminus tr. 35.
10 % korting v. leden V.U.

PLASTIEK

F Parquin en R. Van Aerschot P.v.b.a
Lg Lobroekstraat 44
ANTWERPEN.
Telefoon 03/36.16.47.
Kuipen en stapelbakken voor pekel, diepvries, verpakking, stockering.
Polyethyleen : zakken, vellen en folie op rol.
RAADPLEEG ONS.

"BABYLON, ZWIGEN GI..."

(Van Acker tot een luidruchtig Kamerlid)

In 1940 reeds was het duidelijk dat Achille van Acker op Orde was gesteld ; zowel bij de hand- als bij de geestesarbeiders...

Wie baas is in eigen huis hijst op 11 juli '66 de Leeuw. Van 't Brugse Pandreitje tot Zwartberg moet de Vlaamse vlag het straatbeeld domineren.
Wordt er in uw straat al met de Leeuw gevlagd ? U moet er de eerste en desnoods de enige zijn !

Vraag de folder '66 met alle inlichtingen over de vlaggen :

NATIONALE BEVLAGGINGSAKTIE
Waterstraat 133
SINT-AMANDSBERG — Telefoon : 09/51 15 83.

1. bedrukte vlaggen (alleen met klassieke leeuw)	katoen	wollanyl
1,5 m. x 1,5 m	310 fr.	430 fr.
2 m. x 2 m.	530 fr.	750 fr.

2. geborduurde vlaggen (klassieke en moderne leeuw)	nylon	wollanyl
1 m. x 1 m.	460 fr.	495 fr.
1,45 m x 1,5 m.	880 fr.	925 fr.
1,45 m. x 2 m.	990 fr.	1 015 fr.
2 m. x 2 m.	1 430 fr.	1 595 fr.
2,5 m. x 3 m.	2 420 fr.	2 640 fr.
3 m. x 3 m.	2 750 fr.	2 970 fr.
4 m. x 2,4 m.	3 740 fr.	3 960 fr.
4 m x 4 m	4 290 fr	4 620 fr.

3. geborduurde wimpels (klassieke en moderne leeuw)	nylon	wollanyl
1 m x 2,5 m (met lussen)	900 fr.	990 fr
1 m x 2,5 m (met sloof)	850 fr.	935 fr

wollen franjes aan drie zijden : 15 fr. per m.
nylon franjes aan drie zijden : 45 fr. per m.

1 U betaalt, na ontvangst van de vlag, aan de firma die u de vlag mét de rekening toestuurde. De vlag wordt dus niet onder rembours gezonden

2 Vergeet niet op te geven a. of uw vlag aan een mast wordt gehesen of uit een raam gedrapeerd b. of u, wanneer u een geborduurde vlag bestelt, 'n moderne of 'n klassieke leeuwefiguur wenst.

3 Bij de bedrukte vlaggen is de moderne leeuwefiguur niet verkrijgbaar.
Geborduurde provincie en verenigingsvlaggen kunnen op alle formaten worden gemaakt.
Vraag een offerte.

4 De verzendingskosten zijn niet begrepen in de opgegeven prijzen. Voor katoenen vlaggen en voor bestellingen van 10 en meer vlaggen worden ze niet aangerekend.

bewegingsWIJzer
vlaams nationaal

BRABANT

Aarschot

Op zaterdag 18 juni om 8 uur 's avonds, in zaal Florida (Nest Sterckx), Leuvensestraat te Aarschot, eerste grote voorlichtings- en debatavond ingericht door de Vlaamse Volksbeweging arr. Leuven, onder het motto : Leuven Vlaams !

Het probleem Leuven zal er in al zijn aspecten behandeld worden door : de h. R. Vandezande dr. jur., voorzitter van het Vlaams Verbond voor Overheidspersoneel (V.V.O.); de h. P. Daels dr. jur., algemeen voorzitter V.V.B.; inleider is de h. Willy Ottoy, algemeen raadslid V.V.B.

Brussel

Het Brabants Guldensporenzangfeest 1966 heeft plaats op zondag 3 juli e.k. te 16 uur (stipt) in de grote Magdalenazaal, Duquesnoystr. 14 te Brussel (nabij het centraal station).

Voor meer inlichtingen kan men zich steeds tot het sekretariaat van het ANZ-Brabant, Kruisdagenlaan 13, te Brussel 4, wenden.

VERGADERING

De arrondissementsraad vergadert op zaterdag 25 dezer te 15 uur in de zaal « Waltra », Arduinkaai, te Brussel.

PROGRAMMA VOOR 1966

Onder voorbehoud van het vereiste ledenaantal en van de zekerheid over een aktief bestuur te beschikken, hebben de betrokken kantonale gevolmachtigden zich ertoe verbonden volgende afdelingen op te richten voor 31.12.1966.

Zellik in het kanton Anderlecht; Groot-Bijgaarden in het kanton Anderlecht; Oudergem in het kanton Elsene; Beert in het kanton Halle; Vorst - St. Gillis in het kanton St. Gillis; Ganshoren - Koekelberg in het kanton St. Jans-Molenbeek; St. Joost-ten-Node in het gelijknamig kanton; Leerbeek in het kanton St. Kwintens-Lennik; Eppegem in het kanton Vilvoorde; Humbeek in het kanton Wolvertem.

Bij de stichtingsvergadering van de afdelingen zal bepaald worden welke gemeenten deel uitmaken van het afdelingsgebied.

Boortmeerbeek

Op 9 juli 1966, wordt een 11 juli viering gehouden in de zaal Movri. Hanswijkstraat, Boortmeerbeek onder voorschittersschap van dhr. A. Segers met als feestredenaar dr Vic Anciaux en opgeluisterd door het orkest Peter Philips.

Iedereen is hartelijk welkom. Ruime parkeergelegenheid op het dorpsplein rond de kerk.

Landen

De Oberbayernfeesten ter opening van de Guldensporenviering te Landen, kenden tot nu toe niet de belangstelling die nodig is om in de toekomst stand te kunnen houden. Als oorzaak hiervan noemen wij de tegenwerking van plaatselijke overheid alsmede de sterke druk van de franskiljonse kliek van Landen op de plaatselijke bevolking. De inwoners van onze streek zouden moeten voelen dat zij gesteund worden door gans Vlaanderen want zij leven nog te veel in de afzondering van uit de tijd dat zij bij de provincie Luik behoorden. Een enig afdoend middel : een bezoek van Vlaanderen aan Landen !

Wie neemt het op zich een uitstap per bus in te richten naar een paar plaatsen in de omtrek met bezienswaardigheden en daarna een paar uur ontspanning te Landen op de Oberbayernfeesten, op zaterdag, 9 juli a.s. !

Alle inlichtingen kunnen verkregen worden op het sekretariaat van de V.V.B., 13 Strijderslaan, te Landen.

11 JULI-VIERING

Het 11 juli-komitee van Landen heeft tijdens een bestuursvergadering beslist de 11 juli-viering in het teken te stellen van « Leuven Vlaams ».

Het 11 juli-komitee-Landen verzoekt alle Vlaamse parlementairen hun krachtige steun te verlenen aan het wetsvoorstel-Verroken.

St-Kwintens-Lennik

Ons overdekt Tuinfeest van 25 en 26 juni belooft een knaller te worden. Niets werd onverlet gelaten, maar de laatste hand wordt door U gelegd, door uw aanwezigheid.

Er is vermaak voor groot (brood en spelen, bier ook) en klein (ballonetjes en ponneys), een tombola met 10.000 fr. aan prijzen, en volksdansgroep «Gudrun» die de stramste onder ons zullen meevoeren ten dans. Allen welkom te Elingen, en breng de zon mee.

LIMBURG

Genk

BEVLAGGINGSAKTIE 11 JULI

Op 11 juli moet men in Genk merken dat het een Vlaamse hoogdag is. Zij die nog een leeuwenvlag wensen, dienen zich onverwijld in verbinding te stellen met afdelingssecretaris L. Wevers, Bonderstraat 46, Genk.

De tarieven vindt U in de aankondiging van de Nationale Bevlaggingsaktie in dit blad.

OOST-VLAANDEREN

Aalst

PRIESTER DAENSHULDE

Op zondag 19 juni : traditionele Daenshulde van het Priester Daensfonds. Bijeenkomst te 9 uur 30 aan de Hopmarkt. Iedereen van harte uitgenodigd.

KADERDAG

Alle afdelingsbesturen worden voltallig verwacht op de arrondissementele kaderdag op zaterdag 18 juni 1966 te 14 uur in het Vlaams Huis « De Vriendschap », Kerkstr. 9, te Aalst. Volgende vier sekties werden geprogrammeerd : sociaal dienstbetoon, finanties, propaganda, organisatie partijwerking.

Deze sekties vergaderen afzonderlijk en de besluiten worden op het einde van de vergadering voorgedragen. Senator Wim Jorissen en volksvertegenwoordiger dr. Van Leemputten zullen er eveneens het woord voeren.

Denderleeuw

BEVLAGGINGSAKTIE

Niet alleen op 11 juli, maar bij iedere gelegenheid vlagt U met de Leeuwevaan. Vlaggen in katoen wol of nylon met franjes omzoomd, mastvlaggen of raamvlaggen : voor 1 juli bestellen op het sekretariaat Sportstraat 2.

Dit jaar moeten er meer dan honderd vlaggen uithangen in de gemeente !

Erembodegem

Verscheidene leden onzer afdeling hebben aktief medegewerkt (of stellen hun werken ten toon) in de 8 daagse voor Cultuur en Toerisme (12-20 juni, zie bijzondere aanplakbiljetten). De representatieve groepstentoonstelling van Beeldende kunst (Cartoons, schilderkunst, grafiek, foto en beeldhouwwerk) vindt plaats op 19 en 20 juni, zaal onder de kerk.

Dit lofwaardig initiatief van een onzer Vlaamse kulturele verenigingen (Vlaamse Toeristenbond) wordt aan onze V.U.-leden warm aanbevolen !

Herzele

Op 3 juni ll. was het een grote dag voor de nog jonge afdeling van Herzele. Op de algemene ledenvergadering welke plaats vond in de zaal Breughelpaleis, stond heelwat op het programma.

Als eerste spreker kwam volksvertegenwoordiger Dr Van Leemputten aan het woord. De kwestie Leuven en een historisch overzicht van de Vlaamse strijd vormden de hoofdgedachten van zijn zeer gesmaakte uiteenzetting. Daarna was het de beurt aan onze provinciale afgevaardigde Urbain De Graeve welke zijn sociaal dienstbetoon in onze streek nader toelichtte. Achtereenvolgens hielden de bestuursleden van de afdeling zelf een korte toespraak.

Hoogtepunt van de avond was de viering van ons honderdste lid.

Het was juffrouw De Backer I. wie deze eer te beurt viel. Uit de handen van Dr. Van Leemputten mocht ze een prachtige pot bloemen in ontvangst nemen. En nu... naar de twee honderd leden ! Na een daverende Vlaamse Leeuw werd deze heugelijke avond besloten.

Merelbeke

LEUVEN-AVOND

Op vrijdag 24 juni, te 20 uur stipt, richt V.O.S.-Merelbeke een volksvergadering in over Leuven.

Gastspreker is meester Frans Baert, voorzitter van het Aktiekomitee Leuven.

Allen op die avond naar zaal « Nova », St. Pieterskring, Hundelgemse steenweg, Merelbeke-Dorp.

Ninove

GULDENSPORENFEEST

In onze stad vindt de Guldensporenherdenking plaats op 8 juli te 19 uur 30 in de zaal van cinema Central. Zij staat in het teken van Leuven Nederlands en Brussel werkelijk tweetalig. Treden op : Kor van de Goten, Annie van Avermaet en Fons Fraeters, Ninoofs gemengd zangkoor; Volksdansgroep « Die Stoute ». Walter Kunnen houdt de herdenkingsrede.

Wij richten ook een dringende oproep om te vlaggen op 11 juli.

Vlamingen uit het gewest Ninove : uw plaats is op 8 juli op de Sporenherdenking !

St-Amandsberg

Op 3 juli richt de afdeling St. Amandsberg een groots opgevatte kolportage in begeleid door radiowagen. Alle leden en simpatisanten worden opgeroepen om te 9 uur te verzamelen aan ons lokaal « Café St. Amand ».

Waarschoot

LEUVEN VLAAMS !

Op uitnodiging van de Vlaamse Vriendenkring van het Meetjesland komt volksvertegenwoordiger Mik Babylon, Roeselare, spreken over de Leuvense universiteit.

Me Meetjeslandse studenten en studentinnen gelieven een paar uur hun « blok » te onderbreken om Mik te komen horen en zien.

Alle Vlaamsgezinde Meetjeslanders zijn eens te meer van harte welkom op onze gastvrije gemeente op vrijdag 24 juni 66 te 20 uur in het lokaal « De nieuwe Reizigers », Stationsstraat 109.

WEST-VLAANDEREN

Kortrijk

Voorlichtingsvergadering maandag 27 juni om 20 uur in de stadsschouwburg.

Oordeel zelf : « de zaak Leuven ».

Sprekers : Drs. W. Jorissen, V.U.-senator, Frans Blancquaert, V.U. Provincieraadslid.

Vrije toegang.

Roeselare

BEVLAGGINGSAKTIE 11 JULI

Nu de Vlaamse strijd weer op zijn hevigst is, moet de leeuw aan vele gevels klauwen op 11 juli !

De « Vlaamse Vriendenkring De Mandel » biedt U leeuwenvlaggen te koop tegen zéér billijke prijzen.

Wie een nieuwe « leeuw » wenst, kan kontakt nemen met :

Voor Roeselare : Herman Desimpelaere, Kalkenstraat 32, tel. 209.64; Gerard Van Onacker, Vijfwegenstraat 11.

Voor Beveren : Roeland Vermander, Brabantstraat 1, tel. 248.06.

Roeselare - Tielt

KOLPORTAGE

Zondag 5 juni verkochten wij te Tielt en Wingene met 35 deelnemers 360 eks. van het « Witboek van Zwartberg ». Zondag 12 juni bedroeg de verkoop te Meulebeke en te Ingelmunster met 29 man 306 eks. Op beide kolportagen waren Mik Babylon en praktisch alle arr. bestuursleden aanwezig.

Zondag 19 dezer is er opnieuw kolportage met het « Witboek van Zwartberg » te Izegem. Verzameling in herberg « Plaza », Kruisstraat te Izegem om 9 uur stipt. Wij rekenen op een massale deelname.

St-Kruis

Het 11-julifeest heeft dit jaar plaats te St. Kruis op zondag 10 juli a.s. in het Schuttershof te 20 uur.

De afdeling V.U. St. Kruis verleent ook hier haar medewerking, naast Davidsfonds e.a. verenigingen.

Het programma zal er als volgt uitzien : een eerste gedeelte van ongeveer anderhalf uur zal meer een ernstig karakter dragen; het tweede deel zal een meer gezellig aspect hebben. Medewerkers zijn : tenor : Freddy Flamengo, bas : Pol Haelsters, de troubadour Hugo Raspoet.

Als spreker treedt op : de Heer Willy Verriest.

De muzikale omlijsting is in handen van de heer Norbert Van Slambroeck en de algemene leiding berust bij de heer Joris Sustronck.

Het aandeel in de kosten bedraagt 25 fr. per persoon, waarvoor dan ook gebak en koffie opgediend worden bij het begin van het tweede gedeelte.

Wij durven hopen dat de V.U. mensen te St. Kruis in grote getale zullen aanwezig zijn op dit bij uitstek Vlaamse feest. Wij moeten tonen wat voor een grote familie de Volksunie op St. Kruis al geworden is !

Na de officiele sluiting rond 23 uur zal er nog gelegenheid zijn te dansen.

ZOEKERTJES

Steenbakkerij op 15 km van Brussel, zoekt twee arbeiders, met verantwoordelijkheidszin en goede wil, geen vakkennis vereist, om stoken aan te leren.

Ploegwerk (vier stokers) wettig loon, wettige voordelen; de bedrijfsleiding schenkt ook aandacht aan de mens in de arbeider - geen uitermate zwaar werk.

Schrijven bureel blad D48.

DEZE WEEK OP UW SCHERM

ZONDAG

11.00 : H Mis — 17.00 : Internationaal landbouwmagazine — 17.30 : De Flintstones (herh. van de 136e afl.) — 18.40 : Klein, klein kleutertje — 19.00 : Flipper. 14e afl . De schat — 19.25 : De wereld is klein. Senegal — 20.00 : TV-nieuws — 20.15 : Sportweekend — 20.40 : Retrospectieve van filmmusicals. Afspraak in St. Louis (Meet me in St. Louis) (1945) van Vincente Minnelli met Judy Garland, Margaret O'Brien en Mary Astor — 22.30 : TV-nieuws.

MAANDAG

19.30 : Teletaalles : Engels 38e les : The new Lock — 19.45 : Internationaal jeugdmagazine — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.30 : De opgaande zon, spel van de middenstand, door Herman Heijermans — 22.30 : TV-nieuws.

DINSDAG

± 16.00 : Ronde van Frankrijk. Rechtstreekse reportage van de aankomst van de eerste etappe Nancy-Charleville — 19.30 : Tienerklanken — 20.00 : TV-nieuws — 20.30 : Ronde van Frankrijk. Filmverslag van de vandaag verreden etappe — 20.40 : De lange hete zomer, een nieuw tv-feuilleton 1e afl. . Een bewogen terugkeer — 21.30 : Een camera trekt ten strijde, een documentaire — 22.00 : Gastprogramma. De socialistische gedachte en actie — 22.30 : TV-nieuws.

WOENSDAG

± 16.00 : Ronde van Frankrijk. Rechtstreekse reportage van de aankomst van de tweede etappe Charleville-Doornik — 19.30 : Televisum — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.30 : Ronde van Frankrijk Filmverslag van de vandaag verreden etappe — 20.40 : Speelfilm : Indiscreet, komedie van Stanley Donen met Carry Grant en Ingrid Bergman — 22.15 : Holland Festival. Eerste deel van het concert gegeven in het nieuwe concertgebouw « De Doelen » te Rotterdam, op 14 juni jl. — 22.50 : TV-nieuws.

DONDERDAG

± 16.00 : Reportage van de aankomst van de derde etappe Doornik-Duinkerken — 19.30 : De Flintstones 139e afl. : De grootste show op aarde — 2.000 : TV-nieuws — 20.30 : Ronde van Frankrijk. Filmverslag van de vandaag verreden etappe en van de ploegentijdrit te Doornik — 20.40 : De Dick van Dyke-show 13e afl. : Familirel om een laatste rustplaats — 21.05 : Een zomeravond, eenakter door Gaston Martens — 21.40 : Première-magazine — 22.30 : TV-nieuws

VRIJDAG

± 16.00 : Ronde van Frankrijk. Rechtstreekse reportage van de aankomst van de vierde etappe Duinkerken-Dieppe — 19.30 : Teletaalles : Engels Herh van de 38e les : The new lock — 19.45 : Zoeklicht — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.30 : Ronde van Frankrijk. Filmverslag van de vandaag verreden etappe — 20.40 : Retrospectieve van filmmusicals Voor mij en mijn schatje, van B. Berkeley met Judy Garland, George Murphy en Gene Kelly — 22.20 : TV-nieuws — 22.25 : De kale zangeres (La cantatrice chauve), anti-toneelstuk van Eugène Ionesco

ZATERDAG

± 16.00 : Ronde van Frankrijk. Rechtstreekse reportage van de aankomst van de vijfde etappe Dieppe-Caen — 19.00 : Luceat, katholiek-godsdienstige uitzending — 19.30 : Autorama — 20.00 : TV-nieuws — 20.15 : Vle Deutsche Schlagerfestival 1966. Rechtstreekse reportage van de finale vanuit het Kuhaus te Baden-Baden. Als gastvedetten treden op : Nini Rosso, Bernd Spier, Chris Andrews, The Hooks en Josephine Baker — 21.45 : Ronde van Frankrijk. Filmverslag van de vandaag verreden etappe — 21.55 : Echo — 22.25 : De man van U.N.C.L.E. 12e afl. : Pijptabak — 23.15 : TV-nieuws.

Dienstbetoon

Anciaux V. (volksvertegenwoordiger), Opwijk, bij Karel Van Neste, 4de woensdag, 19 uur 30. Hekelgem, bij De Schrijver, 4de woensdag, 20 uur 30. Essene : café Paottenland, 4de woensdag, 21 uur.

Babylon M. (volksvertegenwoordiger), Roeselare : ten huize Westlaan 145, elke maandag, 17-19 uur, ook op afspraak : tel. 20208. Oost-Nieuwkerke : bij Willy Moyaert, Spanjestraat 19, 4de zaterdag, 9-9 uur 30. Moorsleden : café De Nieuwe Statie, Roeselarestraat, 4de zaterdag, 10 - 10 uur 30. Dadizele : café St. Sebastiaan, Grote Markt, 4de zaterdag, 10 uur 30 - 11 uur. Ledegem : café Het Vliegend Peerd, Rollegemstraat, 4de zaterdag, 11 uur 30 - 12 uur.

Coppieters M. (volksvertegenwoordiger) :

St. Gillis (Dend.) : Vlaams Huis, 4de vrijdag 11 uur. Zele : 4de vrijdag, 9 uur 30.

Goemans H. (volksvertegenwoordiger) :

Berchem : ten huize Grotesteenweg 86, dagelijks, 9 - 10 uur.

Leys P. (volksvertegenwoordiger):

St. Kruis : 4de vrijdag, 19 - 20 uur. St. Michiels : bij J. Fraipont, Leiselestr. 104, tel 14411, 4de vrijdag, 20 - 21 uur.

Lootens E. (volksvertegenwoordiger) :

Koekelare : ten huize Oostmeetstraat 56a, op afspraak tel. (051) 58031.

Mattheyssens R. (volksvertegenwoordiger) :

Mortsel : ten huize Liersesteenweg 326, op afspraak tel. (03) 513599.

Schiltz H. (volksvertegenwoordiger) :

Antwerpen : ten huize Wetstraat 103, tel. (03) 357284, maan- dinsen donderdagen 17 - 18 uur 30.

Van der Elst F. (volksvertegenwoordiger) :

Brussel 12 : ten huize Beizegemstraat 20, op afspraak tel. (02) 162833.

Van Leemputten R. (volksvertegenwoordiger) :

Velzeke : dagelijks ten gemeentehuize 11 uur - 12 uur, of ten huize, of afspraak tel. (09) 700832.

Wannijn J. (volksvertegenwoordiger) :

St. Martens-Latem : bij Coppens, Brakelstraat, 4de vrijdag, 19 uur.

Wouters L. (volksvertegenwoordiger) :

Gent : Roeland, Korte Kruisstr. 3, elke vrijdag 18 - 20 uur, ten huize, Krijgslaan 118, op maan- en vrijdagen 14 - 17 uur, na tel. afspraak (09) 223942.

Ballet H. (senator) :

Antwerpen : ten huize J. Van Rijswijcklaan 74, 4de maandag 18 uur 30 - 19 uur 30, en op afspraak tel. (03) 380577.

De Paep G. (senator) :

Beveren-Waas : ten huize tijdens de spreekuren.

Elaut L. (senator) :

Gent : ten huize St. Pietersnieuwstraat 130, elke zaterdag 14 - 16 uur.

Roosens R. (senator) :

Antwerpen : ten huize Markgravelei 28. Alle dagen 's morgens, tijdens spreekuren of op afspraak tel. (03) 370137. Maandag-, woensdag en vrijdag ook van 19 uur - 20 uur 30

Het Algemeen Bouwbedrijf KUNNEN n.v.

1. WIJ BOUWEN OP UW GROND : 15 % VAN DE BOUWPRIJS VOLSTAAT.

MODERN OF KLASSIEKE VILLA'S — **Groot of komfortabel !** — **Waar U ook wil !**

Prijzen : « De Merel » ..... 600.000 F.
« De Dennen » ..... 690.000 F.
« Landrust » ..... 750.000 F.
« Markies » ..... 900.000 F.

Kom vrijblijvend deze en andere plannen inkijken ! !

— degelijke konstructie
— volledig afgewerkt
— geen administratieve beslommeringen !

2. EXTRA VOOR ANTWERPEN

- Appartementen bij Amerikalei. Gemeubeld (alles nieuw) 4.500 F. opbr. per maand en slechts 698.000 F.
- Een burgershuis te Kontich vanaf 395.000 F. op een bouwgrond van 115.000 F.
- Residentie « Middenstad » app. met 3 slaapk. 900.000 F..
- Verkaveling « Schemmersberg » 72 percelen vanaf 95.700 F.
- « Patricia Residentie » Destelbergen. App. 3 slaapk. 599.000 F.
- Mooie villapercelen te Mariakerke Drongen !

INLICHTINGEN :

ANTWERPEN — MEIR 18 — Tel. 03/32.92.18.
GENT — ONDERBERGEN 43 — Tel. 09/25.19.23
GENK — MOLENSTRAAT 39 — Tel. 011/54442

LET WEL

ALLE ADVERTENTIES VOOR DIT BLAD dienen toegestuurd aan onze PUBLICITEITSDIENST :
S. De Lie, « Papenhoek », Berendrecht. Tel. (03)73.66.59
Ook de zoekertjes kunnen naar dit adres gezonden worden.

Zopas kwam van de pers, de brosjuur

Van Verzetsstrijder tot heel-Nederlander en Flamingant

met herinneringen uit het verzet;
vol reisdokumentatie uit vier kontinenten
en met een schrijnende aanklacht tegen onrecht
en Vlamingendiskriminatie.

Dr. P.C. Paardekooper schreef een passend voorwoord.

Te bestellen door storting van 40 fr of 3 gulden op postchekrekening 8784.58 van de auteur : Jos De Freine, Diestersteenweg 36A, Sint Truiden, Limburg.

25 PERCENT KORTING PER BESTELLING VAN TIEN EKSEMPLAREN.

BECO
brandstoffen

TEL. : (03) 32.04.77
32.02.10

WIE helpt mee ?
Gans Vlaanderen in het teken van de LEEUW
Op 11 juli 1966, gans Vlaanderen van de Noordzee tot de Maas.

EEN LEEUW
Aktie : 300.000 LEEUWEN
Vraag dadelijk per briefkaart of telefonisch inlichtingen bij L. Verhoeven. Liefkenshoek 23, Halle (Kempen). Tel. : (03) 79.01.24.

VERZEKERINGEN

— LEVEN
— AUTO
— HUIS
— INBOEDEL

VAN DER PAAL - VOORBRAECK EN C°

Jan Van Rijswijcklaan 62 — ANTWERPEN.
TELEFOON : 03/37.54.38.

MITSUBISHI ELECTRIC CORPORATION

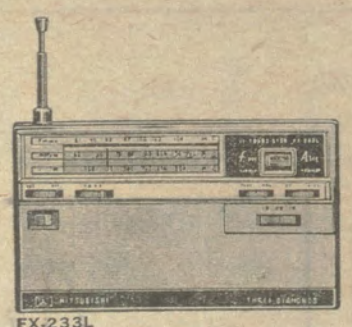
FX-233L

ELECTRA BREE
Boneputstraat 28,
— BREE —
Telefoon : 651.88

WIM MAES

DIANALAAN, 10, BERCHEM - Antwerpen. - Tel. : (03) 39.69.34.

— Stelt zijn kandidatuur bij alle Vlamingen in de provinciën Antwerpen, Brabant en Oost-Vlaanderen, voor alle verzekeringsvormen : Brand - Leven Persoonlijke Familiale Auto - Wet - Burg Aansprakelijkheid
— Komt op het eerste verzoek voor : Overname van bestaande verzekeringspolissen. Nieuwe zaken bij huwelijk, oprichten zaak, enz.

KREDIET EN FINANCIERINGSVENNOOTSCHAP

— FINANCIERINGEN
— LENINGEN
— HYPOTEKEN 1e en 2e rang.

Jan Van Rijswijcklaan 62 — ANTWERPEN — Telefoon : 03/37.54.38.

WIJ
vlaams nationaal

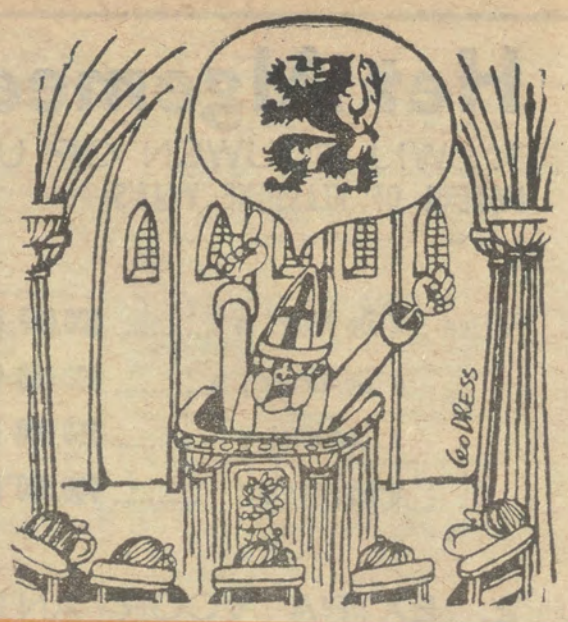

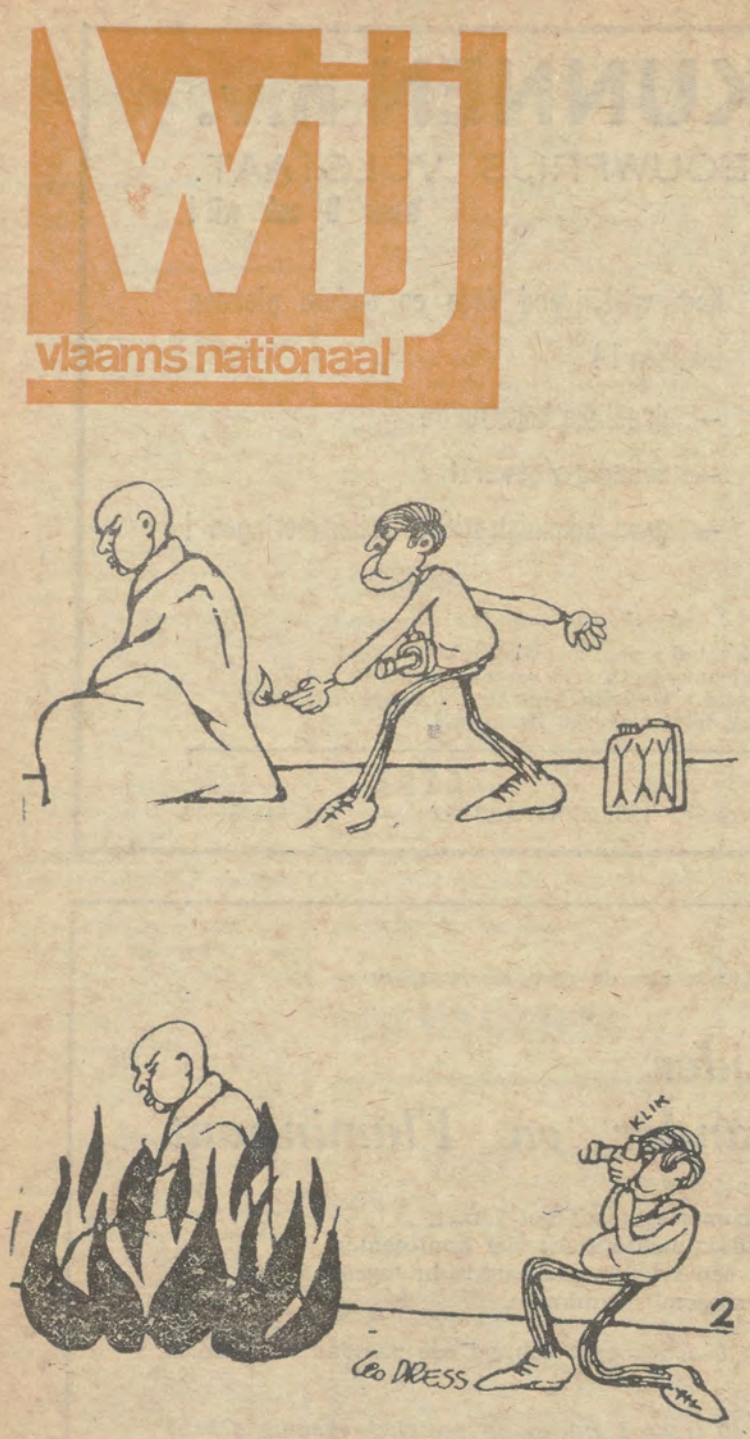

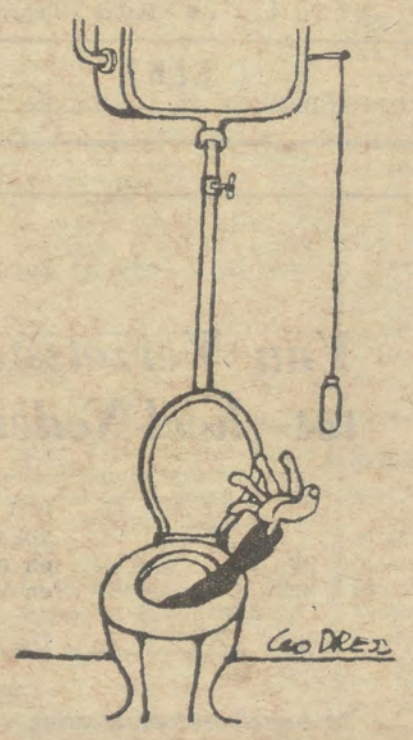

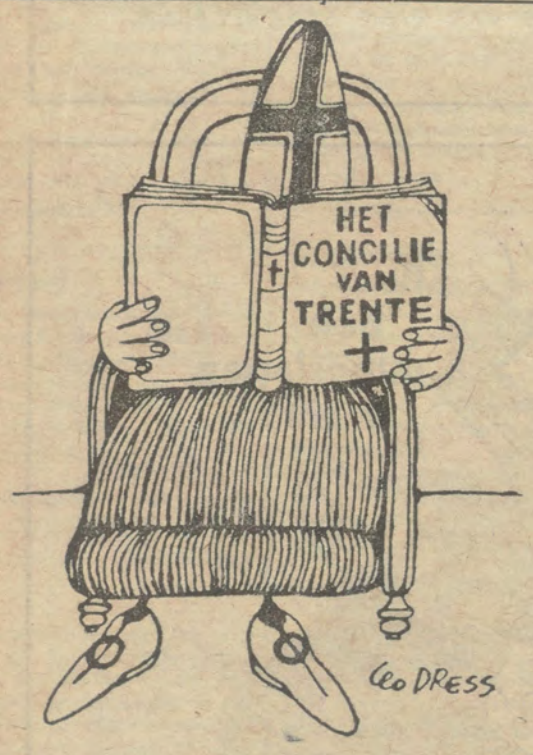

ongetWIJfeld
vlaams nationaal

nota's bij het nieuws

STRAATRELLEN TE A'DAM

Geen rotter dam dan Amsterdam.

SLINKENDE POPULARITEIT VAN V.S.-PREZIDENT

Johnzonsondergang.

RONDE VAN FRANKRIJK

Geen lauweren voor looyrikken.

VERZET TEGEN FRANSE A-PROEF IN FIJI

Fiji-nous la paix!

NIEUW V.S.-WAPEN : WANDLUIZEN

« Dirty war ».

NIEUWE ORGANIZATIE IN VERRE OOSTEN

Aspac voor Amerikaanse peukjes.

« THE VOICE » BETROKKEN BIJ VECHTPARTIJ

Gelukkig geen Sinatragische afloop.

NAZI-BANKROOF TE ROTTERDAM

Hjalmar Schacht ?

HUISALTAREN TE SAIGON

Achter de barrikaltaren.

TRAANGASBOM BIJ VANDER POORTEN

Type « boomerang ».

NIEUWE SOVJET

Hou nu toch op met altijd weer te kniezen
dat rood gelijk zou zijn aan diktatuur.
Dit standpunt is onhoudbaar op de duur :
de Russen hebben immers mogen kiezen !

D.D.T.
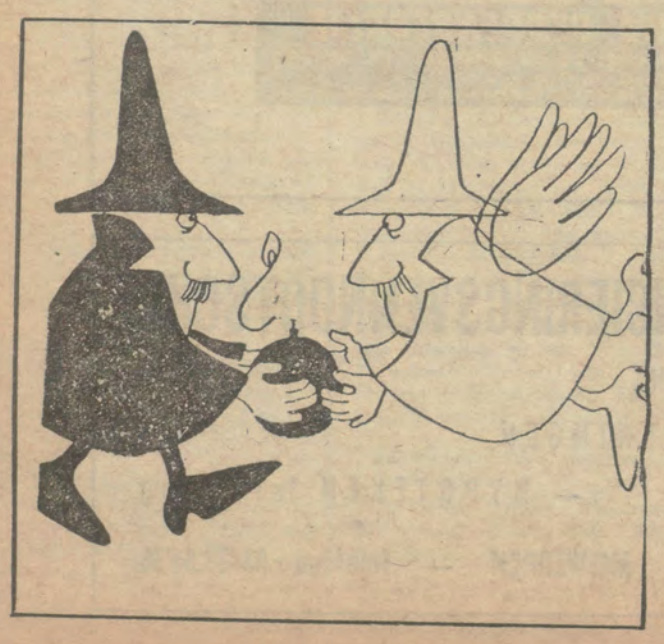
juan de anarchist